



ประมวลกฎหมาย

ท่องเที่ยวและกีฬา

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

พุทธศักราช ๒๕๕๒

ชื่อหนังสือ **ประมวลกฎหมายท้องถิ่นและกีฬา**

พิมพ์ครั้งที่ ๑ : กรกฎาคม ๒๕๕๒

จำนวน : ๑,๐๐๐ เล่ม

ISBN : ๙๗๘-๙๗๔-๗๔๕๘-๔๑-๑

จัดพิมพ์โดย : สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

พิมพ์ที่ : สำนักกิจการโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก



ประมวลกฎหมาย

ท่องเที่ยวและกีฬา

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

พุทธศักราช ๒๕๕๒

คำนำ

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้รวบรวม **ประมวลกฎหมายท่องเที่ยวและกีฬา** ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ ในสังกัดรวมทั้งสิ้น ๖ หน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานปลัดกระทรวง สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว และสถาบันการศึกษา ซึ่งมีฐานะเป็นส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจในกำกับอีก ๒ รัฐวิสาหกิจ ได้แก่ การกีฬาแห่งประเทศไทย และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน

ในการบริหารราชการให้ถูกต้อง ชัดเจน และเที่ยงธรรม ตามแนวทางหลักการของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และตามหลักแห่งธรรมาภิบาล มีความจำเป็นต้องศึกษา อ้างอิง และเรียนรู้พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา และกฎกระทรวง ที่เกี่ยวข้องกับการกิจและอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ทั้งบทบัญญัติของกฎหมาย ทั้งที่อยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ของสำนักนายกรัฐมนตรี หรือในสังกัดอื่นให้ครบถ้วน ทั้งยังต้องบูรณาการภารกิจงานกับองค์กร ภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งด้านท่องเที่ยวและกีฬา อีกเป็นจำนวนมาก โดยยึดหลักของบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จึงได้ให้กลุ่มนิติการ สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ดำเนินการรวบรวมพระราชบัญญัติหลัก ๘ ฉบับ และภาคผนวกรวบรวมกฎหมาย และกฎกระทรวงอื่นที่เกี่ยวข้องมาจัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม เพื่อเผยแพร่ให้ผู้รับผิดชอบได้ใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ ๑

กฎหมายด้านท่องเที่ยว

๑. พ.ร.บ. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.๒๕๒๒
และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(ข)

๒. พ.ร.บ. สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๔๔
๓. พ.ร.บ. ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑
๔. พ.ร.บ. นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑
๕. พ.ร.บ. ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

ส่วนที่ ๒

กฎหมายด้านกีฬา

๑. พ.ร.บ. การกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘
๒. พ.ร.บ. กีฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๒
๓. พ.ร.บ. สถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

ส่วนที่ ๓

ภาคผนวก ๑

๑. พ.ร.บ. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒
๒. พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอน
อำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ
ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕
๓. พ.ร.บ. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๐

ภาคผนวก ๒

๑. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕
มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕
๒. พระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของ
ส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง
ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕

๓. กฎกระทรวงฯ สำนักงานรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๕
๔. กฎกระทรวงฯ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ พ.ศ. ๒๕๔๕
๕. กฎกระทรวงฯ สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๔๕
๖. กฎกระทรวงฯ สถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘
๗. กฎกระทรวงฯ สำนักงานปลัดกระทรวง พ.ศ. ๒๕๕๑
๘. ประกาศกระทรวงฯ เรื่อง กำหนดและแบ่งเขต สทกจ. พ.ศ. ๒๕๕๑

ภาคผนวก ๓

(บทบัญญัติกฎหมายด้านการท่องเที่ยวสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี)

๑. พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๖
๒. พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๖

ภาคผนวก ๔ ประกาศและกฎกระทรวงที่สำคัญ

๑. ประกาศกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เรื่อง หลักเกณฑ์การใช้ภาพเครื่องหมายราชการประจำกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๒
๒. ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดภาพเครื่องหมายราชการตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายราชการ พ.ศ. ๒๔๘๒ (ฉบับที่ ๒๔๕) ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
๓. กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความใน พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ กำหนดตราเครื่องหมายของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

(ง)

๔. กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ กำหนดตราเครื่องหมายของการกีฬาแห่งประเทศไทย
๕. รูปแบบ ตราสัญลักษณ์สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว
๖. รูปแบบ ตราสัญลักษณ์สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ
๗. ข้อบังคับสถาบันการพลศึกษา ว่าด้วยตรา เครื่องหมาย และสัญลักษณ์ของสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘
๘. กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ การขออนุญาตดำเนินการจัดตั้งสมาคมกีฬา
๙. กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๒๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ การอุทธรณ์คำสั่งของการกีฬาแห่งประเทศไทยตามมาตรา ๕๙

ประมวลกฎหมายท่องเที่ยวและกีฬา ที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจัดพิมพ์ขึ้นนี้เป็นการรวบรวมและสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อเผยแพร่และมีได้มีการซื้อขายหรือแสวงหาประโยชน์แต่ประการใด หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้ปฏิบัติราชการทุกคน และขอขอบคุณผู้รวบรวมไว้ ณ โอกาสนี้



(นางสาวศศิธรรา พิชัยชาญณรงค์)
ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

สารบัญ

คำนำ

บทสรุปพระราชบัญญัติหลัก ๘ ฉบับ

ส่วนที่ ๑

หน้า

(ก)-(ง)

(๑)-(๒๒)

กฎหมายด้านท่องเที่ยว

- | | |
|---|----|
| ๑. พ.ร.บ. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ | ๓ |
| และที่แก้ไขเพิ่มเติม | |
| ๒. พ.ร.บ. สถานอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย | ๒๕ |
| พ.ศ. ๒๕๔๔ | |
| ๓. พ.ร.บ. ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ | ๔๓ |
| ๔. พ.ร.บ. นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ | ๘๑ |
| ๕. พ.ร.บ. ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ | ๙๓ |

ส่วนที่ ๒

กฎหมายด้านกีฬา

- | | |
|--|-----|
| ๑. พ.ร.บ. การกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ | ๑๓๑ |
| ๒. พ.ร.บ. กีฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๒ | ๑๕๑ |
| ๓. พ.ร.บ. สถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ | ๑๖๓ |

ส่วนที่ ๓

ภาคผนวก ๑.

- | | |
|---|-----|
| ๑. พ.ร.บ. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ | ๒๐๕ |
| ๒. พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับ | ๒๒๐ |
| การโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตาม | |
| พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ | |
| พ.ศ. ๒๕๔๕ | |

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
๓. พ.ร.บ. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐	๒๓๑
ภาคผนวก ๒.	
๑. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ และมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕	๒๔๑
๒. พระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕	๒๔๔
๓. กฎกระทรวงฯ สำนักงานรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๕	๒๕๐
๔. กฎกระทรวงฯ สำนักงานพัฒนาการกีฬา และนันทนาการ พ.ศ. ๒๕๔๕	๒๕๓
๕. กฎกระทรวงฯ สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๔๕	๒๕๘
๖. กฎกระทรวงฯ สถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘	๒๖๓
๗. กฎกระทรวงฯ สำนักงานปลัดกระทรวง พ.ศ. ๒๕๕๑	๒๖๖
๘. ประกาศกระทรวงฯ กำหนดและแบ่งเขต สทกจ. พ.ศ. ๒๕๕๑	๒๗๓

ภาคผนวก ๓. (บทบัญญัติกฎหมายด้านการท่องเที่ยวสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี)	
๑. พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่ พิเศษ เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๖	๒๘๑
๒. พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุม และนิทรรศการ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๕	๓๐๒

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก ๔. กฎกระทรวงที่สำคัญ	
๑. ประกาศกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เรื่อง หลักเกณฑ์การใช้ภาพเครื่องหมายราชการประจำ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๒	๓๒๑
๒. ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดภาพเครื่องหมายราชการตามพระราชบัญญัติ เครื่องหมายราชการ พ.ศ. ๒๔๘๒ (ฉบับที่ ๒๔๕) ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	๓๒๓
๓. กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความใน พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ กำหนดตราเครื่องหมายของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	๓๒๕
๔. กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๙) ออกตามความใน พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๙ กำหนดตราเครื่องหมายของการกีฬาแห่งประเทศไทย	๓๒๘
๕. รูปแบบ ตราสัญลักษณ์สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว	๓๓๒
๖. รูปแบบ ตราสัญลักษณ์สำนักงานพัฒนาการกีฬา และนันทนาการ	๓๓๓
๗. ข้อบังคับสถาบันการพลศึกษา ว่าด้วยตรา เครื่องหมาย และสัญลักษณ์ของสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘	๓๓๔
๘. กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๙) ออกตามความใน พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๙ การขออนุญาตดำเนินการจัดตั้งสมาคมกีฬา	๓๓๖
๙. กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๒๙) ออกตามความใน พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๙ การอุทธรณ์คำสั่งของการกีฬาแห่งประเทศไทย ตามมาตรา ๕๙	๓๔๙

บทสรุปพระราชบัญญัติหลัก ๘ ฉบับ

เกริ่นนำ

บทสรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติในสังกัด กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

อนุสนธิจากการที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีบทบาทปฏิบัติ
กฎหมายหลักระดับพระราชบัญญัติอยู่ในสังกัด จำนวน ๘ ฉบับ เป็นกฎหมาย
ด้านท่องเที่ยว ๕ ฉบับ และกฎหมายด้านกีฬา ๓ ฉบับ ดังนี้

กฎหมายด้านท่องเที่ยว

- พ.ร.บ. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- พ.ร.บ. สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔
- พ.ร.บ. ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑
- พ.ร.บ. นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑
- พ.ร.บ. ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

กฎหมายด้านกีฬา

- พ.ร.บ. การกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘
- พ.ร.บ. กีฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๒
- พ.ร.บ. สถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีเวลาจำกัดสามารถศึกษาหาความรู้และ
ทำความเข้าใจบทบาทของกฎหมายดังกล่าวได้อย่างรวดเร็ว กลุ่มนิติกรจึงได้
จัดทำสรุปสาระสำคัญของบทบัญญัติกฎหมายดังกล่าว ทั้ง ๘ ฉบับ เพื่อ
สนองอรรถประโยชน์แก่ข้าราชการ เจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องทั่วไป ตามที่ปรากฏ
ดังต่อไปนี้

บทสรุป

พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒
และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๑. ลักษณะของกฎหมาย

เป็นกฎหมายจัดตั้งองค์กร คือ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๒

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อส่งเสริมและพัฒนากิจการการท่องเที่ยวของประเทศไทย

๒.๒ เพื่อสร้างความเป็นธรรมด้านการท่องเที่ยว

๓. กรอบเนื้อหาสำคัญ

๓.๑ นิยามคำสำคัญ (มาตรา ๔)

นิยามหรือความหมายของคำสำคัญในกฎหมาย เช่น
อุตสาหกรรมท่องเที่ยว ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว ฯลฯ

๓.๒ หมวด ๑ การจัดตั้ง ทุน และเงินสำรอง (มาตรา ๖-๑๔)

เป็นการกำหนดชื่อหน่วยงาน ตราเครื่องหมาย ความเป็น
นิติบุคคล วัตถุประสงค์ อำนาจหน้าที่ ทุน รายได้ และทรัพย์สินของ
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

๓.๓ หมวด ๒ การกำกับ การควบคุมและการบริหาร (มาตรา ๑๕-๓๐)

กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับกิจการของ
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการท่องเที่ยว
แห่งประเทศไทย ที่มาและการพ้นตำแหน่งของผู้ว่าการการท่องเที่ยว
แห่งประเทศไทย อำนาจหน้าที่ของผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

๓.๔ หมวด ๓ การร้องทุกข์และการสงเคราะห์ (มาตรา ๓๑-๓๒)

เป็นเรื่องสิทธิของพนักงานและลูกจ้างของการท่องเที่ยว
แห่งประเทศไทย

**๓.๕ หมวด ๔ การเงิน การบัญชีและการตรวจสอบ
(มาตรา ๓๓-๔๐)**

เป็นเรื่องกระบวนการบริหารการเงิน การบัญชี และการตรวจสอบ
ภายในกิจการของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

๔. ผู้รักษาการตามกฎหมาย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

๕. บทเสนอ : ความเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสำนักงาน
การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวง
การท่องเที่ยวและกีฬา

๕.๑ สารความรู้และความสำคัญ

นิยามคำสำคัญ วัตถุประสงค์ อำนาจหน้าที่ของการท่องเที่ยว
แห่งประเทศไทย

๕.๒ บทบาทหน้าที่และการประสานงานของการท่องเที่ยว
แห่งประเทศไทย และเจ้าหน้าที่ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในส่วนภูมิภาค
ที่เกี่ยวข้อง

๕.๓ ให้ความรู้แก่ประชาชนและผู้เกี่ยวข้อง

บทสรุป

พระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๔๔

๑. ลักษณะของกฎหมาย

เป็นกฎหมายจัดตั้งสถาบัน คือสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
แห่งประเทศไทย เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๔

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริม
และพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ

๒.๒ เพื่อส่งเสริมให้ภาคเอกชนรวมตัวกันและช่วยเหลือ
สนับสนุนและร่วมแก้ปัญหาด้วยกัน

๓. กรอบเนื้อหาสำคัญ

๓.๑ นิยามคำสำคัญ (มาตรา ๓)

นิยามคำสำคัญหรือความหมายของคำสำคัญในกฎหมาย
เช่น อุตสาหกรรมท่องเที่ยว ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สินค้าหรือบริการ
สำหรับนักท่องเที่ยว ฯลฯ

๓.๒ หมวด ๑ สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

(มาตรา ๕-๑๐)

เป็นการกำหนดชื่อหน่วยงาน ความเป็นนิติบุคคล
วัตถุประสงค์ ขอบห้ามดำเนินการของสภา รายได้ของสภา

๓.๓ หมวด ๒ สมาชิก (มาตรา ๑๑-๑๔)

กำหนดประเภทสมาชิกและที่มาของสภา

๓.๔ หมวด ๓ คณะกรรมการ (มาตรา ๑๕-๑๘)

ว่าด้วยคณะกรรมการของสภา อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ
วาระดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ

๓.๕ หมวด ๔ การดำเนินการของสภา (มาตรา ๒๙-๓๔)

กำหนดการประชุมของคณะกรรมการ องค์ประชุม มติที่ประชุม การแต่งตั้งผู้สอบบัญชี

๓.๖ หมวด ๕ การควบคุมของรัฐ (มาตรา ๓๕-๓๙)

กำหนดอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในการกำกับและควบคุมการดำเนินงานของสภาให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย

๓.๗ หมวด ๖ การกำหนดโทษ (มาตรา ๔๐-๔๑)

เป็นการกำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย มีทั้งโทษจำคุก โทษปรับหรือโทษทั้งจำทั้งปรับ

๔. ผู้รักษาการตามกฎหมาย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

๕. บทเสนอ : ความเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

๕.๑ สารความรู้และความสำคัญ

นิยามคำสำคัญ บทบาทอำนาจหน้าที่ของสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

๕.๒ บทบาทหน้าที่และการประสานงาน

บทบาทอำนาจหน้าที่และการดำเนินงานของสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและสมาชิกของสภาที่อยู่ในส่วนภูมิภาค ซึ่งปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยว ธุรกิจท่องเที่ยวที่สอดคล้องเกี่ยวข้องกัน เพื่อการสนับสนุนการดำเนินงานด้านท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัด

๕.๓ ให้ความรู้แก่ประชาชนและผู้เกี่ยวข้อง

บทสรุป

พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑

๑. ลักษณะของกฎหมาย

เป็นกฎหมายดำเนินงานหรือปฏิบัติ

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อจัดระบบการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ของประเทศให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง

๒.๒ เพื่อคุ้มครองและสร้างความเป็นธรรมแก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง

๓. กรอบเนื้อหาสำคัญ

๓.๑ นิยามคำสำคัญ (มาตรา ๓)

นิยามคำหรือความหมายของคำสำคัญในกฎหมาย เช่น ธุรกิจนำเที่ยว นักท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ ผู้นำเที่ยว ค่าบริการ ฯลฯ

๓.๒ หมวด ๑ คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (มาตรา ๑๕-๔๘)

กำหนดองค์ประกอบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นประธานกรรมการ) อำนาจหน้าที่ และการประชุมของคณะกรรมการ

๓.๓ หมวด ๒ ธุรกิจนำเที่ยว (มาตรา ๑๕-๔๘)

๓.๓.๑ กำหนดการขอใบอนุญาตของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว คุณสมบัติ และการอุทธรณ์ ซึ่งมีทั้งประเภทบุคคลธรรมดา และประเภทนิติบุคคล

๓.๓.๒ กำหนดอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนในการพิจารณาคำขอและการอนุญาต

๓.๓.๓ กำหนดหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวในการโฆษณาหรือชี้ชวนเกี่ยวกับรายการนำเที่ยว การเปลี่ยนแปลงรายการนำเที่ยว การผิदनัดของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

๓.๓.๔ ข้อห้ามผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว และการสิ้นสุดของใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

๓.๓.๕ การคุ้มครองและการชดเชยความเสียหายแก่นักท่องเที่ยว

๓.๔ หมวด ๓ มัคคุเทศก์ (มาตรา ๔๙-๖๓)

๓.๔.๑ กำหนดการขอใบอนุญาตของมัคคุเทศก์ คุณสมบัติ สิทธิ หน้าที่ ข้อห้าม และการอุทธรณ์

๓.๔.๒ กำหนดอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาคำขอและการอนุญาต

๓.๔.๓ กำหนดการสิ้นสุดของใบอนุญาต

๓.๕ หมวด ๔ ผู้นำเที่ยว (มาตรา ๖๔-๖๘)

กำหนดการขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยว สิทธิ หน้าที่ ข้อห้ามของผู้นำเที่ยว และอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียน

๓.๖ หมวด ๕ กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว (มาตรา ๖๙-๗๓)

กำหนดที่มาและวัตถุประสงค์ของเงินกองทุนเพื่อคุ้มครองความเป็นธรรมและความเสียหายโดยตรงจายเงินกองทุนให้แก่นักท่องเที่ยว ในกรณีผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวเป็นผู้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักท่องเที่ยว และกองทุนจะต้องเรียกเก็บคืนจากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

๓.๗ หมวด ๖ การควบคุม (มาตรา ๗๔-๗๙)

กำหนดให้มึนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์อำนาจหน้าที่ของนายทะเบียน และพนักงานเจ้าหน้าที่

๓.๘ หมวด ๘ บทกำหนดโทษ (มาตรา ๘๐-๘๕)

เป็นบทกำหนดโทษแก่ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ซึ่งมีโทษจำคุก โทษปรับ หรือทั้งจำคุกและปรับ ตามแต่เหตุแห่งคดีหรือการกระทำผิด

๔. ผู้รักษาการตามกฎหมาย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

๕. บทเสนอ : ความเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

๕.๑ สารความรู้และความสำคัญ

นิยามคำสำคัญ บทบาทอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนายทะเบียน พนักงานเจ้าหน้าที่ การยื่นคำขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ คุณสมบัติ สิทธิ และหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ การขอขึ้นทะเบียนผู้นำเที่ยว สิทธิและหน้าที่ของผู้นำเที่ยวรวมทั้งความรับผิดชอบของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยว

๕.๒ บทบาทหน้าที่และการประสานงาน

ควรนำสารความรู้และบทบาท อำนาจหน้าที่และที่ตั้งของสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลาง และสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขาในส่วนภูมิภาค (สงขลา ภูเก็ต นครราชสีมา และเชียงใหม่) เพื่อการประสานงาน

๕.๓ ให้ความรู้แก่ประชาชนและผู้เกี่ยวข้อง

บทสรุป

พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑

๑. ลักษณะของกฎหมาย

เป็นกฎหมายดำเนินงานหรือปฏิบัติ

๒. วัตถุประสงค์

เพื่อกำหนดนโยบายส่งเสริมและพัฒนากการท่องเที่ยวของ
ประเทศอย่างเป็นระบบให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

๓. กรอบเนื้อหาสำคัญ

๓.๑ นิยามคำสำคัญ (มาตรา ๓)

นิยามคำสำคัญหรือความหมายของคำสำคัญในกฎหมาย เช่น
คณะกรรมการ การบริหารและการพัฒนากการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว
หน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการบริหารกองทุน ฯลฯ

๓.๒ หมวด ๑ คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ
(มาตรา ๕-๑๔)

๓.๒.๑ ว่าด้วยองค์ประกอบของคณะกรรมการซึ่งมี
นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็น
กรรมการและเลขานุการ อำนาจหน้าที่และการประชุมของคณะกรรมการ

๓.๒.๒ ให้สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ รวมทั้งกำหนดหน้าที่ของสำนักงาน
เลขานุการ

๓.๓ หมวด ๒ แผนพัฒนากการท่องเที่ยวแห่งชาติ (มาตรา ๑๕-๑๖)

กำหนดให้คณะกรรมการเป็นผู้จัดทำแผนพัฒนา
การท่องเที่ยวแห่งชาติ เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาและอนุมัติและประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา และให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามแผนดังกล่าว

๓.๔ หมวด ๓ แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว (มาตรา ๑๗-๒๑)

๓.๔.๑ กำหนดให้คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ มีอำนาจกำหนดเขตพื้นที่ใดเป็น “เขตพัฒนาการท่องเที่ยว” ได้โดยให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ อาจจะเป็นระดับจังหวัด หรือระดับกลุ่มจังหวัดแล้วให้ออกเป็นกฎกระทรวง

๓.๔.๒ กำหนดให้มี “คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว” ประจำเขตนั้น โดยให้ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นกรรมการ และเลขาธิการ

๓.๔.๓ กำหนดให้ “คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว” ประจำเขตต้องจัดทำแผนปฏิบัติการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวของตนเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาอนุมัติและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๓.๕ หมวด ๔ กองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย

(มาตรา ๒๒-๒๔)

๓.๕.๑ กำหนดให้มี “กองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย” เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียนในการพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งบริหารกองทุนโดย “คณะกรรมการการบริหารกองทุน” ตลอดจนที่มาและการใช้จ่ายเงินกองทุน

๓.๕.๒ คณะกรรมการบริหารกองทุนมีปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นประธานกรรมการ และให้ปลัดกระทรวงแต่งตั้งข้าราชการของกระทรวงเป็นเลขาธิการและผู้ช่วยเลขาธิการ

๓.๕.๓ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารกองทุน และการตรวจสอบกองทุน

๔. ผู้รักษาการตามกฎหมาย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

๕. บทเสนอ : ความเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

๕.๑ สารความรู้และความสำคัญ

นิยามคำสำคัญ บทบาทอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติและคณะกรรมการบริหารกองทุน คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว (เขตพื้นที่) กองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว

๕.๒ บทบาทหน้าที่และการประสานงาน

นำสารความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่และประสานงานกับองค์กรและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

๕.๓ ให้ความรู้แก่ประชาชนและผู้เกี่ยวข้อง

บทสรุป

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

๑. ลักษณะของกฎหมาย

เป็นกฎหมายดำเนินงานหรือปฏิบัติ

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อส่งเสริมพัฒนาและจัดระบบการประกอบอุตสาหกรรม
และธุรกิจภาพยนตร์และวีดิทัศน์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

๒.๒ เพื่อเสริมสร้างรายได้เข้าประเทศ

๒.๓ เพื่อสร้างความเป็นธรรมทั้งผู้ประกอบการและผู้บริโภค

๒.๔ เพื่อรักษาความเรียบร้อย วัฒนธรรมและศีลธรรมอันดี
ของสังคม

๓. กรอบเนื้อหาสำคัญ

๓.๑ นิยามคำสำคัญ (มาตรา ๔)

นิยามคำสำคัญหรือความหมายของคำที่มีความสำคัญใน
กฎหมาย เช่น ภาพยนตร์ วีดิทัศน์ สร้างภาพยนตร์ ร้านวีดิทัศน์ ฯลฯ

๓.๒ หมวด ๑ คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ
(มาตรา ๗-๑๕)

๓.๒.๑ กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการ โดยมี
นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยว
และกีฬา และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็นรองประธาน

๓.๒.๒ กำหนดอำนาจหน้าที่ การดำรงตำแหน่ง และการประชุม
ของคณะกรรมการ

๓.๓ หมวด ๒ คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์
(มาตรา ๑๖-๑๙)

กำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์รวมทั้งองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ (อาจจะมีหลายคณะก็ได้)

๓.๔ หมวด ๓ การประกอบกิจการภาพยนตร์ (มาตรา ๔๗-๖๐)

๓.๔.๑ กำหนดกระบวนการสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทย ซึ่งต้องยื่นคำขออนุญาตต่อสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว

๓.๔.๒ กำหนดข้อห้ามในการสร้างภาพยนตร์

๓.๔.๓ กำหนดการตรวจพิจารณาและประเภทของภาพยนตร์ก่อนออกฉายในประเทศ

๓.๔.๔ กำหนดกระบวนการสร้างและฉายภาพยนตร์ในประเทศไทย การส่งภาพยนตร์ออกนอกประเทศ

๓.๕ หมวด ๔ การประกอบกิจการวีดิทัศน์ (มาตรา ๔๗-๖๐)

๓.๕.๑ กำหนดการขออนุญาตประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์

๓.๕.๒ กำหนดอำนาจหน้าที่นายทะเบียน

๓.๕.๓ กำหนดกระบวนการและวิธีการอนุญาต การตรวจพิจารณาการนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในประเทศไทย การส่งวีดิทัศน์ไปต่างประเทศ

๓.๖ หมวด ๕ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๖๑-๖๕)

เป็นการควบคุมให้เป็นไปตามกฎหมาย ซึ่งกำหนดอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนอำนาจของเจ้าหน้าที่ไว้ชัดเจน

๓.๗ หมวด ๖ การอุทธรณ์ (มาตรา ๖๖-๖๗)

เป็นการกำหนดอุทธรณ์สิทธิของผู้ประกอบการให้อุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาต ไม่ว่าจะเป็นคำสั่งคณะกรรมการต่างๆ หรือนายทะเบียนแล้วแต่กรณี

๓.๘ หมวด ๗ บทกำหนดโทษ (มาตรา ๖๘-๘๕)

กำหนดโทษแก่ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ซึ่งมีทั้งโทษทางปกครอง และโทษอาญา แล้วแต่กรณี

๕. บทเสนอ : ความเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

๕.๑ สารความรู้และความสำคัญ

นิยามคำสำคัญ องค์ประกอบคณะกรรมการ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการต่างๆ การสร้างภาพยนตร์ไทย การสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทย การประกอบกิจการวิดิทัศน์ อำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่

๕.๒ บทบาทหน้าที่และการประสานงาน

นำสารความรู้ต่างๆ ไปใช้ในการประสานงานและสนับสนุนการสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทยในท้องถิ่นที่ได้รับการร้องขอให้สนับสนุนช่วยเหลือจากสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวและหน่วยงานอื่นๆ

๕.๓ ให้ความรู้แก่ประชาชนและผู้เกี่ยวข้อง

บทสรุป

พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2528

๑. ลักษณะของกฎหมาย

เป็นกฎหมายจัดตั้งองค์กร คือ การกีฬาแห่งประเทศไทย เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๘

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อจัดระบบการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาของชาติให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลง

๒.๓ เพื่อกำกับและควบคุมพฤติกรรมหรือการดำเนินกิจกรรมของสมาคม

๓. กรอบเนื้อหาสำคัญ

๓.๑ นิยามคำสำคัญ (มาตรา ๔)

นิยามคำสำคัญหรือความหมายของคำสำคัญในกฎหมาย เช่น คณะกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการ พนักงาน เป็นต้น

๓.๒ หมวด ๑ การจัดตั้ง ทุน และทุนสำรอง (มาตรา ๖-๑๓)

กำหนดชื่อองค์กรว่า “การกีฬาแห่งประเทศไทย” ตราเครื่องหมาย ความเป็นนิติบุคคล วัตถุประสงค์ อำนาจหน้าที่ ทุนและรายได้

๓.๓ หมวด ๒ คณะกรรมการและผู้ว่าการ (มาตรา ๑๔-๒๙)

กำหนดให้มีคณะกรรมการ องค์ประกอบคณะกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นประธานกรรมการ ผู้ว่าการ เป็นกรรมการและเลขานุการ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ อำนาจของผู้ว่าการ การพ้นจากตำแหน่ง

๓.๔ หมวด ๓ คณะกรรมการกีฬาจังหวัด (มาตรา ๓๐-๓๓)

กำหนดให้แต่ละจังหวัดมี “คณะกรรมการกีฬาจังหวัด” โดยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

๓.๕ หมวด ๔ การร้องทุกข์และการสงเคราะห์ (มาตรา ๓๔-๓๕)
ว่าด้วยสิทธิในการร้องทุกข์และการสงเคราะห์ของพนักงาน

๓.๖ หมวด ๕ การเงิน การบัญชี และการตรวจสอบ
(มาตรา ๓๖-๔๔)

กำหนดกระบวนการและวิธีการบริหารการเงิน การบัญชี
และการตรวจสอบภายในของการกีฬาแห่งประเทศไทย

๓.๗ หมวด ๖ การกำกับและควบคุม (มาตรา ๔๕-๔๗)

กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับ ควบคุมการบริหารงานของการกีฬาแห่งประเทศไทย

๓.๘ หมวด ๗ การส่งเสริมการกีฬา (มาตรา ๔๘-๕๒)

กำหนดการให้คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณาให้ทุน
สนับสนุนการดำเนินงานของสมาคมกีฬา และทุนสงเคราะห์แก่นักกีฬา พร้อมทั้ง
กระบวนการขอรับทุนสนับสนุน

๓.๙ หมวด ๘ การควบคุมสมาคมกีฬา (มาตรา ๕๓-๖๐)

กำหนดให้การกีฬาแห่งประเทศไทยอนุญาตให้จัดตั้งสมาคม
ที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับกีฬาและควบคุมการดำเนินกิจกรรมกีฬาของสมาคม
ต่างๆ รวมทั้งจำนวนกรรมการและกระบวนการบริหารสมาคม

๓.๑๐ หมวด ๙ บทกำหนดโทษ (มาตรา ๖๑-๖๓)

เป็นบทกำหนดโทษแก่บุคคลซึ่งไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืน
หรือกระทำการขัดต่อกฎหมาย มีทั้งโทษจำคุก โทษปรับ โทษจำคุกและปรับ
ความหนักเบาของโทษแล้วแต่กรณี

๔. ผู้รักษาการตามกฎหมาย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

๕. บทเสนอ : ความเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสำนักงาน
การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวง
การท่องเที่ยวและกีฬา

๕.๑ สารความรู้ และความสำคัญ

นิยามคำสำคัญ องค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการ แนวทางการส่งเสริมสนับสนุนและข้อห้ามการดำเนินกิจกรรม กีฬาของสมาคมกีฬา และบุคคลทั่วไป

๕.๒ บทบาทหน้าที่และการประสานงาน

นำสารความรู้ที่ได้ไปสนับสนุนการปฏิบัติงาน
และประสานงาน

๕.๓ ให้ความรู้กับประชาชนและผู้เกี่ยวข้อง

บทสรุป

พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๒

๑. ลักษณะของกฎหมาย

เป็นกฎหมายดำเนินงานหรือปฏิบัติ

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อจัดระบบการส่งเสริม พัฒนาและอนุรักษ์ศิลปะมวยไทย

๒.๒ เพื่อจัดระบบการคุ้มครองและความเป็นธรรมแก่นักมวย

หัวหน้าค่ายมวย ผู้ประกอบธุรกิจมวย และผู้เกี่ยวข้อง

๓. กรอบเนื้อหาสำคัญ

๓.๑ นิยามคำสำคัญ (มาตรา ๓)

กำหนดนิยามหรือความหมายของคำสำคัญในกฎหมาย เช่น กีฬามวย นักมวย สนามมวย นายสนามมวย ผู้จัดการนักมวย ผู้จัดการรายการ แข่งขันมวย การล้มมวย เงินรางวัล บุคคลในวงการมวย ฯลฯ

๓.๒ หมวด ๑ คณะกรรมการกีฬามวย (มาตรา ๕-๑๑)

กำหนดให้มีคณะกรรมการกีฬามวย ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หรือรัฐมนตรีซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามอบหมายเป็นประธานกรรมการ องค์กรประกอบอำนาจหน้าที่และการประชุมของคณะกรรมการ

๓.๓ หมวด ๒ การส่งเสริมและการคุ้มครอง (มาตรา ๑๒-๑๖)

๓.๓.๑ กำหนดระบบและกระบวนการให้สวัสดิการทุน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นแก่นักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และหัวหน้าค่ายมวย

๓.๓.๒ กำหนดกติกาการแข่งขันและระบบความปลอดภัยในการแข่งขันกีฬามวย

๓.๓.๓ กำหนดระบบการแบ่งเงินรางวัลแก่ผู้เกี่ยวข้องเพื่อความ เป็นธรรม

๓.๔ หมวด ๓ การควบคุม (มาตรา ๑๗-๕๑)

๓.๔.๑ ให้จัดตั้ง “สำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย” ขึ้นในการกีฬาแห่งประเทศไทย เป็นหน่วยงานกลางดำเนินการตามบทบัญญัติของกฎหมาย

๓.๔.๒ กำหนดการขอรับใบอนุญาต การจดทะเบียนมวย การจัดตั้งสนามมวย

๓.๔.๓ กำหนดอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่

๓.๔.๔ กำหนดสิทธิอุทธรณ์ของผู้ยื่นคำขอในกรณีไม่ได้รับอนุญาต

๓.๔.๕ กำหนดหน้าที่ของนายสนามมวย

๓.๔.๖ กำหนดข้อห้ามในวงการมวย

๓.๕ หมวด ๔ กองทุนกีฬามวย (มาตรา ๕๒)

กำหนดให้จัดตั้ง “กองทุนกีฬามวย” เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนเกี่ยวกับการส่งเสริมคุ้มครองและควบคุมกีฬามวย และการจัดทำบัญชีกองทุน

๓.๖ หมวด ๕ บทกำหนดโทษ (มาตรา ๕๓-๖๑)

เป็นบทกำหนดโทษแก่ผู้กระทำความผิด ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตาม บทบัญญัติของกฎหมายซึ่งมีทั้งโทษจำคุก โทษปรับ โทษทั้งจำทั้งปรับ

๔. ผู้รักษาการตามกฎหมาย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

๕. บทเสนอ : ความเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

๕.๑ สารความรู้ และความสำคัญ

นิยามคำสำคัญ องค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการ แนวทางการส่งเสริม สนับสนุนและข้อห้ามการดำเนินกิจกรรม หรือธุรกรรมในวงการค้าฟามวย และบุคคลทั่วไป

๕.๒ บทบาทหน้าที่และการประสานงาน

นำสารความรู้ที่ได้ไปสนับสนุนการปฏิบัติงาน และประสานงาน

๕.๓ ให้ความรู้กับประชาชนและผู้เกี่ยวข้อง

บทสรุป

พระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

๑. ลักษณะของกฎหมาย

เป็นกฎหมายจัดตั้งองค์กร คือ สถาบันการพลศึกษา เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๘

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อส่งเสริมการศึกษาเฉพาะทาง ทางด้านการพลศึกษา และกีฬา

๒.๒ เพื่อส่งเสริมพัฒนาและให้บริการทางวิชาการแก่ประชาชน และผู้สนใจ

๓. กรอบเนื้อหาสำคัญ

๓.๑ นิยามคำสำคัญ (มาตรา ๔)

นิยามคำสำคัญหรือความหมายของคำสำคัญในกฎหมาย เช่น สถาบัน สภาสถาบัน อธิการบดี รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต ฯลฯ

๓.๒ หมวด ๑ บททั่วไป (มาตรา ๕-๑๕)

กำหนดวัตถุประสงค์ของสถาบัน การแบ่งส่วนราชการ ทรัพย์สิน เงินและรายได้ และการจัดสรรงบประมาณของสถาบัน

๓.๓ หมวด ๒ การดำเนินงาน (มาตรา ๑๖-๔๔)

๓.๓.๑ กำหนดให้มีสภาสถาบัน องค์ประกอบ อำนาจหน้าที่ และการประชุมของสภาสถาบัน

๓.๓.๒ กำหนดให้มีสภาวิชาการ องค์ประกอบ อำนาจหน้าที่ และการประชุมของสภาวิชาการ

๓.๓.๓ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวิทยาเขต การประชุม

๓.๓.๔ กำหนดกรอบการบริหารงานในวิทยาเขต

๓.๓.๕ กำหนดที่มาของอธิการบดีและผู้บริหาร

๓.๔ หมวด ๓ คณาจารย์ (มาตรา ๔๕-๔๘)

กำหนดตำแหน่งทางวิชาการและอัตราร้อยของตำแหน่งทางวิชาการของผู้สอนในสถาบัน

๓.๕ หมวด ๔ ปริญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ (มาตรา ๔๙-๕๕)

กำหนดให้สถานสถาบันมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบัน กำหนดครุวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะ

๓.๖ หมวด ๕ บทกำหนดโทษ (มาตรา ๕๖-๕๗)

เป็นบทกำหนดโทษแก่ผู้ฝ่าฝืน ไม่ปฏิบัติตามหรือกระทำการโดยไม่มีสิทธิตามกฎหมาย มีโทษจำคุก โทษปรับ โทษทั้งจำทั้งปรับ

๔. ผู้รักษาการตามกฎหมาย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

๕. บทเสนอ : ความเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา

๕.๑ สารະควรรู้ และความสำคัญ

นิยามคำสำคัญ องค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของสถาบันการศึกษา แนวทางการส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินกิจกรรมกีฬา และบุคคลทั่วไป

๕.๒ บทบาทหน้าที่และการประสานงาน

นำสาระความรู้ที่ได้ไปสนับสนุนการปฏิบัติงาน และประสานงาน

๕.๓ ให้ความรู้กับประชาชนและผู้เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ ๑

กฎหมายด้านท่องเที่ยว

	หน้า
๑. พ.ร.บ. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	๓
๒. พ.ร.บ. สถาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔	๒๕
๓. พ.ร.บ. ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑	๔๗
๔. พ.ร.บ. นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑	๘๑
๕. พ.ร.บ. ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑	๙๗



พระราชบัญญัติ
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๒๒
และที่แก้ไขเพิ่มเติม

สารบัญ

	มาตรา	หน้า
พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒		๕
นิยามคำสำคัญ	๔	
หมวด ๑ การจัดตั้ง ทุน และเงินสำรอง	๖-๑๔	๗
หมวด ๒ การกำกับ การควบคุมและการบริหาร	๑๕-๓๐	๑๑
หมวด ๓ การร้องทุกข์และการสงเคราะห์	๓๑-๓๒	๑๘
หมวด ๔ การเงิน การบัญชีและการตรวจสอบ	๓๓-๔๐	๑๘
บทเฉพาะกาล	๔๑-๔๔	๑๙



พระราชบัญญัติ
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๒
เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๐๒

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖/ตอนที่ ๑๒/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๔ พฤษภาคม ๒๕๒๒

- (๒) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๐๖
- (๓) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๐๙
- (๔) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๑๑
- (๕) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๑๖
- (๖) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว (ฉบับที่ ๖)
พ.ศ. ๒๕๑๗
- (๗) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว (ฉบับที่ ๗)
พ.ศ. ๒๕๑๘
- (๘) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว (ฉบับที่ ๘)
พ.ศ. ๒๕๑๙

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“อุตสาหกรรมท่องเที่ยว” หมายความว่า อุตสาหกรรมที่จัดให้มีหรือให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักรโดยมีค่าตอบแทน และหมายความรวมถึง

- (๑) ธุรกิจนำเที่ยว
- (๒) ธุรกิจโรงแรมนักท่องเที่ยว
- (๓) ธุรกิจภัตตาคาร สถานบริการและสถานที่ตากอากาศสำหรับนักท่องเที่ยว
- (๔) ธุรกิจการขายของที่ระลึกหรือสินค้าสำหรับนักท่องเที่ยว
- (๕) ธุรกิจการกีฬาสำหรับนักท่องเที่ยว
- (๖) การดำเนินงานนิทรรศการ งานแสดง งานออกร้าน การโฆษณา เผยแพร่หรือการดำเนินงานอื่นใดโดยมีความมุ่งหมายเพื่อชักนำหรือส่งเสริมให้มีการเดินทางท่องเที่ยว

“ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว” หมายความว่า ผู้ดำเนินธุรกิจ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว

“นักท่องเที่ยว” หมายความว่า บุคคลที่เดินทางจากท้องที่อื่นเป็น ถิ่นที่อยู่โดยปกติของตนไปยังท้องที่อื่นเป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจและ ด้วยวัตถุประสงค์อันมิใช่เพื่อไปประกอบอาชีพหรือหารายได้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“รองผู้ว่าการ” หมายความว่า รองผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“พนักงาน”^๒ หมายความว่า พนักงานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และหมายความรวมถึงรองผู้ว่าการด้วย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“รัฐมนตรี”^๓ หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา* รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้ บังคับได้

หมวด ๑

การจัดตั้ง ทุน และเงินสำรอง

มาตรา ๖ ให้จัดตั้งองค์การขึ้นเรียกว่า “การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย” เรียกโดยย่อว่า “ททท.” และให้ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า

^๒ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “พนักงาน” แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

^๓ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “รัฐมนตรี” เพิ่มโดย พระราชบัญญัติการท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

“TOURISM AUTHORITY OF THAILAND” เรียกโดยย่อว่า “TAT” และให้มีตราเครื่องหมายของ “ททท.”

รูปลักษณะตราเครื่องหมายตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๑^๔ ให้ ททท. เป็นนิติบุคคล มีสำนักงานใหญ่ใน กรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใกล้เคียง และจะจัดตั้งสำนักงานสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ที่อื่นใดภายในหรือนอกราชอาณาจักรก็ได้ แต่การตั้งสำนักงานสาขานอกราชอาณาจักรต้องได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี

มาตรา ๘ ททท. มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ตลอดจนการประกอบอาชีพของคนไทยในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๒) เผยแพร่ประเทศไทยในด้านความงามของธรรมชาติ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม การกีฬา และวิวัฒนาการของเทคโนโลยี ตลอดจนกิจการอย่างอื่นอันจะเป็นการชักจูงให้มีการเดินทางท่องเที่ยว

(๓) อำนวยความสะดวกและความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

(๔) ส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความเป็นมิตรไมตรีระหว่างประชาชนและระหว่างประเทศโดยอาศัยการท่องเที่ยว

(๕) ริเริ่มให้มีการพัฒนาการท่องเที่ยว และเพื่อพัฒนาปัจจัยพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ นักท่องเที่ยว

มาตรา ๙ ให้ ททท. มีอำนาจกระทำการกิจการต่างๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ และอำนาจเช่นนี้ให้รวมถึง

(๑) ให้คำปรึกษา แนะนำ ร่วมมือและประสานงานกับส่วนราชการ องค์การสถาบัน นิติบุคคลและเอกชน ทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร

^๔ มาตรา ๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

(๒) ส่งเสริม ร่วมมือ หรือดำเนินการในการฝึกอบรมและให้การศึกษา วิชาการต่างๆ เพื่อสร้างบุคลากรให้ได้มาตรฐานและเพียงพอในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๓) ส่งเสริมการพัฒนาศึกษา

(๔) สำรวจและรวบรวมหลักฐานต่างๆ จากส่วนราชการ องค์การ สถาบัน นิติบุคคลและเอกชนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพื่อประโยชน์ในการจัดทำสถิติเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๕) สำรวจ กำหนดพื้นที่และสถานที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวและทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่ต้องสงวนไว้เป็นของรัฐและให้อยู่ในความควบคุมดูแลของ ททท. โดยให้จัดทำเป็นพระราชกฤษฎีกา

(๖) สำรวจ วางแผนและดำเนินการ จัดสร้าง ส่งเสริม อนุรักษ์ พัฒนาบูรณะหรือพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว ตลอดจนทรัพยากรทางการท่องเที่ยวและคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการนั้นๆ

(๗) ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเท่าที่จำเป็นรวมตลอดถึงการลงทุน หรือร่วมทุนเพื่อเป็นการริเริ่มให้มีการพัฒนาการท่องเที่ยวหรือพัฒนาปัจจัยพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว

(๘) กู้หรือยืมเงินภายในและภายนอกราชอาณาจักร

(๙) ให้กู้หรือให้ยืมเงินโดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๑๐) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุนหรือร่วมทุนในกิจการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๑๑) ถือกรรมสิทธิ์ หรือมีสิทธิครอบครองหรือมีทรัพย์สินสิทธิต่างๆ สร้าง ซื้อจัดหา ขาย จำหน่าย เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม รับจําหน่าย รับจํานอง ทำการแลกเปลี่ยน โอน รับโอน หรือดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินทั้งในและนอกราชอาณาจักรตลอดจนรับทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้

(๑๒) กระทำกิจการอย่างอื่นบรรดาที่เกี่ยวกับหรือเนื่องในการจัดให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของ ททท.

มาตรา ๑๐ ทุนของ ททท. ประกอบด้วย

(๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนตามมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ เมื่อได้หักหนี้สินออกแล้ว

(๒) เงินที่ได้รับจากงบประมาณแผ่นดินให้เป็นทุน หรือเพื่อดำเนินงานหรือเพื่อขยายกิจการ

(๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้

มาตรา ๑๑ ททท. อาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

(๑) รายได้จากทรัพย์สินของ ททท.

(๒) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล

(๓) รายได้จากการดำเนินกิจการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๔) รายได้จากการลงทุนหรือการร่วมทุน

(๕) รายได้อื่น

รายได้ที่ได้รับในปีหนึ่งให้นำไปใช้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ เงินลงทุนหรือร่วมทุนเพื่อกิจการของ ททท. และสมทบกองทุนสำหรับจ่ายสงเคราะห์ผู้ปฏิบัติงานใน ททท. ตลอดจนสะสมไว้เป็นเงินสำรองตามมาตรา ๑๒ เหลือเท่าใดให้นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ แต่ถ้ารายได้มีจำนวนไม่พอสำหรับรายจ่าย นอกจากเงินสำรองตามมาตรา ๑๒ และ ททท. ไม่สามารถหาเงินจากทางอื่นได้ รัฐบาลพึงจ่ายเงินให้แก่ ททท. เท่าจำนวนที่จำเป็น

มาตรา ๑๒ เงินสำรองของ ททท. ให้ประกอบด้วยเงินสำรองธรรมดา ซึ่งตั้งไว้เพื่อขาด เงินสำรองเพื่อไถ่ถอนหนี้ และเงินสำรองอื่นๆ เพื่อความประสงค์แต่ละอย่าง โดยเฉพาะตามที่คณะกรรมการจะเห็นสมควร

เงินสำรองธรรมดานำออกใช้ได้ก็แต่โดยมติของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๓ ให้ ททท. เปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคารตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๑๔ ทรัพย์สินของ ททท. ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

หมวด ๒

การกำกับ การควบคุมและการบริหาร

มาตรา ๑๕^๕ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ ททท. และเพื่อประโยชน์ในการนี้ รัฐมนตรีมีอำนาจเรียกประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการ พนักงานหรือลูกจ้างมาชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น หรือให้ทำรายงานเสนอ และมีอำนาจที่จะสั่งยับยั้งการกระทำของ ททท. ที่เห็นว่าเป็นการขัดต่อนโยบายหรือมติของคณะรัฐมนตรีได้ด้วย

มาตรา ๑๖^๖ ในกรณีที่ ททท. จะต้องเสนอเรื่องใด ๆ ไปยังคณะรัฐมนตรี ให้ ททท. นำเรื่องเสนอรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๑๗ ททท. ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนจึงจะดำเนินการต่อไปนี้ได้

- (๑) กู้ยืมเงินหรือให้กู้ยืมเงินมีจำนวนเกินคราวละห้าล้านบาท
- (๒) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน
- (๓) จำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อันมีราคาเกินหนึ่งล้านบาท
- (๔) จำหน่ายทรัพย์สินอันมีราคาเกินหนึ่งล้านบาทจากบัญชีเป็นสูญ
- (๕) ลงทุนหรือร่วมทุนในกิจการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มีจำนวนเงินเกินห้าล้านบาท

มาตรา ๑๘^๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย” ประกอบด้วย ประธานกรรมการซึ่งรัฐมนตรี

^๕ มาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

^๖ มาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

^๗ มาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

แต่งตั้งปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสองคน และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสามคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และให้ผู้ว่าการเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสองคน ตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่ดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ ในกลุ่มเดียวกันหรือกลุ่มเดียวกับประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ทั้งนี้ ผู้แทนนั้นจะอยู่ในสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยหรือไม่ก็ได้

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิในสถาบันอุดมศึกษาที่มีความรู้ในวิชาเศรษฐศาสตร์ บริหารธุรกิจ การตลาด การท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรม สื่อสารมวลชน หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

มาตรา ๑๘/๑^๔ ประธานกรรมการและกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง นอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจแล้ว ยังต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีความรู้ความสามารถโดยเฉพาะในด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๒) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญา กับ ททท. หรือในกิจการที่กระทำให้แก่ ททท. ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม เว้นแต่เป็นผู้ถือหุ้นของบริษัทหรือเป็นหุ้นส่วนจำพวกจำกัดความรับผิดชอบในกิจการที่กระทำ อันมีส่วนได้เสียเช่นนั้น หรือเป็นผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้เป็นประธานกรรมการ กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้ดำเนินกิจการในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ ททท. เป็นผู้ถือหุ้น

^๔ มาตรา ๑๘/๑ เพิ่มโดย พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

(๓) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้าง

มาตรา ๑๙^๙ ให้ประธานกรรมการและกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระหรือในกรณีที่รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดวาระตามวรรคหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการขึ้นใหม่ ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่าประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่

ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๒๐^{๑๐} นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๙ ประธานกรรมการและกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท
- (๗) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๘/๑

^๙ มาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

^{๑๐} มาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์แห่งกิจการของ ททท. ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดของ ททท. ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๒๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ ททท. อำนาจและหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) กำหนดนโยบายและอนุมัติแผนงานของ ททท. เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๒) ออกข้อบังคับหรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรา ๘ และมาตรา ๙

(๓) ออกข้อบังคับว่าด้วยการประชุม และดำเนินกิจการของคณะกรรมการและคณะกรรมการ

(๔) ออกข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ

(๕) ออกข้อบังคับกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินอื่นๆ ของพนักงานและลูกจ้าง

(๖) ออกข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน การเลื่อนเงินเดือนหรือค่าจ้าง ระเบียบวินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์การลงโทษของพนักงานและลูกจ้าง

(๗) ออกระเบียบว่าด้วยการร้องทุกข์ของพนักงานและลูกจ้าง

(๘)^{๑๑} ออกข้อบังคับว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงานและลูกจ้างและครอบครัว โดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

(๙) ออกข้อบังคับว่าด้วยการจ่ายค่าพาหนะ เบี้ยเลี้ยงเดินทาง ค่าเช่าที่พัก ค่าทำงานล่วงเวลา เบี้ยประชุม และการจ่ายเงินอื่นๆ

(๑๐) ออกระเบียบว่าด้วยเครื่องแบบพนักงานและลูกจ้าง

^{๑๑} มาตรา ๒๒ (๘) แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานหรือการเงินที่คณะกรรมการกำหนดขึ้น ถ้ามีข้อความให้มีผลเป็นการจำกัดอำนาจผู้ว่าการหรือรองผู้ว่าการในการทำนิติกรรมกับบุคคลภายนอกไว้ประการใด ให้ประกาศข้อบังคับหรือระเบียบเช่นนั้นในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๓^{๑๒} ให้ประธานกรรมการและกรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ประธานกรรมการ กรรมการ พนักงานและลูกจ้างอาจได้รับเงินรางวัลตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๒๔^{๑๓} ให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งผู้ว่าการ

มาตรา ๒๕^{๑๔} ผู้ว่าการนอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจแล้ว ยังต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในธุรกิจอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๒) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญา กับ ททท. หรือในกิจการที่กระทำให้แก่ ททท. ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม เว้นแต่เป็นเพียงผู้ถือหุ้นของบริษัทหรือเป็นหุ้นส่วนจำพวกจำกัดความรับผิดชอบในกิจการที่กระทำการอันมีส่วนได้เสียเช่นนั้น หรือเป็นผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้เป็นประธานกรรมการ กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้ดำเนินกิจการในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ ททท. เป็นผู้ถือหุ้น

^{๑๒} มาตรา ๒๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

^{๑๓} มาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

^{๑๔} มาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๒๖^๕ ผู้ว่าการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๕
- (๕) คณะกรรมการมีมติเห็นสมควรให้เลิกจ้าง
- (๖) สัญญาจ้างสิ้นสุด

มติของคณะกรรมการให้เลิกจ้างตาม (๕) ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่นอกจากผู้ว่าการ และต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี

มาตรา ๒๗ ให้ผู้ว่าการเป็นผู้ดำเนินการของ ททท. ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของ ททท. และตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายที่คณะกรรมการกำหนด และให้มีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างทุกตำแหน่ง

ผู้ว่าการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการดำเนินการของ ททท.

มาตรา ๒๘ ให้ผู้ว่าการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) วางรูปการจัดองค์กร โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ
- (๒) บรรจุ แต่งตั้ง ถอดถอน เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนให้พนักงานและลูกจ้างออกจากตำแหน่ง ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด แต่ถ้าเป็นพนักงานหรือลูกจ้างชั้นที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการฝ่าย หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

(๓) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของ ททท. โดยไม่ขัดหรือแย้งต่อระเบียบข้อบังคับ และนโยบายที่คณะกรรมการกำหนดไว้

^๕ มาตรา ๒๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

(๔) แต่งตั้งคณะบุคคลเป็นกรรมการเฉพาะกิจเพื่อปฏิบัติการใดๆ อันจะเป็นประโยชน์แก่อุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๕) ดำเนินการอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๒๙ ให้รองผู้ว่าการมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างทุกตำแหน่งรองจากผู้ว่าการ และมีอำนาจและหน้าที่ดำเนินกิจการของ ททท. ตามที่ผู้ว่าการมอบหมาย

ในกรณีที่ผู้ว่าการไม่อยู่ หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองผู้ว่าการเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน หากมีรองผู้ว่าการมากกว่าหนึ่งคนให้ผู้ว่าการกำหนดผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนตามลำดับอาวุโสหน้า ในกรณีที่ตำแหน่งผู้ว่าการว่างลง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งรองผู้ว่าการผู้หนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนผู้ว่าการ^{๖๖}

ในกรณีที่ผู้ว่าการและรองผู้ว่าการไม่อยู่ หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือตำแหน่งผู้ว่าการและรองผู้ว่าการว่างลง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการหรือพนักงาน ททท. ผู้หนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนผู้ว่าการ^{๖๗}

ในการปฏิบัติหน้าที่ของรองผู้ว่าการตามวรรคสอง หรือผู้รักษาการแทนผู้ว่าการตามวรรคสาม ให้รองผู้ว่าการหรือผู้รักษาการแทนผู้ว่าการมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ว่าการเว้นแต่อำนาจและหน้าที่ของผู้ว่าการในฐานะกรรมการ

มาตรา ๓๐ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้ว่าการเป็นผู้กระทำในนามของ ททท. และเป็นผู้แทนของ ททท. และเพื่อการนี้ผู้ว่าการอาจมอบอำนาจให้รองผู้ว่าการหรือตัวแทนของ ททท. ตามมาตรา ๖ หรือบุคคลใด ปฏิบัติกิจการเฉพาะอย่างแทนได้ แต่ในกรณีเช่นนี้ ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

นิติกรรมที่ผู้ว่าการกระทำโดยฝ่าฝืนข้อบังคับหรือระเบียบตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง ย่อมไม่ผูกพัน ททท. เว้นแต่คณะกรรมการจะให้สัตยาบัน

^{๖๖} มาตรา ๒๙ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

^{๖๗} มาตรา ๒๙ วรรคสาม แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

ซึ่งแสดงการงานที่เป็นอยู่จริงและตามที่ควร ตามประเภทงาน พร้อมด้วยข้อความแสดงที่มาของรายการนั้นๆ

มาตรา ๓๕ ให้ผู้ว่าการแต่งตั้งผู้สอบบัญชีภายในคนหนึ่งหรือหลายคน ทำการตรวจสอบบัญชีและหลักฐานต่างๆของทุกหน่วยงานของ ททท.ได้ตลอดเวลา ในระหว่างเวลาทำการแล้วรายงานโดยตรงต่อผู้ว่าการเป็นประจำทุกเดือน

มาตรา ๓๖ ทุกปี ททท. ต้องจัดทำงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนให้เสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

มาตรา ๓๗ ทุกปีให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี ทำการตรวจสอบรับรองบัญชี และการเงินทุกประเภทของ ททท.

มาตรา ๓๘ ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุด บัญชีและเอกสารหลักฐานของ ททท. เพื่อการนี้ ให้มีอำนาจสอบถามประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการ รองผู้ว่าการ พนักงานหรือลูกจ้างของ ททท.

มาตรา ๓๙ ผู้สอบบัญชีต้องทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงิน เสนอต่อคณะกรรมการภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

มาตรา ๔๐^{๑๘} ให้คณะกรรมการทำรายงานปีละครั้งเสนอต่อรัฐมนตรี รายงานนี้ให้กล่าวถึงผลงานของ ททท. ในปีที่ผ่านมาพร้อมทั้งคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการโครงการ และแผนงานที่จะจัดทำในภายหน้า

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๑ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ และความรับผิดชอบขององค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๐๒ ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้

^{๑๘} มาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

หมวด ๓ การร้องทุกข์และการสงเคราะห์

มาตรา ๓๑ ให้พนักงานและลูกจ้างมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๒ ให้ ทพท. จัดให้มีกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงานและลูกจ้างและครอบครัว ในกรณีพ้นจากตำแหน่งประสบอุบัติเหตุเจ็บป่วย หรือกรณีอื่นอันควรแก่การสงเคราะห์

การจัดให้มีกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นตามวรรคหนึ่ง การออกเงินสมทบเข้ากองทุนสงเคราะห์ การกำหนดประเภทของผู้ที่พึงได้รับการสงเคราะห์จากกองทุนสงเคราะห์ การจ่ายเงินสงเคราะห์ และการจัดการกองทุนสงเคราะห์ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๔ การเงิน การบัญชีและการตรวจสอบ

มาตรา ๓๓ ให้ ทพท. จัดทำงบประมาณประจำปีโดยจำแนกเงินที่จะได้รับในปีหนึ่งๆ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการให้แยกเป็นงบลงทุนและงบทำการ งบลงทุนนั้นให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ส่วนงบทำการให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๓๔ ให้ ทพท. วางและรักษาไว้ซึ่งระบบการบัญชีอันถูกต้องแยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำและมีสมุดบัญชีลงรายการ

- (๑) รายรับและรายจ่ายเงิน
- (๒) สินทรัพย์และหนี้สิน

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ไปเป็นของ ททท. ทั้งนี้ ภายในเวลาไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๒ ให้โอนงบประมาณรายจ่ายขององค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๐๒ ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ไปเป็นของ ททท. ทั้งนี้ ภายในเวลาไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๓ ให้ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และบรรดาพนักงานหรือลูกจ้างขององค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นผู้ว่าการ รองผู้ว่าการและพนักงานหรือลูกจ้างของ ททท. แล้วแต่กรณี กับให้ถือว่าเวลาการทำงานของบุคคลดังกล่าวในองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นเวลาการทำงานใน ททท. นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๔ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งขององค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาคงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีการออกข้อบังคับระเบียบ หรือคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โทตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- ในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อจัดตั้งการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยขึ้นแทนองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว และให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมและดำเนินกิจการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวได้กว้างขวางยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

เนติมา จัดทำ

๒๙ เมษายน ๒๕๔๖

*พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕^{๑๙}

มาตรา ๑๘ ในพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา”

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้บัญญัติให้จัดตั้งส่วนราชการขึ้นใหม่โดยมีการกิจใหม่ ซึ่งได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม นั้นแล้ว และเนื่องจากพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้บัญญัติให้โอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ รัฐมนตรีผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่ โดยให้มีการแก้ไขบทบัญญัติต่างๆ ให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ที่โอนไปด้วย ฉะนั้น เพื่อบังคับให้เป็นไปตามหลักการที่ปรากฏในพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงสมควรแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้สอดคล้องกับการโอนส่วนราชการ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องมีความชัดเจนในการใช้กฎหมายโดยไม่ต้องไปค้นหาในกฎหมายโอนอำนาจหน้าที่ว่าตามกฎหมายใดได้มีการโอนภารกิจของส่วนราชการ

^{๑๙} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙/ตอนที่ ๑๐๒ ก/หน้า ๖๖/๘ ตุลาคม ๒๕๔๕

หรือผู้รับผิดชอบตามกฎหมายนั้นไปเป็นของหน่วยงานใดหรือผู้ใดแล้ว โดยแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้มีการเปลี่ยนชื่อส่วนราชการ รัฐมนตรีผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการให้ตรงกับการโอนอำนาจหน้าที่ และเพิ่มผู้แทนส่วนราชการในคณะกรรมการให้ตรงตามภารกิจที่มีการตัดโอนจากส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่รวมทั้งตัดส่วนราชการเดิมที่มีการยุบเลิกแล้วซึ่งเป็นการแก้ไขให้ตรงตามพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวจึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

สุรนันทนา/นวพร/พัลลภ จัดทำ

๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๖

วาทีณี/ปัญญา/ปรับปรุง

๔ สิงหาคม ๒๕๔๙

พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐^{๒๐}

มาตรา ๑๔ ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาคงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการขึ้นใหม่ ซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และโดยที่ได้มีการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ โดยกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดให้ผู้ว่าการมาจากการจ้าง สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้สอดคล้องกัน รวมทั้งสมควรแก้ไขบทบัญญัติบางประการเพื่อเป็นการลดปริมาณเรื่องที่ต้องเสนอต่อคณะรัฐมนตรี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

วชิระ/ปรับปรุง
๑๘ กันยายน ๒๕๕๐

^{๒๐} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔/ตอนที่ ๕๔ ก/ หน้า ๑/๑๔ กันยายน ๒๕๕๐



พระราชบัญญัติ
สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๔๔

สารบัญ

	มาตรา	หน้า
พระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔		๒๓
นิยามคำสำคัญ	๓	
หมวด ๑ สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	๕-๑๐	๒๙
หมวด ๒ สมาชิก	๑๑-๑๔	๓๑
หมวด ๓ คณะกรรมการ	๑๕-๒๘	๓๒
หมวด ๔ การดำเนินกิจการสภา	๒๙-๓๔	๓๙
หมวด ๕ การควบคุมของรัฐ	๓๕-๓๙	๔๑
หมวด ๖ บทกำหนดโทษ	๔๐-๔๑	๔๓
บทเฉพาะกาล	๔๒-๔๕	๔๓



พระราชบัญญัติ

สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

พ.ศ. ๒๕๔๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิ และเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“อุตสาหกรรมท่องเที่ยว” หมายความว่า อุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามกฎหมายว่าด้วยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว” หมายความว่า ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามกฎหมายว่าด้วยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“สินค้าหรือบริการสำหรับนักท่องเที่ยว” หมายความว่า สินค้าเฉพาะที่จำหน่ายหรือบริการที่เกี่ยวกับการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว โดยไม่รวมถึงสินค้าหรือบริการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

“สภา” หมายความว่า สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“ข้อบังคับ” หมายความว่า ข้อบังคับสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่ของสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมทั้งออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ สภามีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นตัวแทนของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในด้านการประสานงานอย่างมีระบบระหว่างรัฐกับเอกชนและเอกชนกับเอกชนด้วยกัน

(๒) ส่งเสริมให้มีการพัฒนาการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๓) ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี สถานที่ท่องเที่ยว โบราณสถานและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเอกลักษณ์ของความเป็นไทย

(๔) ส่งเสริมให้มีจรรยาบรรณในการท่องเที่ยว

(๕) ส่งเสริมให้มีระบบการรับรองคุณภาพ ระบบมาตรฐานและระบบประกันคุณภาพของธุรกิจที่เกี่ยวกับสินค้าหรือบริการสำหรับนักท่องเที่ยว

(๖) ควบคุมดูแลให้สมาชิกผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวดำเนินการอย่างมีคุณภาพ มีคุณธรรมและมีจรรยาบรรณ

(๗) ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษา ค้นคว้า วิจัย ทดลอง อบรม และเผยแพร่วิชาการและเทคโนโลยีเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้แก่สมาชิกหรือจัดเป็นบริการแก่บุคคลทั่วไป

(๘) ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต่อสมาชิกและบุคคลทั่วไปทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ

(๙) เสนอความเห็นหรือให้คำปรึกษาต่อคณะรัฐมนตรีในเรื่องเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๑๐) ให้ความร่วมมือแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกิจการด้านการท่องเที่ยวทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ

(๑๑) คุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของสมาชิกเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๑๒) ส่งเสริมให้มีการช่วยเหลือเกื้อกูลระหว่างสมาชิกด้วยกัน

(๑๓) ศึกษาและหาทางแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๑๔) ดำเนินกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๑๕) ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามีส่วนร่วมในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

มาตรา ๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๖ ห้ามสภากระทำการใดๆ ดังต่อไปนี้

(๑) แข่งขันทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมหรือเป็นการจำกัดทางการค้าเพื่อการผูกขาดอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลเพื่อเป็นการคุ้มครองอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย

(๒) ลิดรอนสิทธิของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๓) ดำเนินการอันอาจเป็นภัยต่อเศรษฐกิจ ความมั่นคงของประเทศ หรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๔) กดราคาสินค้าหรือบริการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้ตกต่ำหรือทำให้สูงเกินสมควรหรือทำให้ปั่นป่วนเกี่ยวกับราคาสินค้าหรือค่าบริการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๕) ให้กู้ยืมเงินหรือให้เงินแก่สมาชิกหรือบุคคลอื่นใด เว้นแต่เป็นการให้กู้ยืมเพื่อเป็นการส่งเสริมพัฒนาและลูกจ้างหรือครอบครัวของพนักงานและลูกจ้าง หรือเป็นการให้เพื่อการกุศลสาธารณะตามข้อบังคับ

(๖) แบ่งปันรายได้ให้แก่สมาชิก

มาตรา ๘ ให้สภามีสำนักงานใหญ่หนึ่งแห่งในท้องที่ที่สภากำหนด และมีสำนักงานสาขาได้ตามความจำเป็น

การจัดตั้งสำนักงานสาขาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับ

มาตรา ๙ สภอาจมีรายได้ดังนี้

(๑) ค่าลงทะเบียน ค่าบำรุง ค่าบำรุงพิเศษ ค่าธรรมเนียมและค่าบริการที่เรียกเก็บจากสมาชิก

(๒) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้

(๓) ผลประโยชน์จากการจัดการเงินและทรัพย์สินและการดำเนินกิจการของสภา

(๔) เงินรายได้อื่น

(๕) ดอกผลของเงินและทรัพย์สินตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)

มาตรา ๑๐ ห้ามบุคคลใดนอกจากสภาใช้ชื่อที่เป็นภาษาไทยว่า “สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย” หรือภาษาต่างประเทศที่มีความหมายในทำนองเดียวกันหรืออ่านออกเสียงว่า “สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย” หรือใช้ชื่อในทำนองเดียวกันจนเป็นเหตุให้บุคคลอื่นหลงเชื่อว่าเป็นส่วนหนึ่งของสภา

หมวด ๒

สมาชิก

มาตรา ๑๑ สมาชิกสภามีสามประเภท

(๑) สมาชิกสามัญ

(๒) สมาชิกวิสามัญ

(๓) สมาชิกกิตติมศักดิ์

สมาชิกทั้งสามประเภทมีสิทธิและหน้าที่ตามที่กำหนดในข้อบังคับ

มาตรา ๑๒ สมาชิกสามัญ ได้แก่ สมาคมที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ซึ่งมีวัตถุประสงค์และดำเนินกิจการเพื่อส่งเสริมการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยกรรมการสมาคมทั้งหมดจำนวนเกินกึ่งหนึ่ง และสมาชิกของสมาคมทั้งหมดจำนวนเกินกึ่งหนึ่งมีสัญชาติไทย

มาตรา ๑๓ สมาชิกวิสามัญ ได้แก่

(๑) สมาคมที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยซึ่งมีวัตถุประสงค์และดำเนินกิจการเพื่อส่งเสริมการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มีใช้สมาคมตาม มาตรา ๑๒ หรือสมาคมที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศซึ่งมีวัตถุประสงค์และดำเนินกิจการเพื่อส่งเสริมการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว หรือ

(๒) นิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายซึ่งประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวหรือ

(๓) บุคคลซึ่งมีผลงานทางวิชาการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวหรือมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในข้อบังคับ

มาตรา ๑๔ สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิในด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวหรือผู้ซึ่งทำประโยชน์ให้แก่สภาหรือการท่องเที่ยวของประเทศ ซึ่งคณะกรรมการเชิญมาเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์

หมวด ๓ คณะกรรมการ

มาตรา ๑๕ ให้มีคณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยประกอบด้วย

(๑) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยหนึ่งคน

(๒) กรรมการประเภทเลือกตั้งจำนวนสามในสี่ของจำนวนกรรมการประเภทเลือกตั้งและกรรมการประเภทแต่งตั้งรวมกัน ซึ่งที่ประชุมสมาชิกสามัญเลือกตั้งจากผู้แทนสมาชิกสามัญ และ

(๓) กรรมการประเภทแต่งตั้งจำนวนหนึ่งในสี่ของจำนวนกรรมการประเภทเลือกตั้งและกรรมการประเภทแต่งตั้งรวมกัน ซึ่งกรรมการประเภทเลือกตั้งตาม (๒) แต่งตั้งจากสมาชิกวิสามัญ หรือผู้แทนสมาชิกวิสามัญ หรือสมาชิกกิตติมศักดิ์

ให้กรรมการตาม (๑) (๒) และ (๓) เลือกกรรมการตาม (๒) หรือ (๓) เป็นประธานสภา รองประธานสภา และตำแหน่งอื่นๆ ตามความจำเป็น

ผู้ดำรงตำแหน่งประธานสภาและรองประธานสภาต้องมีสัญชาติไทยโดยการเกิด

ให้ผู้อำนวยการเป็นเลขานุการของคณะกรรมการ

จำนวนรวมกันของกรรมการประเภทเลือกตั้งและกรรมการประเภทแต่งตั้ง สัดส่วนกรรมการของสมาชิกแต่ละประเภท วิธีการเลือกตั้งและแต่งตั้งกรรมการตามวรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) และวิธีการเลือกประธานสภา รองประธานสภา และตำแหน่งอื่นๆ ตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามข้อบังคับ

มาตรา ๑๖ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและดำเนินกิจการของสภาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสภาตามมาตรา ๖ รวมทั้งให้อำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นและให้คำปรึกษาต่อนายกรัฐมนตรีในเรื่องเกี่ยวกับการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๒) กำหนดเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์เพื่อรับรองคุณภาพของธุรกิจที่เกี่ยวกับสินค้าหรือบริการสำหรับนักท่องเที่ยว

(๓) ออกข้อบังคับว่าด้วย

(ก) การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการรับสมัครสมาชิก สิทธิหน้าที่ของสมาชิก คุณสมบัติอื่นของสมาชิกวิสามัญตามมาตรา ๑๓ (๓) วินัย และการลงโทษสมาชิก และการพ้นจากสมาชิกภาพรวมทั้งการอุทธรณ์

(ข) การกำหนดจำนวนรวมกันของกรรมการประเภทเลือกตั้งและกรรมการประเภทแต่งตั้ง สัดส่วนกรรมการของสมาชิกแต่ละประเภท วิธีการเลือกตั้งและแต่งตั้งกรรมการของสมาชิกแต่ละประเภท วิธีการเลือกตั้งและแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) และวิธีการเลือกประธานสภา รองประธานสภา และตำแหน่งอื่นๆ

(ค) การกำหนดค่าลงทะเบียน ค่าบำรุง ค่าบำรุงพิเศษ ค่าธรรมเนียม และค่าบริการที่เรียกเก็บจากสมาชิก

(ง) การบัญชี การเงิน และทรัพย์สินของสภา

(จ) จรรยาบรรณของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(ฉ) วิถีปฏิบัติเพื่อให้มีการรับรองคุณภาพของธุรกิจที่เกี่ยวกับสินค้าหรือบริการสำหรับนักท่องเที่ยว

(ช) การจัดตั้งสำนักงานสาขาของสภา

(ซ) การประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการ และการประชุมของที่ประชุมสภา

(ฅ) การดำเนินกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก

(ณ) การบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน การกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินบำเหน็จรางวัลของพนักงานและลูกจ้าง รวมทั้ง วินัย การลงโทษ และการร้องทุกข์ของพนักงานและลูกจ้าง

(ด) การสงเคราะห์พนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนครอบครัวของ บุคคลดังกล่าว หรือผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นพนักงานหรือลูกจ้าง

(๔) ให้คำปรึกษาและให้คำแนะนำแก่สมาชิกในการประกอบ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

(๕) พิจารณามูลค่าเพื่อเสนอประธานสภาแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการ รวมทั้งกำหนดอัตราเงินเดือนและเงินสวัสดิการของผู้บริหาร

(๖) แต่งตั้งที่ปรึกษาและคณะกรรมการ เพื่อดำเนินกิจการอย่างใด อย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๗) ออกระเบียบหรือข้อบังคับในเรื่องอื่นใดที่จำเป็นต่อการดำเนิน กิจการของสภา

การกำหนดหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ ตาม (๒) ข้อบังคับตาม (๓) (ก) (ข) (ค) (ง) (จ) (ฉ) (ช) (ซ) และ (ฅ) และ ระเบียนหรือข้อบังคับตาม (๗) ต้องได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมสภาก่อน จึงจะใช้บังคับได้

การกำหนดหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับตาม (๓) (จ) และ (ฉ) เมื่อที่ประชุมสภาให้ความเห็นชอบแล้ว ให้เสนอนายกรัฐมนตรีประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาจึงจะใช้บังคับได้ แต่ถ้านายกรัฐมนตรีไม่เห็นชอบด้วยก็ให้เป็น อันตกไป

มาตรา ๑๗ กรรมการประเภทเลือกตั้งและกรรมการประเภทแต่งตั้ง ต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสภา

(๒) เป็นบุคคลที่ถูกศาลสั่งให้เป็นบุคคลล้มละลาย

(๓) เป็นข้าราชการประจำ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานอื่นของรัฐ หรือข้าราชการการเมือง ยกเว้นกรณีตามมาตรา ๑๕ (๓) หรือมาตรา ๓๙

(๔) เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๕) เป็นบุคคลที่ถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) เป็นบุคคลหรือผู้แทนของนิติบุคคลที่เคยถูกสำนักทะเบียนธุรกิจ นำเที่ยวและมัคคุเทศก์เพิกถอนการประกอบวิชาชีพหรือการประกอบธุรกิจ หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตโดยหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๑๘ กรรมการประเภทเลือกตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับเลือกตั้งใหม่ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ให้กรรมการประเภทแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งพร้อมกับวาระของกรรมการประเภทเลือกตั้งตามวาระหนึ่ง และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ประธานสภาจะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวาระหนึ่งและวาระสอง กรรมการประเภทเลือกตั้งและกรรมการประเภทแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ที่ประชุมสภามีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสามัญ

(๔) พ้นจากการเป็นผู้แทนสมาชิกสามัญหรือผู้แทนสมาชิกวิสามัญนั้น หรือสมาชิกสามัญหรือสมาชิกวิสามัญ หรือสมาชิกกิตติมศักดิ์นั้นพ้นจากสมาชิกภาพ

(๕) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๗

(๖) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) นายกรัฐมนตรีสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๘

มาตรา ๑๙ เมื่อกรรมการประเภทเลือกตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการจัดให้มีการเลือกตั้งกรรมการประเภทนั้นแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่กรรมการผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าวาระของกรรมการผู้นั้นเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน คณะกรรมการจะจัดให้มีการเลือกตั้งกรรมการแทนหรือไม่ก็ได้

เมื่อกรรมการประเภทแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้กรรมการประเภทเลือกตั้งแต่งตั้งกรรมการประเภทนั้นแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่กรรมการผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าวาระของกรรมการผู้นั้นเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน กรรมการประเภทเลือกตั้งจะดำเนินการแต่งตั้งกรรมการแทนหรือไม่ก็ได้

ให้ผู้ซึ่งได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๒๐ เมื่อกรรมการประเภทเลือกตั้งและกรรมการประเภทแต่งตั้งทั้งหมดพ้นจากตำแหน่งตามวาระ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๘ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งยังคงปฏิบัติหน้าที่เพียงเท่าที่จำเป็นไปพลางก่อนจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งและแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

คณะกรรมการต้องจัดให้มีการประชุมสมาชิกสามัญเพื่อจัดให้มีการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๕ (๒) ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง และให้กรรมการชุดที่ได้รับเลือกตั้งนั้นแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๕ (๓) ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเลือกตั้ง

ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการว่างลงรวมกันเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการประเภทเลือกตั้งและกรรมการประเภทแต่งตั้งรวมกัน ให้กรรมการที่เหลืออยู่กระทำการในนามของคณะกรรมการต่อไปได้แต่เฉพาะการจัดให้มีการประชุมสมาชิกสามัญเพื่อดำเนินการตามวรรคสอง

ในกรณีที่กรรมการประเภทเลือกตั้งและกรรมการประเภทแต่งตั้งทั้งหมดพ้นจากตำแหน่งพร้อมกันในกรณีอื่น ให้นำมาตรา ๓๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ ให้คณะกรรมการจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการอย่างน้อยสามเดือนต่อหนึ่งครั้ง

การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ให้ประธานสภาเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานสภาไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานสภาเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานสภาไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนของสมาชิกสามัญคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติของที่ประชุมให้ถือตามเสียงข้างมากของจำนวนกรรมการที่มาประชุม ให้กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีก เสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้ามีการพิจารณาเรื่องใดที่เกี่ยวกับตัวกรรมการ หรือส่วนได้ส่วนเสียของกรรมการผู้ใด ให้กรรมการผู้นั้นมีสิทธิชี้แจงในเรื่องนั้นแต่ไม่มีสิทธิออกเสียง

มาตรา ๒๒ ให้ประธานสภา รองประธานสภา และกรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่ประชุมสภากำหนด

ให้ที่ปรึกษาและอนุกรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมสภา

มาตรา ๒๓ ให้ประธานสภาแต่งตั้งผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่ของสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยตามมติของคณะกรรมการจากบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- (๓) สามารถทำงานให้แก่สภาได้เต็มเวลา
- (๔) ไม่เป็นบุคคลที่ถูกศาลสั่งให้เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๖) ไม่เป็นบุคคลที่ถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๗) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่ความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๘) ไม่เป็นข้าราชการประจำ ข้าราชการการเมือง พนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือพนักงานอื่นของรัฐหรือกรรมการ

(๙) ไม่เป็นบุคคลที่มีความประพฤติเสื่อมเสียอันอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่สภา

มาตรา ๒๔ ให้ผู้อำนวยการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๒๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๔ ผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๓

มาตรา ๒๖ ผู้อำนวยการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารกิจการของสภา และมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสภา

(๒) ดูแลรักษาทะเบียนสมาชิกและทะเบียนอื่นๆ ของสภา

(๓) ควบคุมดูแลทรัพย์สินของสภา

(๔) รวบรวมข้อมูล สถิติ และศึกษาวิจัยเรื่องอันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่ประธานสภาและคณะกรรมการมอบหมาย
ผู้อำนวยการต้องรับผิดชอบต่อสภาและคณะกรรมการในการบริหารกิจการของสภา

มาตรา ๒๓ เมื่อผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ หรือในกรณีที่ตำแหน่งผู้อำนวยการว่างลงให้ประธานสภาแต่งตั้งพนักงานคนหนึ่งตามมติของคณะกรรมการเป็นผู้รักษาการชั่วคราว ในกรณีเช่นนี้ให้ผู้รักษาการมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้อำนวยการ

ในกรณีที่ตำแหน่งผู้อำนวยการว่างลง ให้ประธานสภาดำเนินการแต่งตั้งผู้อำนวยการตามมาตรา ๒๓ ภายในสามเดือนนับแต่วันที่ตำแหน่งดังกล่าวว่างลง

มาตรา ๒๔ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ประธานสภาเป็นผู้แทนของสภา และเพื่อการนี้ ประธานสภาจะมอบหมายเป็นหนังสือให้กรรมการ ผู้อำนวยการ หรือพนักงานดำเนินการบางอย่างแทนก็ได้ ในเมื่อกิจการนั้นไม่ขัดต่อระเบียบหรือข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนดไว้

การดำเนินการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับ

หมวด ๔

การดำเนินการสภา

มาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการจัดให้มีการประชุมสภาอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง การประชุมเช่นนี้เรียกว่าประชุมสามัญ และอย่างน้อยต้องกำหนดให้มีการประชุมในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานประจำปีตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง

(๒) รับรองรายงานประจำปีแสดงผลงานของคณะกรรมการในปีที่ล่วงมา และคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบาย พร้อมด้วยงบดุลและบัญชีรายรับและรายจ่ายประจำปี ซึ่งมีผู้สอบบัญชีรับรองตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง

การประชุมสภาคราวอื่นนอกจากการประชุมตามวรรคหนึ่ง เรียกว่าประชุมวิสามัญ

มาตรา ๓๐ เมื่อมีเหตุจำเป็น คณะกรรมการจะเรียกประชุมวิสามัญเมื่อใดก็ได้

สมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกสามัญจะทำหนังสือร้องขอต่อคณะกรรมการให้เรียกประชุมวิสามัญก็ได้ ในหนังสือร้องขอนั้นต้องระบุวัตถุประสงค์ให้เรียกประชุมเพื่อการใด

ในกรณีที่สมาชิกสามัญเป็นผู้ร้องขอให้เรียกประชุมวิสามัญตามวรรคสอง ให้คณะกรรมการเรียกประชุมวิสามัญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือร้องขอ หากคณะกรรมการไม่เรียกประชุมภายในระยะเวลาดังกล่าวให้สมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกสามัญมีสิทธิเรียกประชุมวิสามัญได้

มาตรา ๓๑ ในการประชุมสามัญและการประชุมวิสามัญต้องมีสมาชิกสามัญมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสามัญทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

มติของที่ประชุมให้ถือตามเสียงข้างมากของสมาชิกสามัญที่มาประชุม สมาชิกสามัญคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในการประชุมสามัญและการประชุมวิสามัญ ให้ประธานสภาเป็นประธานในที่ประชุม และให้นำความในมาตรา ๒๑ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๒ สมาชิกวิสามัญและสมาชิกกิตติมศักดิ์มีสิทธิเข้าร่วมประชุมในการประชุมสามัญ และการประชุมวิสามัญได้ แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน

มาตรา ๓๓ ในการดำเนินการของคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการจัดทำแผนการดำเนินงานประจำปีเสนอต่อที่ประชุมสามัญ เมื่อที่ประชุมสามัญเห็นชอบแล้วจึงจะดำเนินการได้

ให้คณะกรรมการจัดทำรายงานประจำปีแสดงผลงานของคณะกรรมการในปีที่ล่วงมา และคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบาย พร้อมด้วยงบดุลและบัญชีรายรับ

และรายจ่ายประจำปีซึ่งมีผู้สอบบัญชีรับรอง เสนอต่อที่ประชุมสามัญภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน และให้ส่งสำเนาเอกสารดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่ประชุมสามัญรับรองแล้ว

มาตรา ๓๔ ผู้สอบบัญชีตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง ให้ที่ประชุมสามัญแต่งตั้งจากผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยผู้สอบบัญชี และต้องไม่เป็นกรรมการ ผู้อำนวยการ พนักงานลูกจ้าง หรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชี และเอกสารหลักฐานของสภาและขอคำชี้แจงจากประธานสภา กรรมการ ผู้อำนวยการ พนักงานลูกจ้าง และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้

ให้ผู้สอบบัญชีได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่ที่ประชุมสามัญกำหนด

หมวด ๕

การควบคุมของรัฐ

มาตรา ๓๕ ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) กำกับดูแลให้คณะกรรมการดำเนินการตามมาตรา ๑๖

(๒) สั่งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินงานของสภา

(๓) สั่งเป็นหนังสือให้กรรมการชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของสภาและจะให้ส่งเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินงานหรือรายงานการประชุมของสภาหรือคณะกรรมการด้วยก็ได้

(๔) สั่งเป็นหนังสือให้สภาหรือกรรมการระงับหรือแก้ไขการกระทำใดๆ ที่ขัดต่อกฎหมาย นโยบายของรัฐบาล มติของคณะรัฐมนตรี ข้อบังคับ หรือวัตถุประสงค์ของสภา

มาตรา ๓๖ ในการปฏิบัติการตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๓๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปตรวจสอบเอกสารหรือหลักฐาน

ในสำนักงานของสภาได้ในระหว่างเวลาทำการหรือให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องชี้แจงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ร้องขอ

ในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๓๗ ในการปฏิบัติการตามมาตรา ๓๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๘ เมื่อปรากฏว่าสภาหรือกรรมการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๓๕ หรือกระทำการใดๆ อันเป็นการผิดวัตถุประสงค์ของสภาหรือเป็นภัยต่อระบบเศรษฐกิจ ความมั่นคงของประเทศ หรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้กรรมการทั้งคณะหรือกรรมการคนใดคนหนึ่งพ้นจากตำแหน่ง

กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่งไม่มีสิทธิเป็นกรรมการอีก เว้นแต่จะพ้นกำหนดหกปีนับแต่วันที่นายกรัฐมนตรีมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีมีคำสั่งให้กรรมการทั้งคณะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๘ ให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลซึ่งเป็นสมาชิกของสมาชิกสามัญและสมาชิกวิสามัญหรือผู้แทนสมาชิกวิสามัญตามจำนวนอัตราส่วนที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง เป็นคณะกรรมการชั่วคราวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นายกรัฐมนตรีมีคำสั่งให้กรรมการทั้งคณะพ้นจากตำแหน่ง และให้นำความในมาตรา ๑๕ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการชั่วคราวตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการของสภาเพียงเท่าที่จำเป็น และจัดให้มีการประชุมสมาชิกสามัญเพื่อเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๕ (๒) ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นายกรัฐมนตรีมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการชั่วคราว และให้นำความในมาตรา ๒๐ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อคณะกรรมการคณะใหม่เข้ารับหน้าที่แล้ว ให้คณะกรรมการชั่วคราว ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งพ้นจากหน้าที่

หมวด ๖ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หกเดือน หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่ พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติกรตามมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๒ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้แทนสมาคมโรงแรมไทย จำนวนสี่คน สมาพันธ์ธุรกิจ การท่องเที่ยวส่วนภูมิภาคแห่งประเทศไทย จำนวนสี่คน การท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) สมาคมรถโดยสาร ไม่ประจำทาง สมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว สมาคมผู้ประกอบการนำเที่ยวไทย สมาคมพาท้า (ไทย) สมาคมมัคคุเทศก์อาชีพ สมาคมส่งเสริมการประชุมนานาชาติ (ไทย) สมาคมภัตตาคารไทย สมาคม สวนสนุกและสวนพักผ่อนหย่อนใจ และสมาคมผู้ค้าอัญมณีไทยและ เครื่องประดับ แห่งละหนึ่งคน เป็นคณะกรรมการก่อตั้งเพื่อทำหน้าที่ตามที่ บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๓

มาตรา ๔๓ ให้คณะกรรมการก่อตั้งตามมาตรา ๔๒ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ออกระเบียบชั่วคราวว่าด้วยการรับสมัครสมาชิกและค่า ลงทะเบียนสมาชิกและดำเนินการรับสมัครสมาชิกภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง

(๒) จัดทำระเบียบชั่วคราวว่าด้วยจำนวนกรรมการ สัดส่วนของผู้แทน สมาชิกสามัญที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการตามมาตรา ๑๕ (๒) และการแต่งตั้ง กรรมการตามมาตรา ๑๕ (๓)

(๓) จัดให้มีการประชุมสมาชิกภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ครบกำหนด ระยะเวลาหนึ่งร้อยห้าสิบวันตาม (๑) เพื่ออนุมัติระเบียบชั่วคราวตาม (๒)

(๔) เลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๕ (๒) ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ที่ประชุมสมาชิกอนุมัติระเบียบชั่วคราวตาม (๓)

(๕) ปฏิบัติการอื่นเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการก่อตั้งพ้นจากหน้าที่ เมื่อได้มีการเลือกตั้งกรรมการ ตาม (๔) แล้ว เพื่อให้กรรมการประเภทเลือกตั้งชุดใหม่ดำเนินการตาม มาตรา ๔๔ ต่อไป

มาตรา ๔๔ ให้กรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งตามมาตรา ๔๓ (๔) แต่งตั้ง กรรมการตามมาตรา ๑๕ (๓) และจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเลือกตั้ง เพื่อให้มีการเลือกประธานสภา รองประธานสภา และตำแหน่งอื่นๆ ตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง และจัดให้มีการประชุมสามัญ ครั้งแรกภายในหกสิบวัน นับแต่วันเลือกประธานสภา รองประธานสภา และ ตำแหน่งอื่นๆ

ในการประชุมสามัญตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๔๓ และให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานประจำปีสำหรับปีแรกด้วย

มาตรา ๔๕ ให้ผู้ที่ใช้ชื่อซึ่งต้องห้ามตามมาตรา ๑๐ อยู่แล้วในวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เลิกใช้ชื่อดังกล่าวนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และในระหว่างเวลาดังกล่าวมิให้นำมาตรา ๔๐ มาใช้ บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมสำคัญที่นำรายได้เข้าสู่ประเทศ จึงสมควรให้มีการจัดตั้งสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยขึ้นเพื่อเป็นตัวแทนของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั้งหลาย อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านการประสานงานอย่างมีระบบกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ว่าภาครัฐหรือภาคเอกชน เสนอแนะแนวนโยบายที่สำคัญส่งเสริมให้มีระบบการรับรองคุณภาพระบบมาตรฐาน และระบบประกันคุณภาพของธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับสินค้าหรือบริการสำหรับนักท่องเที่ยว และส่งเสริมผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้ดำเนินการอย่างมีคุณภาพ มีคุณธรรม และมีจรรยาบรรณเพื่อสร้างเสริมประสิทธิภาพของอุตสาหกรรมประเภทนี้ให้มีการพัฒนาก้าวหน้า จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้



พระราชบัญญัติ
ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
พ.ศ. ๒๕๕๑

สารบัญ

	มาตรา	หน้า
พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑		๔๙
นิยามคำสำคัญ	๔	
หมวด ๑ คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์	๗-๑๔	๕๑
หมวด ๒ ธุรกิจนำเที่ยว	๑๕-๔๘	๕๔
หมวด ๓ มัคคุเทศก์	๔๙-๖๓	๖๕
หมวด ๔ ผู้นำเที่ยว	๖๔-๖๘	๖๙
หมวด ๕ กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว	๖๙-๗๓	๗๑
หมวด ๖ การควบคุม	๗๔-๗๙	๗๒
หมวด ๗ บทกำหนดโทษ	๘๐-๙๕	๗๓
บทเฉพาะกาล	๙๖-๑๐๒	๗๕
อัตราค่าธรรมเนียม		๗๘



พระราชบัญญัติ
ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑
เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒) พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ธุรกิจนำเที่ยว” หมายความว่า ธุรกิจเกี่ยวกับการนำนักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยวหรือเดินทางไปเพื่อวัตถุประสงค์อื่น โดยจัดให้มีบริการหรือการอำนวยความสะดวกอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง อันได้แก่ สถานที่พัก อาหาร มัคคุเทศก์ หรือบริการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“นักท่องเที่ยว” หมายความว่า ผู้เดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งเพื่อประโยชน์ในการพักผ่อนหย่อนใจ การศึกษาหาความรู้ การบันเทิง หรือการอื่นใด

“มัคคุเทศก์” หมายความว่า ผู้ให้บริการเป็นปกติธุระในการนำนักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่าง ๆ โดยให้บริการเกี่ยวกับคำแนะนำและความรู้ด้านต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว

“ผู้นำเที่ยว” หมายความว่า ผู้รับผิดชอบในการดูแลและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในการเดินทางไปท่องเที่ยวในต่างประเทศ

“ค่าบริการ” หมายความว่า ค่าจ้างและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวจ่ายให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว สำหรับการจัด การให้บริการ หรือการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการเดินทาง สถานที่พัก อาหาร หรือการอื่นใด

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว

“นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางหรือนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขา แล้วแต่กรณี

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้อำนวยการแต่งตั้งให้ปฏิบัติ การตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖ พระราชบัญญัตินี้ไม่ให้ใช้บังคับกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและกิจการซึ่งต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมกิจการฮัจย์

หมวด ๑

คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์คณะหนึ่งประกอบด้วยปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นประธานกรรมการ ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว เป็นรองประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงแรงงาน ผู้บัญชาการสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ผู้บังคับการตำรวจท่องเที่ยว ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ และผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนเจ็ดคน เป็นกรรมการ ให้นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลาง เป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยห้าคน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้หรือเคยเป็นอาจารย์สอนในสถาบันอุดมศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในวิชาการท่องเที่ยวหนึ่งคนและวิชามัคคุเทศก์หนึ่งคน

กรรมการผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยห้าคนตามวรรคสอง จะเป็นสมาชิกสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยหรือไม่ก็ได้

โดยอย่างน้อยให้แต่งตั้งจากผู้แทนผู้ประกอบการกิจการนำเที่ยวสองคนและผู้แทน
มัคคุเทศก์สองคน

มาตรา ๘ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราว
ละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่ไม่เกินสองวาระ
ติดต่อกัน

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้ง
กรรมการใหม่ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะ
ได้แต่งตั้งกรรมการใหม่

มาตรา ๙ การพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระของกรรมการซึ่งรัฐมนตรี
แต่งตั้ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะสั่งให้กรรมการ
ดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งเมื่อบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือ
หย่อนความสามารถก็ได้

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง
ก่อนครบวาระให้กรรมการซึ่งเหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และให้ดำเนินการ
แต่งตั้งกรรมการประเภทเดียวกันแทนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กรรมการนั้น
ว่างลง เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่ดำเนินการ
แต่งตั้งกรรมการขึ้นแทนก็ได้ ทั้งนี้ ให้กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
แทนมีวาระการดำรงตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๑ การประชุม การดำเนินการประชุม หรือการอื่นใดที่เกี่ยว
กับการประชุมให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดแผนงานและมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับการส่งเสริม พัฒนา
และกำกับดูแลธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

(๒) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราช
บัญญัตินี้

(๓) ออกระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรฐานการประกอบธุรกิจนำเที่ยว และมาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่ของมัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยวที่จะพึงปฏิบัติต่อนักท่องเที่ยว และความรับผิดชอบที่มีต่อนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ตลอดจนค่าตอบแทนหรือความคุ้มครองที่มัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยวจะพึงได้รับจากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

(๔) ประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชนใดเพื่อให้มัคคุเทศก์ซึ่งได้รับการยกเว้นคุณสมบัติตามมาตรา ๕๑ ทำหน้าที่มัคคุเทศก์ รวมทั้งกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในท้องถิ่นหรือชุมชนนั้น ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีย

(๕) ออกระเบียบเกี่ยวกับการเปิดบัญชีเงินฝากและการเบิกจ่ายจากบัญชีเงินฝากสำหรับหลักประกันที่เป็นเงินสดตามมาตรา ๑๘ รวมทั้งการคืนหลักประกันตามมาตรา ๓๙

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการสอบหาข้อเท็จจริงและการวินิจฉัยของนายทะเบียนตามมาตรา ๔๐

(๗) ออกระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราการจ่ายเงินชดเชยให้แก่นักท่องเที่ยวซึ่งได้รับความเสียหายจากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๔๑

(๘) พิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

(๙) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการเก็บรักษาและการบริหารเงินและทรัพย์สินของกองทุนตามมาตรา ๗๑

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี

มาตรา ๑๓ ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ คณะกรรมการจะตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการตามที่มอบหมายก็ได้

การประชุมและการลงมติของคณะอนุกรรมการ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๔ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ และอนุกรรมการ ได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๒ ธุรกิจนำเที่ยว

มาตรา ๑๕ ผู้ใดประสงค์จะประกอบธุรกิจนำเที่ยวให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวจากนายทะเบียน

การขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาต้อง

(๑) มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(ก) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

(ข) มีสัญชาติไทย

(ค) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย

(๒) ไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นบุคคลล้มละลาย หรืออยู่ในระหว่างถูกพิทักษ์ทรัพย์

(ข) เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(ค) เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวหรือใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

(ง) เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๔๖ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) หรือใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๖๓ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) และยังไม่พ้นกำหนดห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

(จ) เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๔๖ (๕) หรือใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๖๓ (๕)

(ฉ) เคยถูกเพิกถอนทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวมาแล้วยังไม่ถึงห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

มาตรา ๑๗ ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวซึ่งเป็นนิติบุคคลต้อง

(๑) มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินกิจการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ถ้าเป็นห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ผู้เป็นหุ้นส่วนประเภทไม่จำกัดความรับผิดชอบเป็นผู้มีสัญชาติไทย ถ้าเป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ทุนของบริษัทไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบเอ็ดต้องเป็นของบุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทย และกรรมการของบริษัทเกินครึ่งหนึ่งต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย

(ข) กรรมการหรือผู้มีอำนาจจัดการแทนนิติบุคคลต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖

(๒) ไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นนิติบุคคลที่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ (๒) (ค)

(ง) หรือ (จ)

(ข) มีผู้เป็นหุ้นส่วนซึ่งมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ (๒)

(ค) (ง) หรือ (จ) หรือซึ่งพ้นจากการเป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีลักษณะต้องห้ามตาม (๒) (ก) มาแล้วยังไม่ถึงห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

(ค) มีผู้ถือหุ้นซึ่งถือหุ้นเกินร้อยละห้ามีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ (๒) (ค) (ง) หรือ (จ) หรือซึ่งพ้นจากการเป็นกรรมการหรือผู้มีอำนาจจัดการแทนนิติบุคคลที่มีลักษณะต้องห้ามตาม (๒) (ก) มาแล้วยังไม่ถึงห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ความใน (๒) (ข) และ (ค) ไม่นำมาใช้บังคับกับผู้ซึ่งเคยเป็นหุ้นส่วนกรรมการหรือผู้มีอำนาจจัดการแทนนิติบุคคล ซึ่งพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนร่วมหรือรู้เห็นกับการกระทำของนิติบุคคลที่เป็นเหตุให้มีลักษณะต้องห้ามตาม (๒) (ก)

มาตรา ๑๘ ผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ต้องวางหลักประกันซึ่งได้แก่ เงินสด หนังสือค้ำประกันของธนาคาร พันธบัตรรัฐบาลไทย

หรือพันธบัตรรัฐบาลที่รัฐบาลไทยค้ำประกันต้นเงินและดอกเบี้ยอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกันต่อนายทะเบียนเพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามจำนวนเงินที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๙ เมื่อมีผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวให้เป็นหน้าที่ของนายทะเบียนหรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายตรวจสอบความครบถ้วนของเอกสารหลักฐานและการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๕ วรรคสองในกรณีที่พบว่าเอกสารหรือหลักฐานใดไม่ครบถ้วนหรือยังมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง ให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวทราบทันที

มาตรา ๒๐ เมื่อนายทะเบียนพิจารณาเห็นว่าผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ แล้วแต่กรณี และได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวแล้ว ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอรับใบอนุญาต ในหนังสือแจ้งนั้นให้แจ้งค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวและหลักประกันที่ต้องวางไว้ด้วย

เมื่อผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงและวางหลักประกันตามมาตรา ๑๘ ครบถ้วนแล้ว ให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวให้ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับชำระค่าธรรมเนียมและหลักประกันนั้น

การกำหนดค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามวรรคสอง จะกำหนดอัตราที่แตกต่างกันตามประเภทหรือลักษณะของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวก็ได้

มาตรา ๒๑ เมื่อนายทะเบียนพิจารณาเห็นว่าผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ แล้วแต่กรณี ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งเหตุแห่งการไม่ออกใบอนุญาตให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอรับใบอนุญาต

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๒๑ ให้ผู้อื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน

ให้คณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๓ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องแสดงใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ระบุไว้ในใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

มาตรา ๒๔ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องไม่กระทำการใดอันจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว หรือนักท่องเที่ยว

มาตรา ๒๕ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๒ (๓)

มาตรา ๒๖ ในการโฆษณาหรือชี้ชวนเกี่ยวกับรายการนำเที่ยว ให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจัดทำเป็นเอกสารซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว และสถานที่และเลขที่ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

(๒) ระยะเวลาที่ใช้ในการนำเที่ยว

(๓) ค่าบริการและวิธีการชำระค่าบริการ

(๔) ลักษณะและประเภทของยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง

(๕) จุดหมายปลายทางและที่แวะพัก รวมทั้งสถานที่สำคัญในการนำเที่ยว

(๖) ลักษณะและประเภทของที่พัก และจำนวนครั้งของอาหารที่จัดให้

(๗) จำนวนมัคคุเทศก์หรือผู้นำเที่ยวในกรณีที่จัดให้มีมัคคุเทศก์หรือผู้นำเที่ยว

(๘) จำนวนขั้นต่ำของนักท่องเที่ยวสำหรับการนำเที่ยว ในกรณีมีเงื่อนไขว่าต้องมีนักท่องเที่ยวไม่น้อยกว่าจำนวนที่กำหนด

มาตรา ๒๓ การเปลี่ยนแปลงรายการนำเที่ยวให้ผิดไปจากที่ได้โฆษณาหรือชี้ชวนไว้ตามมาตรา ๒๖ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องแจ้งให้นักท่องเที่ยวทราบก่อนรับชำระเงินค่าบริการ

การเปลี่ยนแปลงรายการนำเที่ยวภายหลังที่นักท่องเที่ยวชำระเงินค่าบริการแล้วหากนักท่องเที่ยวไม่ประสงค์จะเดินทาง ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องคืนเงินที่รับชำระแล้วให้แก่นักท่องเที่ยวโดยไม่ชักช้า และจะหักค่าใช้จ่ายใด ๆ ไม่ได้

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่นักท่องเที่ยวชำระเงินค่าบริการแล้วไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนถ้ามีเหตุที่ทำให้นักท่องเที่ยวไม่สามารถเดินทางได้เฉพาะตัวหรือมีเหตุให้ต้องยกเลิกการนำเที่ยวตามที่ได้โฆษณาไว้ ทั้งนี้ โดยมิใช่ความผิดของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจ่ายเงินคืนให้แก่นักท่องเที่ยวไม่น้อยกว่าอัตราตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าการยกเลิกการนำเที่ยวเกิดจากกรณีมีนักท่องเที่ยวไม่ครบจำนวนตามที่กำหนดในมาตรา ๒๖ (๘) หรือเกิดจากเหตุใด ๆ อันเป็นความผิดของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องคืนเงินทั้งหมดให้แก่นักท่องเที่ยว

มาตรา ๒๕ ในระหว่างการนำเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจะเปลี่ยนแปลงรายการนำเที่ยวไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากนักท่องเที่ยวหรือเป็นเหตุสุดวิสัย

การเปลี่ยนแปลงรายการนำเที่ยวตามวรรคหนึ่ง ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องจ่ายเงินค่าบริการคืนให้แก่นักท่องเที่ยวตามสัดส่วน เว้นแต่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจะพิสูจน์ได้ว่าการเปลี่ยนแปลงรายการนั้นทำให้ตนมีค่าใช้จ่ายเท่าหรือสูงกว่าเดิม

มาตรา ๓๐ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจะเรียกเก็บค่าบริการอื่นใดนอกจากที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๖ (๓) หรือที่ตกลงกันไว้ล่วงหน้าไม่ได้

ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวหรือมัคคุเทศก์ชี้ชวนให้นักท่องเที่ยวไปในสถานที่หรือทำกิจกรรมใดนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในเอกสารโฆษณาหรือชี้ชวน ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวหรือมัคคุเทศก์ต้องแจ้งค่าบริการของตนและค่าบริการที่ต้องจ่ายเนื่องจากการเข้าไปในสถานที่หรือทำกิจกรรมนั้นให้นักท่องเที่ยวทราบล่วงหน้า และจะเรียกเก็บค่าบริการเกินที่แจ้งไว้ไม่ได้

มาตรา ๓๑ ห้ามไม่ให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวจัดบริการนำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากต่างประเทศโดยไม่ได้รับค่าบริการหรือรับค่าบริการในอัตราที่เห็นได้ว่าไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๒ ห้ามไม่ให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวมอบหมายให้มัคคุเทศก์ ผู้นำเที่ยวหรือบุคคลอื่นใด นำนักท่องเที่ยวในความรับผิดชอบของตนไปท่องเที่ยว โดยเรียกเก็บเงินจากมัคคุเทศก์ผู้นำเที่ยว หรือบุคคลอื่นนั้น หรือโดยให้บุคคลดังกล่าวรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าเดินทางค่าที่พัก ค่าอาหาร หรือค่าอำนวยความสะดวกอื่นใดของนักท่องเที่ยว ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

มาตรา ๓๓ ในการจัดให้มีมัคคุเทศก์หรือผู้นำเที่ยวเดินทางไปกับนักท่องเที่ยวผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวต้องใช้มัคคุเทศก์ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์หรือผู้นำเที่ยวซึ่งได้ขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

ในการเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ของมัคคุเทศก์หรือผู้นำเที่ยวตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการกระทำในทางการที่จ้างของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว

มาตรา ๓๔ ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวต้องจัดให้มีการประกันอุบัติเหตุให้แก่นักท่องเที่ยวมัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยวในระหว่างเดินทางท่องเที่ยว ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๕ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวชำระค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจนำเที่ยวทุกสองปีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละสองต่อเดือน และถ้าพ้นสามเดือนแล้วยังมิได้ชำระ ให้นายทะเบียนสั่งพักใช้ใบอนุญาตดังกล่าวจนกว่าจะชำระค่าธรรมเนียมและเงินเพิ่ม ซึ่งต้องไม่เกินหกเดือนนับแต่วันสั่งพักใช้ใบอนุญาต

เมื่อพ้นกำหนดหกเดือนแล้ว ถ้าผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวยังมีได้ชำระค่าธรรมเนียมและเงินเพิ่มตามวรรคสอง ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๓๖ ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสิ้นสุดลง เมื่อผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

- (๑) ตายหรือสิ้นสุดความเป็นนิติบุคคล
- (๒) เลิกประกอบกิจการตามมาตรา ๓๘ หรือ
- (๓) ถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๔๖

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๖ (๒) หรือ (๓) ให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีหน้าที่ดำเนินการตามข้อผูกพันที่มีอยู่กับนักท่องเที่ยวต่อไปเท่าที่จำเป็น ซึ่งต้องไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสิ้นสุดลง

มาตรา ๓๘ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวซึ่งประสงค์จะเลิกประกอบกิจการ ให้แจ้งให้นายทะเบียนทราบ พร้อมทั้งส่งคืนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวแก่นายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เลิกประกอบกิจการ

การเลิกประกอบกิจการไม่เป็นเหตุให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวพ้นจากความรับผิดชอบที่มีต่อนักท่องเที่ยวตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๙ หลักประกันที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยววางไว้ตามมาตรา ๑๘ ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีตราบทเท่าที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวยังมีได้เลิกประกอบกิจการ แต่ยังไม่พ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีเลิกประกอบกิจการ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจะขอรับคืนหลักประกันที่วางไว้พร้อมทั้งดอกเบี้ยได้ก็ต่อเมื่อได้ส่งคืนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๓๘ และชำระหนี้ที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้

เสร็จสิ้นแล้ว แต่ถ้าหนี้ที่เหลือมีจำนวนน้อยกว่าหลักประกันที่วางไว้ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ลดหลักประกันลงให้เหลือเท่ากับหนี้ที่จะพึงรับผิดชอบได้

ในกรณีที่นายทะเบียนได้แจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวมาขอรับหลักประกันคืนแล้วแต่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวไม่มารับหลักประกันคืนภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ให้หลักประกันดังกล่าวตกเป็นของกองทุน

มาตรา ๔๐ เมื่อมีผู้ร้องเรียนหรือปรากฏต่อนายทะเบียนว่านักท่องเที่ยวผู้ใดได้รับความเสียหายจากการที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวหรือตามที่ได้โฆษณาหรือชี้ชวนไว้ หรือตามพระราชบัญญัตินี้ให้นายทะเบียนดำเนินการสอบหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยโดยเร็วและเป็นธรรมทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในการดำเนินการสอบหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยตามวรรคหนึ่งให้นายทะเบียนรับฟังคำชี้แจงของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวซึ่งถูกกล่าวหาประกอบด้วย

มาตรา ๔๑ เมื่อปรากฏผลจากการสอบหาข้อเท็จจริงตามมาตรา ๔๐ ว่านักท่องเที่ยวผู้ใดได้รับความเสียหายจากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวรายใดและเป็นจำนวนเงินเท่าใดให้นายทะเบียนสั่งจ่ายเงินจากกองทุนเพื่อชดเชยความเสียหายนั้นไปพลางก่อน และแจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวนั้นส่งคืนเงินชดเชยกองทุนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

หลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราการจ่ายเงินชดเชยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่ส่งเงินชดเชยกองทุนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งให้นายทะเบียนหักเงินจำนวนดังกล่าวจากหลักประกันที่วางไว้ตามมาตรา ๑๘ ส่งคืนกองทุน

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่หลักประกันที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยววางไว้ตามมาตรา ๑๘ ลดลงเพราะถูกใช้จ่ายไปตามพระราชบัญญัตินี้ให้นายทะเบียนสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยววางหลักประกันเพิ่มจนครบจำนวนเงินที่กำหนดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง

ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่วางหลักประกันเพิ่มภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งต้องชำระเงินเพิ่มอีกร้อยละสองต่อเดือนจนกว่าจะวางหลักประกันเพิ่มจนครบถ้วน

มาตรา ๔๓ นักท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวซึ่งไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๔๑ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน

ให้คณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้ชะลอการส่งเงินชดเชยกองทุนและการหักเงินจากหลักประกันส่งคืนกองทุนตามมาตรา ๔๑ และการวางหลักประกันเพิ่มตามมาตรา ๔๒ เว้นแต่คณะกรรมการจะผ่อนผันให้เป็นการเฉพาะราย

ในกรณีที่นักท่องเที่ยวตาย ให้ทายาทหรือผู้มีส่วนได้เสียมีสิทธิอุทธรณ์ได้เช่นเดียวกับนักท่องเที่ยว

มาตรา ๔๔ ในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่จำนวนเงินที่ส่งจ่ายจากกองทุนต่ำกว่าความเสียหายที่นักท่องเที่ยวได้รับให้คณะกรรมการสั่งให้นายทะเบียนจ่ายเงินจากกองทุนเพิ่มเติมให้แก่นักท่องเที่ยวตามที่คณะกรรมการกำหนด และแจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวส่งเงินจำนวนดังกล่าวชดเชยกองทุนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และให้นำความในมาตรา ๔๑ วรรคสาม และมาตรา ๔๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่คณะกรรมการจะเห็นว่าความเสียหายที่ต้องจ่ายเพิ่มเติม นั้น มิใช่เป็นความผิดของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว จะไม่สั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวส่งเงินจำนวนดังกล่าวชดเชยกองทุนก็ได้

(๒) กรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวไม่ต้องรับผิดชอบในความเสียหายนั้น หรือรับผิดชอบเพียงบางส่วนและเป็นกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวได้จ่ายเงินชดเชย

กองทุนตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๔๑ แล้ว หรือเป็นกรณีที่นายทะเบียนได้หักเงินจากหลักประกันที่วางไว้ตามมาตรา ๑๘ ส่งคืนกองทุนและผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวได้วางหลักประกันเพิ่มจนครบถ้วนแล้ว ให้คณะกรรมการสั่งให้นายทะเบียนจ่ายเงินกองทุนคืนให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวทั้งหมดหรือตามส่วนที่ไม่ต้องรับผิดชอบแล้วแต่กรณี

ให้สำนักงานแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ที่คำวินิจฉัย

มาตรา ๔๕ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวได้ไม่เกินครั้งละหกเดือน เมื่อปรากฏว่าผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว

(๑) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๒ (๓)

(๒) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๓

(๓) ไม่ชำระค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจนำเที่ยวและเงินเพิ่มจนพ้นกำหนดสามเดือนนับแต่วันที่กำหนดให้ชำระค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง

(๔) ไม่วางหลักประกันเพิ่มจนครบถ้วนเกินหกเดือนนับแต่วันครบกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๒ หรือมาตรา ๔๔ (๑) หรือ

(๕) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๓๖

ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตจะประกอบธุรกิจนำเที่ยวในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวไม่ได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่นายทะเบียนอนุญาตให้ดำเนินการได้เฉพาะกรณีเพื่อป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวหรือธุรกิจนำเที่ยว

มาตรา ๔๖ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวได้เมื่อปรากฏว่าผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว

(๑) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๖ (๑) หรือมาตรา ๑๗ (๑) หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ (๒) (ก) (ข) (ง) (จ) หรือ (ฉ) หรือมาตรา ๑๗ (๒)

(๒) ไม่ชำระค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวและเงินเพิ่มจนพ้นกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ถูกลักขโมยไปใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวตามมาตรา ๓๕ วรรคสาม

(๓) เคยถูกลักขโมยไปใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวตามมาตรา ๔๕ มาแล้ว และภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลักขโมยไปใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวนั้น มีกรณีนี้อาจถูกลักขโมยไปใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวอีก ไม่ว่าจะเป็นเหตุเดียวกันหรือไม่ก็ตาม

(๔) ประพฤติหรือปฏิบัติการใดอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักท่องเที่ยวหรือธุรกิจนำเข้าเที่ยวอย่างร้ายแรง และนายทะเบียนได้ตักเตือนและสั่งระงับหรือให้แก้ไขแล้ว แต่ไม่ดำเนินการ หรือ

(๕) ต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับการค้า หรือความผิดฐานชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ นอโง โง่เจ้าหนี้ หรือยักยอกตามประมวลกฎหมายอาญา หรือความผิดฐานนอโง่ประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน

มาตรา ๔๗ ให้นายทะเบียนส่งหนังสือแจ้งคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวตามมาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๔๖ แล้วแต่กรณีให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวทราบภายในห้าวันนับแต่วันที่คำสั่งดังกล่าว

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง นายทะเบียนจะส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ทางโทรสารทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีอื่นใดตามที่คณะกรรมการกำหนดก็ได้

มาตรา ๔๘ ผู้ประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวซึ่งถูกลักขโมยไปหรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวตามมาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๔๖ แล้วแต่กรณี มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน

ให้คณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

หมวด ๓ มัคคุเทศก์

มาตรา ๔๙ ผู้ใดประสงค์จะเป็นมัคคุเทศก์ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์จากนายทะเบียน

การขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ความในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่หรือพนักงานของส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นครั้งคราวทำนองเดียวกับมัคคุเทศก์หรือนักเรียนนักศึกษาซึ่งมีหนังสือรับรองจากสถานศึกษา

มาตรา ๕๐ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ต้อง

(๑) มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(ก) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

(ข) มีสัญชาติไทย

(ค) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขามัคคุเทศก์หรือสาขาการท่องเที่ยวที่มีวิชาเกี่ยวกับมัคคุเทศก์ หรือสำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญาในสาขามัคคุเทศก์หรือสาขาการท่องเที่ยวที่มีวิชาเกี่ยวกับมัคคุเทศก์ไม่น้อยกว่าที่คณะกรรมการกำหนด หรือได้รับวุฒิปัตร์หรือหนังสือรับรองว่าได้ผ่านการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์ตามหลักสูตรที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) ไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นโรคพิษสุราเรื้อรังหรือติดยาเสพติดให้โทษ หรือเป็นโรคติดต่อที่คณะกรรมการกำหนด

(ข) เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์หรือใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

(ค) เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวตามมาตรา ๔๖ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) หรือใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๖๓ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) และยังไม่พ้นกำหนดห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

(ง) เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวตามมาตรา ๔๖ (๕) หรือใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๖๓ (๕)

(จ) เคยถูกเพิกถอนทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวมาแล้วยังไม่ถึงห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

มาตรา ๕๑ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในท้องถิ่นหรือชุมชนเป็นการเฉพาะเมื่อคณะกรรมการได้ประกาศเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชนใดตามมาตรา ๑๒ (๔) แล้ว รัฐมนตรีจะประกาศยกเว้นคุณสมบัติตามมาตรา ๕๐ (๑) (ก) หรือ (ค) สำหรับผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ซึ่งจะให้บริการเฉพาะในเขตพื้นที่นั้น รวมตลอดทั้งยกเว้นหรือลดค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ให้ด้วยก็ได้

ในกรณีที่มีมัคคุเทศก์ตามวรรคหนึ่งทำหน้าที่มัคคุเทศก์ในเขตพื้นที่ตามมาตรา ๑๒ (๔) ห้ามมิให้มัคคุเทศก์อื่นเข้าไปทำหน้าที่มัคคุเทศก์ในเขตพื้นที่นั้น

มาตรา ๕๒ เมื่อมีผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ ให้เป็นหน้าที่ของนายทะเบียนหรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายตรวจสอบความครบถ้วนของเอกสารหลักฐาน และการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง ในกรณีที่พบว่าเอกสารหรือหลักฐานใดไม่ครบถ้วนหรือยังมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง ให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ทราบทันที

มาตรา ๕๓ เมื่อนายทะเบียนพิจารณาเห็นว่าผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ ตามมาตรา ๔๙ ผู้ใดมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๐ หรือผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ซึ่งจะให้บริการเฉพาะในเขตท้องถิ่นหรือชุมชนผู้ใดได้รับยกเว้นคุณสมบัติตามมาตรา ๕๑ และได้ปฏิบัติ

ตามหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ และชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงแล้ว ให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตผู้นั้น ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอรับใบอนุญาต

มาตรา ๕๔ เมื่อนายทะเบียนพิจารณาเห็นว่าผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๔๙ ผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๐ หรือผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ซึ่งจะให้บริการเฉพาะในเขตท้องถิ่นหรือชุมชนผู้ใดไม่ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๕๑ หรือไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งเหตุแห่งการไม่ออกใบอนุญาตให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตผู้นั้นทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอรับใบอนุญาต

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๕๔ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน

ให้คณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสืออุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๕๖ ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และอาจต่ออายุได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้นำความในมาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๕ มาใช้บังคับกับการต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๕๗ มาตรฐานในการปฏิบัติหน้าที่ การแต่งกาย การรักษา มารยาท ความประพฤติและการตรวจสอบสุขภาพของมัคคุเทศก์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มัคคุเทศก์ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดตามวรรคหนึ่ง และต้องติดบัตรประจำตัวตลอดเวลาที่ทำหน้าที่มัคคุเทศก์แบบบัตร การขอมีบัตร การออกบัตร และลักษณะการติดบัตรประจำตัวมัคคุเทศก์ ตามวรรคสองให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๕๘ ในการรับทำงานเป็นมัคคุเทศก์ ห้ามไม่ให้มัคคุเทศก์จ่ายเงินหรือให้ประโยชน์อื่นใดแก่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวหรือบุคคลอื่นใด หรือยอมตนเข้ารับผิดชอบในค่าใช้จ่ายทั้งหมดหรือบางส่วนเพื่อให้ได้มาซึ่งการนำนักท่องเที่ยวไปท่องเที่ยว

มาตรา ๕๙ มัคคุเทศก์ต้องปฏิบัติหน้าที่ตามรายการนำเที่ยวที่ได้ตกลงไว้กับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว และจะดำเนินการใดให้เกิดความเสียหายแก่นักท่องเที่ยวมิได้

มาตรา ๖๐ มัคคุเทศก์ต้องไม่ให้หรือยินยอมให้บุคคลอื่นซึ่งไม่มีใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ทำหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์แทนตน

มาตรา ๖๑ ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์สิ้นสุดลง เมื่อมัคคุเทศก์

(๑) ตาย

(๒) ไม่ได้รับการต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๕๖ หรือ

(๓) ถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๖๓

มาตรา ๖๒ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ได้ไม่เกินครั้งละหกเดือน เมื่อปรากฏว่ามัคคุเทศก์

(๑) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๒ (๓) หรือมาตรา ๕๗

(๒) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑ หรือมาตรา ๕๘

(๓) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๗๖

มัคคุเทศก์ซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตจะปฏิบัติหน้าที่มัคคุเทศก์ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ไม่ได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่

นายทะเบียนอนุญาตให้ดำเนินการได้เฉพาะกรณี เพื่อป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นแก่นักท่องเที่ยวหรือธุรกิจนำเที่ยว

มาตรา ๖๓ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ได้เมื่อปรากฏว่ามัคคุเทศก์

(๑) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๕๐ (๑) หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๐ (๒) (ก) (ค) (ง) และ (จ)

(๒) เคยถูกล้างพักใช้ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๖๒ มาแล้ว และภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกล้างพักใช้ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์นั้น มีกรณีที่อาจถูกล้างพักใช้ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์อีกไม่ว่าจะเป็นเหตุเดียวกันหรือไม่ก็ตาม

(๓) ประพฤติหรือปฏิบัติการใดอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักท่องเที่ยวหรือธุรกิจนำเที่ยวอย่างร้ายแรง และนายทะเบียนได้ตักเตือนและสั่งระงับหรือให้แก้ไขแล้ว แต่ไม่ดำเนินการ

(๔) เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือ

(๕) ต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดฐานชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ นอโงะ โงะเจ้าหนี้ หรือยกยอกตามประมวลกฎหมายอาญา หรือความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน

ให้นำความในมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ มาใช้บังคับกับการแจ้งคำสั่ง และการอุทธรณ์คำสั่งด้วยโดยอนุโลม

หมวด ๔

ผู้นำเที่ยว

มาตรา ๖๔ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้นำเที่ยวต้องขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวไว้กับสำนักงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งให้กำหนดคุณสมบัติของผู้นำเที่ยวไว้ด้วย

ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์และมีคุณสมบัติตามวรรคสอง

ให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้นำเที่ยวได้โดยไม่ต้องขึ้นทะเบียนตามวรรคหนึ่ง แต่ให้แจ้งให้นายทะเบียนทราบเพื่อประโยชน์ด้านข้อมูลของสำนักงาน

มาตรา ๖๕ ในการจัดให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปต่างประเทศ ถ้าผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวจัดให้มีผู้นำเที่ยวเดินทางไปด้วย ผู้นำเที่ยวนั้นต้องเป็นผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนไว้กับสำนักงานตามมาตรา ๖๔

นอกจากหน้าที่ในการนำเที่ยวและอำนวยความสะดวกแล้ว ผู้นำเที่ยวมีหน้าที่ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามรายการนำเที่ยวตามมาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๒๙ แล้วแต่กรณีด้วย

มาตรา ๖๖ มาตรฐานในการปฏิบัติหน้าที่ การแต่งกาย การรักษา มารยาท และความประพฤติของผู้นำเที่ยว ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ผู้นำเที่ยวต้องปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๖๗ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นำเที่ยวประพฤติหรือปฏิบัติการใด อันเป็นการฝ่าฝืนระเบียบที่ออกตามมาตรา ๖๖ หรือกระทำการใด ๆ อันก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักท่องเที่ยวหรือธุรกิจนำเที่ยวอย่างร้ายแรง ให้นายทะเบียนมีอำนาจตักเตือนและสั่งให้ระงับหรือแก้ไขการกระทำนั้นได้

ในกรณีที่ผู้นำเที่ยวฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๗๖ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งห้ามบุคคลดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่ผู้นำเที่ยวตามระยะเวลาที่กำหนดซึ่งต้องไม่เกินหกเดือนหรือจะเพิกถอนการจดทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวก็ได้

มาตรา ๖๘ เมื่อนายทะเบียนมีคำสั่งห้ามปฏิบัติหน้าที่หรือสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนตามมาตรา ๖๗ ให้นายทะเบียนแจ้งให้สำนักงานทราบ และให้สำนักงานแจ้งเวียนชื่อบุคคลดังกล่าวให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวทราบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๕ กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเข้า

มาตรา ๖๙ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า “กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเข้า” มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเงินทดรองจ่ายให้แก่ นักท่องเที่ยวซึ่งได้รับความเสียหายจากการที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเข้าไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับธุรกิจนำเข้า หรือตามที่ได้โฆษณาหรือรับรองไว้กับ นักท่องเที่ยว หรือตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๐ กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

(๑) ทุนประเดิมที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจัดสรรให้จำนวน ยี่สิบล้านบาท

(๒) เงินค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าและ ค่าธรรมเนียมอื่นที่เรียกเก็บตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) หลักประกันที่ตกเป็นของกองทุนตามมาตรา ๓๙ วรรคสาม

(๔) เงินที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเข้าจ่ายชดเชยคืนกองทุนและเงินที่ นายทะเบียนหักจากหลักประกันส่งคืนกองทุนตามมาตรา ๔๑ วรรคสาม และ เงินเพิ่มตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง และมาตรา ๔๒ วรรคสอง

(๕) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรืออุทิศให้

(๖) ดอกผล รายได้ หรือเงินอื่นใดของกองทุน

เงินและทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งให้เป็นของสำนักงานเพื่อใช้ประโยชน์ ตามวัตถุประสงค์ของกองทุน โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเพื่อเป็นรายได้ ของแผ่นดิน

มาตรา ๗๑ การเก็บรักษาและการบริหารเงินและทรัพย์สินของ กองทุนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๗๒ ดอกผลอันเกิดจากกองทุนตามมาตรา ๗๐ (๖) คณะกรรมการจะกำหนดให้นำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารและการดำเนินการ อันเกี่ยวกับกองทุนก็ได้ แต่ต้องไม่เกินกึ่งหนึ่งของดอกผลที่ได้รับในแต่ละปี

มาตรา ๗๓ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปี ให้สำนักงานจัดทำงบดุล งบการเงินและบัญชีแสดงการใช้จ่ายเงินกองทุนเสนอคณะกรรมการ
งบดุลนั้น สำนักงานต้องจัดให้ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตดำเนินการสอบบัญชีและจัดทำรายงานการสอบบัญชีเสนอคณะกรรมการ

หมวด ๖ การควบคุม

มาตรา ๗๔ ให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวคนหนึ่งซึ่งมีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกองเป็นนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลาง เพื่อทำหน้าที่เป็นนายทะเบียนในการควบคุมธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ทั่วราชอาณาจักร และมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๗๕ เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชนในพื้นที่ที่ผู้อำนวยการจะแต่งตั้งนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขาขึ้น เพื่อรับผิดชอบดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ในเขตจังหวัดหนึ่งหรือหลายจังหวัดเป็นประจำหรือชั่วคราวก็ได้

มาตรา ๗๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้นายทะเบียนมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวในระหว่างเวลาทำการหรือเข้าไปในยานพาหนะที่นักท่องเที่ยวใช้เดินทาง เพื่อตรวจสอบให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) สั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการที่กำหนดเป็นครั้งคราวหรือประจำ ตามแบบ รายละเอียด และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๓) เรียกให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ตัวแทนหรือลูกจ้าง มัคคุเทศก์ หรือผู้นำเที่ยวมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจนำเที่ยว หรือการปฏิบัติหน้าที่มัคคุเทศก์หรือผู้นำเที่ยว แล้วแต่กรณี หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อตรวจสอบ

อำนาจตาม (๑) และ (๓) นายทะเบียนจะมอบหมายเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติก็ได้

การใช้อำนาจของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเกินสมควร

มาตรา ๗๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๗๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ต้องดำเนินการโดยมุ่งที่จะเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้เกี่ยวข้องและให้เกิดผลในทางส่งเสริมการท่องเที่ยว

หมวด ๓ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๘๐ ผู้ใดประกอบธุรกิจนำเที่ยวโดยไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๑๕ หรือประกอบธุรกิจนำเที่ยวในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๔๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๑ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๘๒ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๘๓ ผู้ประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๒๗ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๘๔ ผู้ประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๕ ผู้ประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๘๖ ผู้ใดทำหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๔๙ หรือทำหน้าที่มัคคุเทศก์ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๖๒ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๗ มัคคุเทศก์ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๘๘ มัคคุเทศก์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดหรือไม่ติดบัตรประจำตัวเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๕๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๘๙ มัคคุเทศก์ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๐ ผู้ใดทำหน้าที่เป็นผู้นำเที่ยวโดยไม่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวตามมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๑ ผู้นำเที่ยวผู้ใดไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดที่ออกตามมาตรา ๖๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๙๒ ผู้นำเที่ยวผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของนายทะเบียนซึ่งสั่งห้ามปฏิบัติหน้าที่ผู้นำเที่ยวตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๓ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากนายทะเบียนซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๗๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๔ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งมีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนไม่ว่าจะมีโทษปรับเป็นจำนวนเท่าใดให้นายทะเบียนหรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๙๕ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคลกรรมการหรือผู้มีอำนาจจัดการแทนนิติบุคคลนั้นต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นด้วยเว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้ มีส่วนในการกระทำความผิดนั้น

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๙๖ ให้คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ตามพระราชบัญญัตินี้ และปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องดำเนินการแต่งตั้งให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๙๗ ให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ออกตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙๘ ในกรณีที่ประเทศไทยมีความตกลงกับรัฐบาลต่างประเทศเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจนำเที่ยวก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ รัฐมนตรีจะประกาศยกเว้นคุณสมบัติตามมาตรา ๑๖ (๑) (ข) และมาตรา ๑๗ (๑) (ก) และ (ข) ให้แก่ผู้มีสัญชาติของประเทศนั้นก็ได้

มาตรา ๙๙ ให้ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ที่ออกตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์นั้น

เพื่อประโยชน์ในการต่ออายุใบอนุญาต ให้ถือว่าใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งเป็นใบอนุญาตที่ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐๐ บรรดาความเสียหายตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่เกิดขึ้นแก่นักท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว หรือผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้หน่วยงานดังต่อไปนี้เป็นผู้ดำเนินการพิจารณาเรื่องร้องเรียนต่อไป โดยให้นำบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับจนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ

(๑) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำหรับเรื่องที่บุคคลตามวรรคหนึ่งได้ร้องเรียนไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(๒) สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว สำหรับเรื่องที่บุคคลตามวรรคหนึ่งร้องเรียนภายหลังจากวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๑ บรรดาหลักประกันที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยววางไว้กับผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยส่งมอบให้แก่สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อ

หักไว้เป็นหลักประกันตามจำนวนที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๘ ในกรณีที่เหลือหลักประกันเป็นจำนวนเท่าใดและไม่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตดังกล่าวมีกรณีรอกการพิจารณาตามมาตรา ๑๐๐ ให้สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว คำนึงให้แก่ผู้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวแต่ละรายพร้อมทั้งดอกผลที่เกิดขึ้น

ผู้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดมีกรณีรอกการพิจารณาตามมาตรา ๑๐๐ ให้สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวคืนหลักประกันให้เมื่อได้พิจารณา เรื่องร้องเรียนดังกล่าวแล้วเสร็จโดยให้คืนหลักประกันพร้อมทั้งดอกผลให้เท่าที่เหลืออยู่ภายหลังจากหักความรับผิดชอบที่เกิดขึ้นแล้ว

มาตรา ๑๐๒ บรรดากฎกระทรวง ข้อบังคับ หรือระเบียบใดที่ออกตาม พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะได้มีกฎกระทรวง ข้อบังคับ หรือระเบียบที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสองปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว	ฉบับละ	๓,๐๐๐	บาท
(๒) ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์	ฉบับละ	๑,๕๐๐	บาท
(๓) ใบแทนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
(๔) ใบแทนใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๕) ค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจนำเที่ยวรายสองปี	ครั้งละ	๑,๕๐๐	บาท
(๖) การต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์	ครั้งละ	๑,๕๐๐	บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการปฏิรูประบบราชการและมีการจัดตั้งกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาขึ้นตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งรับผิดชอบภารกิจสำคัญประการหนึ่งเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและพัฒนามาตรฐานการบริการด้านการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนสนับสนุนการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ให้มีมาตรฐานสากลโดยมีสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวซึ่งเป็นส่วนราชการในสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นผู้ดำเนินการแทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่ดำเนินการอยู่เดิม ประกอบกับมาตรฐานเกี่ยวกับการคุ้มครองนักท่องเที่ยวและมาตรการในการกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ต้องปฏิบัติเพื่อประโยชน์แห่งธุรกิจนำเที่ยวยังไม่เหมาะสม รวมทั้งมาตรการต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่เอื้อต่อการปฏิบัติในรูปแบบของการบริหารราชการของส่วนราชการ สมควรที่จะต้องปรับปรุงพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้เป็นไปตามหลักการดังกล่าวจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้



พระราชบัญญัติ
นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๕๑

สารบัญ

	มาตรา	หน้า
พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑	๖๑	๘๓
นิยามคำสำคัญ	๓	
หมวด ๑ คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ	๕-๑๔	๘๕
หมวด ๒ แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ	๑๕-๑๖	๙๐
หมวด ๓ แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว	๑๗-๒๑	๙๐
หมวด ๔ กองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย	๒๒-๒๙	๙๒
บทเฉพาะกาล	๓๐-๓๒	๙๔



พระราชบัญญัติ
นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑
เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“การบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว” หมายความว่า การจัดสร้างและพัฒนาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว การรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว การพัฒนาบริการท่องเที่ยว

การพัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยว การสร้างและเผยแพร่องค์ความรู้ทางการท่องเที่ยว การสร้างสินค้าทางการท่องเที่ยว การรักษาความปลอดภัยทางการท่องเที่ยวหรือการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวหรืออุตสาหกรรมท่องเที่ยว ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมอันเป็นการสนับสนุนให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

“อุตสาหกรรมท่องเที่ยว” หมายความว่า อุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามกฎหมายว่าด้วยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว” หมายความว่า ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามกฎหมายว่าด้วยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“แหล่งท่องเที่ยว” หมายความว่า รวมถึง แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวทางโบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวที่ได้มีการจัดสร้างขึ้น

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม จังหวัด องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีการดำเนินงานเกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“จังหวัด” หมายความว่า กรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา

“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและนายกเมืองพัทยาสำหรับในเขตเมืองพัทยา

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ

“คณะกรรมการบริหารกองทุน” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและปฏิบัติการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “ท.ท.ช.” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นรองประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทยนายกสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินเก้าคน เป็นกรรมการ

ให้ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว และผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การตลาด การโรงแรม การบริหารธุรกิจ ศิลปวัฒนธรรม

หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยต้องแต่งตั้งจากรายชื่อของผู้ซึ่งสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเสนอไม่น้อยกว่าสองคนแต่ไม่เกินสี่คน

มาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องมีสัญชาติไทยและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๓) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๔) เป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง
- (๕) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน ฐานทุจริตต่อหน้าที่

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งกรรมการใหม่ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการใหม่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) นายกรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖

มาตรา ๙ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้ และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำและเสนอนโยบาย ยุทธศาสตร์ หรือมาตรการเพื่อส่งเสริมการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ

(๒) จัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ

(๓) เสนอนโยบายและแนวทางการจัดทำความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการท่องเที่ยวต่อคณะรัฐมนตรี

(๔) ดำเนินการเพื่อให้มีการกำหนดเขตพัฒนาการท่องเที่ยว

(๕) พิจารณาให้ความเห็นชอบและกำกับดูแลการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยว

(๖) กำหนดและจัดให้มีการรับรองมาตรฐานเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวหรืออุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๗) อำนาจการ ติดตาม ประเมินผล และตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐให้เป็นไปตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ และนโยบายหรือมาตรการเพื่อการส่งเสริมการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว

(๘) กำกับจัดการและบริหารกองทุน

(๙) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๑ ให้มีการประชุมคณะกรรมการอย่างน้อยปีละครั้ง เพื่อ
พิจารณาพิจารณาและดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในพระราช
บัญญัตินี้

การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุม
หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม
ถ้าประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการ ไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติ
หน้าที่ได้ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้
มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุม
ออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการมี
อำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือดำเนินการตามที่คณะกรรมการ
มอบหมายได้

ให้ความความในมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการ
โดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการหรือ
คณะอนุกรรมการอาจเชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง ความเห็น หรือคำแนะนำ
ทางวิชาการได้เมื่อเห็นสมควร และอาจขอความร่วมมือจากบุคคลใดเพื่อให้ได้มา
ซึ่งข้อเท็จจริง หรือเพื่อสำรวจกิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวได้

มาตรา ๑๔ ให้สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาทำหน้าที่
เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม
การศึกษาข้อมูลและกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการและ
คณะอนุกรรมการ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำและพัฒนานโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ
รวมทั้งศึกษาปัญหาและประเมินผลกระทบที่จะเกิดเสนอต่อคณะกรรมการ

(๒) เป็นศูนย์กลางประสานงานและสนับสนุนการปฏิบัติงานตามนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติในทุกภาคส่วน

(๓) วิเคราะห์และเสนอแนะมาตรการเพื่อการผลักดันและสนับสนุนการนำนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติไปสู่การปฏิบัติ ตลอดจนการพิจารณาเสนอแนะแนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการดำเนินงานตามนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติต่อคณะกรรมการ

(๔) ศึกษา วิเคราะห์ และพิจารณากลับกรองแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวเสนอต่อคณะกรรมการ

(๕) สำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูล ติดตามความเคลื่อนไหวของสถานการณ์ด้านการท่องเที่ยว วิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยว แนวโน้มการท่องเที่ยว รวมทั้งจัดทำและเผยแพร่สถิติการท่องเที่ยวของประเทศ

(๖) จัดหรือสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยและพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

(๗) รายงานผลการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานตามนโยบาย แผน และมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเสนอต่อคณะกรรมการ

(๘) จัดทำรายงานสถานการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและผลการดำเนินงานของคณะกรรมการเสนอต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๙) เสนอแนะแนวทางการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวในทุกภาคส่วนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพต่อคณะกรรมการ

(๑๐) จัดทำและพัฒนากลไกและระบบการประสานงานด้านการท่องเที่ยว เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศ ตลอดจนร่วมมือและประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๑๑) พัฒนาให้ความรู้และทักษะด้านการท่องเที่ยวแก่บุคลากรในหน่วยงานของรัฐและผู้ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

หมวด ๒ แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ

มาตรา ๑๕ ให้คณะกรรมการดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติตามวรรคหนึ่งต้องกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว วิธีปฏิบัติ และความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งระยะเวลาในการดำเนินการให้ชัดเจน

ในกรณีที่สภาวการณ์เปลี่ยนแปลงไปในระหว่างที่แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติใช้บังคับคณะกรรมการอาจดำเนินการปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาวการณ์นั้นได้ โดยให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๖ เมื่อได้มีการประกาศแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ และเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปโดยบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีหน้าที่ให้คำแนะนำแก่หน่วยงานของรัฐ เพื่อจัดทำแผนงานหรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ

หมวด ๓ แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว

มาตรา ๑๗ เพื่อประโยชน์ในการรักษา พื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว หรือการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ คณะกรรมการอาจกำหนดให้เขตพื้นที่ใดเป็นเขตพัฒนาการท่องเที่ยวได้ โดยพิจารณาร่วมกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและผู้ว่าราชการจังหวัดในเขตพื้นที่ ทั้งนี้ ให้มีการรับฟังความคิดเห็นและความต้องการของชุมชนในพื้นที่เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

เขตพัฒนาการท่องเที่ยวตามวรรคหนึ่งจะกำหนดเป็นกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่เฉพาะก็ได้โดยให้ออกเป็นกฎกระทรวงระบุชื่อของเขตพัฒนาการท่องเที่ยว และในกรณีจำเป็น ให้มีแผนที่สังเขปแสดงแนวเขตแนบท้ายกฎกระทรวงด้วย

การเปลี่ยนแปลงแนวเขตหรือการเพิกถอนเขตพัฒนาการท่องเที่ยวให้ออกเป็นกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ เมื่อมีการออกกฎกระทรวงกำหนดเขตพัฒนาการท่องเที่ยวใดให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการประจำเขตดังกล่าวขึ้นคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว” ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้แทนหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประธานหอการค้าจังหวัด ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการท่องเที่ยวจำนวนไม่เกินสามสิบคนในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันเป็นกรรมการ โดยมีผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นกรรมการและเลขานุการ

การแต่งตั้งและการประชุมคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวของตน เสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณาอนุมัติ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวตามวรรคหนึ่งต้องจัดทำให้สอดคล้องกับกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ภายในเขตและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ และอย่างน้อยต้องกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับแผนงานในการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตของตน หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบรวมทั้งระยะเวลาในการดำเนินการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๐ เมื่อได้ประกาศแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวใดในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐที่

อยู่ภายในเขตดำเนินการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนให้สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาอาจพิจารณาให้การสนับสนุนตามที่เห็นสมควร และให้คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการดังกล่าว

มาตรา ๒๑ การใช้บังคับกฎหมายภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวต้องสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยให้คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวดำเนินการประสานงานให้สอดคล้องกัน

หมวด ๔

กองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย

มาตรา ๒๒ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นในสำนักงานเรียกว่า “กองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นทุนหมุนเวียนในการพัฒนาการท่องเที่ยว การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยว การพัฒนาทักษะด้านการบริหาร การตลาด หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวในชุมชน รวมถึงการดูแลรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว และการส่งเสริมสินค้าทางการท่องเที่ยวใหม่ ๆ ในท้องถิ่น

มาตรา ๒๓ กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

(๑) เงินและทรัพย์สินที่โอนมาจากกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ตามมาตรา ๓๑

(๒) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้

(๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้

(๔) ดอกผลหรือรายได้จากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน

(๕) เงินและทรัพย์สินอื่นที่ตกเป็นของกองทุน

เงินและทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งให้ตกเป็นของสำนักงานเพื่อใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของกองทุน โดยไม่ต้องนำส่งคลังเพื่อเป็นรายได้ของแผ่นดิน

มาตรา ๒๔ เงินกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นเงินอุดหนุนหรือเงินให้กู้ยืมแก่หน่วยงานของรัฐ เพื่อนำไปใช้ดำเนินงานตามนโยบายหรือแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ รวมทั้งแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว

(๒) เป็นค่าใช้จ่ายในการช่วยเหลือหรือสนับสนุนการท่องเที่ยว รวมทั้งเพื่อสนับสนุนการศึกษา การค้นคว้า การวิจัย การฝึกอบรม การประชุม การประชาสัมพันธ์และการเผยแพร่ข้อมูล

(๓) เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน

มาตรา ๒๕ ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมบัญชีกลาง ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง จำนวนไม่เกินเจ็ดคน เป็นกรรมการ

ให้ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาแต่งตั้งข้าราชการของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ด้านกฎหมาย เศรษฐกิจ การเงิน การคลัง หรืออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

มาตรา ๒๖ คณะกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารและควบคุมการปฏิบัติงานกองทุนให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และลำดับความสำคัญในการใช้จ่ายเงินกองทุน ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

(๓) วางระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานกองทุน

(๔) พิจารณาจัดสรรเงินกองทุนเพื่อใช้จ่ายตามกิจการที่กำหนดไว้ใน

มาตรา ๒๔

(๕) ควบคุม ติดตามผล และประเมินผลการใช้จ่ายเงินกองทุน

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๒๗ ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการบริหารกองทุนโดยอนุโลม

มาตรา ๒๘ ให้กองทุนวางและถือไว้ซึ่งระบบการบัญชีตามหลักสากล โดยให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

มาตรา ๒๙ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้สอบบัญชีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินให้ความเห็นชอบเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุน

ผู้สอบบัญชีต้องทำรายงานผลการสอบบัญชีเสนอคณะกรรมการบริหารกองทุนภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และให้ส่งสำเนารายงานดังกล่าวเสนอต่อคณะกรรมการและรัฐมนตรีเพื่อทราบ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๐ ให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นรองประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย นายกสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย

นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย และประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เพื่อทำหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการไปพลางก่อน โดยให้ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว และผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๓๑ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้โอนเงิน ทรัพย์สิน และหนี้สินของกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ตามระเบียบกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยว่าด้วยการจัดการเงินกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย พ.ศ. ๒๕๔๘ มาเป็นเงินของกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๒ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของคณะกรรมการบริหารกองทุนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนประกอบด้วยปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมบัญชีกลาง ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เพื่อทำหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารกองทุนไปพลางก่อน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศ ในปัจจุบัน กระจัดกระจายอยู่ตามหน่วยงานของรัฐ ทำให้การบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวที่ผ่านมาไม่มีเอกภาพ เป็นไปอย่างไร้ทิศทางและไม่ต่อเนื่อง ประกอบกับสถานการณ์ในปัจจุบันแหล่งท่องเที่ยวอันเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวหลายประเภทยังมิได้มีระบบการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่ถูกต้องและเหมาะสม เป็นเหตุให้แหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรมและด้อยคุณภาพนำมาซึ่งผลกระทบทั้งทางตรง และทางอ้อมต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม และเป็นอุปสรรคในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ ให้มีคุณภาพและมีความยั่งยืน สมควรกำหนดให้มีกลไกในการกำหนดนโยบาย และการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศให้เป็นไปอย่างมีระบบสอดรับ และเชื่อมโยงกันทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น เพื่อให้การบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวมีเอกภาพและมีความต่อเนื่องตลอดจนเพื่อให้มีระบบการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างถูกต้องและเหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้



พระราชบัญญัติ
ภาพยนตร์และวีดิทัศน์
พ.ศ. ๒๕๕๑

สารบัญ

	มาตรา	หน้า
พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑		๙๙
นิยามคำสำคัญ	๔	
หมวด ๑ คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ	๗-๑๕	๑๐๒
หมวด ๒ คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์	๑๖-๑๙	๑๐๕
หมวด ๓ การประกอบกิจการภาพยนตร์	๒๐-๔๖	๑๐๗
หมวด ๔ การประกอบกิจการวีดิทัศน์	๔๗-๖๐	๑๑๔
หมวด ๕ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่	๖๑-๖๕	๑๑๗
หมวด ๖ การอุทธรณ์	๖๖-๖๗	๑๑๙
หมวด ๗ บทกำหนดโทษ		๑๒๐
ส่วนที่ ๑ โทษทางปกครอง	๖๘-๗๔	๑๒๐
ส่วนที่ ๒ โทษอาญา	๗๕-๘๕	๑๒๑
บทเฉพาะกาล	๘๖-๙๑	๑๒๓
อัตราค่าธรรมเนียม		๑๒๖



พระราชบัญญัติ
ภาพยนตร์และวีดิทัศน์
พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑
เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๔๗๓

(๒) พระราชบัญญัติภาพยนตร์ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๙

(๓) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๕ ลงวันที่ ๙ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๑๕

(๔) พระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ภาพยนตร์” หมายความว่า วัสดุที่มีการบันทึกภาพ หรือภาพและเสียงซึ่งสามารถนำมาฉายให้เห็นเป็นภาพที่เคลื่อนไหวได้อย่างต่อเนื่องแต่ไม่รวมถึงวีดิทัศน์

“วีดิทัศน์” หมายความว่า วัสดุที่มีการบันทึกภาพ หรือภาพและเสียงซึ่งสามารถนำมาฉายให้เห็นเป็นภาพที่เคลื่อนไหวได้อย่างต่อเนื่องในลักษณะที่เป็นเกมการเล่น การโอเกะที่มีภาพประกอบหรือลักษณะอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ภาพยนตร์ไทย” หมายความว่า ภาพยนตร์ที่ใช้ภาษาไทยหรือภาษาท้องถิ่นของประเทศไทยทั้งหมดหรือเป็นส่วนใหญ่ในบทภาพยนตร์ต้นฉบับสำหรับการแสดงภาพยนตร์และเจ้าของลิขสิทธิ์เป็นผู้มีสัญชาติไทย

“สร้างภาพยนตร์” หมายความว่า การผลิต ถ่ายอัด บันทึก หรือทำด้วยวิธีการใด ๆ เพื่อให้เป็นภาพยนตร์

“ฉาย” หมายความว่า การนำภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์มากระทำให้ปรากฏภาพ หรือภาพและเสียงด้วยเครื่องฉาย หรือเครื่องมืออื่นใด และให้หมายความรวมถึงการฉายทอดด้วย

“สื่อโฆษณา” หมายความว่า สิ่งที่ใช้เป็นสื่อในการโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ แล้วแต่กรณี

“โรงภาพยนตร์” หมายความว่า สถานที่ฉายภาพยนตร์ ดังต่อไปนี้ทั้งนี้ เท่าที่มีได้อยู่ภายใต้บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

(๑) อาคารหรือส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นสถานที่สำหรับฉายภาพยนตร์

(๒) สถานที่กลางแจ้งสำหรับฉายภาพยนตร์

(๓) สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ร้านวิดิทัศน์” หมายความว่า สถานที่ที่จัดให้มีเครื่องมือ หรืออุปกรณ์ ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกในการฉาย เล่น หรือดูวิดิทัศน์

“หมายเลขรหัส” หมายความว่า หมายเลขที่กำหนดสำหรับภาพยนตร์ หรือวิดิทัศน์ที่ผ่านการพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการแล้ว

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการภาพยนตร์และวิดิทัศน์แห่งชาติ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการภาพยนตร์และวิดิทัศน์แห่งชาติ

“นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียนประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งให้มีอำนาจเข้าไปในสถานที่สร้างภาพยนตร์ จะต้องเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญระดับเจ็ดหรือเทียบเท่า

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเป็นนายทะเบียนกลางมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้และเป็นนายทะเบียนประจำกรุงเทพมหานคร

ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งนายทะเบียนประจำจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ภายในเขตจังหวัดของตน

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียน พนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นหรือออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินสิบเอ็ดคน เป็นกรรมการ และให้ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาพยนตร์ วีดิทัศน์ โทรทัศน์ หรือการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งมิใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เว้นแต่อาจารย์ในสถาบันการศึกษาของรัฐด้านละหนึ่งคน และผู้แทนนิติบุคคลซึ่งประกอบกิจการภาพยนตร์ หรือวีดิทัศน์จำนวนเจ็ดคน

มาตรา ๘ ให้สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการรับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาข้อมูล และกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ

มาตรา ๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบาย แผน และยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการประกอบอุตสาหกรรมภาพยนตร์ และการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ต่อคณะรัฐมนตรี

(๒) กำหนดมาตรการในการส่งเสริมให้มีการสร้างภาพยนตร์และวีดิทัศน์ที่มีลักษณะสร้างสรรค์ ส่งเสริมการเรียนรู้ หรือมีคุณค่าในทาง ศิลปวัฒนธรรมในรูปแบบที่คนทุกกลุ่มรวมทั้งคนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้

(๓) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับ ภาพยนตร์และวีดิทัศน์

(๔) เสนอคำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงและประกาศ ตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ออกประกาศกำหนดสัดส่วนระหว่างภาพยนตร์ไทยและ ภาพยนตร์ต่างประเทศที่จะนำออกฉายในโรงภาพยนตร์ตาม (๑) ของบทนิยาม คำว่า “โรงภาพยนตร์” ในมาตรา ๔

(๖) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนและคณะกรรมการ พิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์

(๗) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการหรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

ประกาศตาม (๕) ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ให้กระทรวงวัฒนธรรมกำหนดหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการส่งเสริม อุตสาหกรรมภาพยนตร์และวีดิทัศน์ตามนโยบายแผน ยุทธศาสตร์ และมาตรการ ที่คณะกรรมการเสนอหรือกำหนดตาม (๑) และ (๒)

มาตรา ๑๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ
- (๖) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจเพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

มาตรา ๑๑ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้ง กรรมการใหม่ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้ง กรรมการใหม่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะ ดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๑๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรง คุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อม เลียหรือหย่อนความสามารถ
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจาก ตำแหน่งก่อนวาระให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อื่นดำรงตำแหน่งแทน และให้ผู้ได้รับแต่งตั้ง

อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระของกรรมการที่เหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการเพื่อให้มีการแต่งตั้งกรรมการแทนก็ได้

มาตรา ๑๔ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในการประชุมถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสีย กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าร่วมประชุม

มาตรา ๑๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือดำเนินการตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

ให้นำความในมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

หมวด ๒

คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์

มาตรา ๑๖ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ คณะหนึ่งหรือหลายคณะโดยแต่ละคณะให้ประกอบด้วยบุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามข้อเสนอของคณะกรรมการ

คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตาม มาตรา ๑๘ (๑) ให้มีจำนวนไม่เกินเก้าคน โดยแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้านการต่างประเทศ ภาพยนตร์ ศิลปวัฒนธรรม สื่อสารมวลชน หรือ สิ่งแวดล้อม ซึ่งไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการภาพยนตร์

คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๘ (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้มีจำนวนไม่เกินเจ็ดคน โดยแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาพยนตร์ วีดิทัศน์ โทรทัศน์ ศิลปวัฒนธรรม หรือการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งต้องแต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ของรัฐจำนวนไม่เกินสี่คนและจากภาคเอกชนจำนวนไม่เกินสามคน

มาตรา ๑๗ ให้สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุมการศึกษาข้อมูล และกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ตามมาตรา ๑๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖)

ให้สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุมการศึกษาข้อมูล และกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ตามมาตรา ๑๘ (๑)

มาตรา ๑๘ คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) อนุญาตการสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร
- (๒) ตรวจสอบพิจารณาและกำหนดประเภทภาพยนตร์ที่จะนำออกฉายให้เข้า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร
- (๓) อนุญาตการนำวีดิทัศน์ออกฉาย ให้เข้า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร
- (๔) อนุญาตการนำสื่อโฆษณาออกโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ในราชอาณาจักร
- (๕) อนุญาตการส่งภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ออกไปนอกราชอาณาจักร

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์หรือตามที่รัฐมนตรีหรือ คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๙ ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ และวีดิทัศน์โดยอนุโลม

หมวด ๓

การประกอบกิจการภาพยนตร์

มาตรา ๒๐ ผู้ใดประสงค์จะสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขออนุญาตพร้อมด้วยบทภาพยนตร์ คำโครง และเรื่องย่อ ของภาพยนตร์ที่จะสร้างต่อสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว และต้องได้รับอนุญาต จากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์และหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ รับผิดชอบสถานที่ที่จะใช้สร้างภาพยนตร์ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๑ ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๐ ต้องดำเนินการสร้างภาพยนตร์ ตามบทภาพยนตร์และคำโครงตลอดจนเงื่อนไขที่ได้รับอนุญาต โดยคำนึงถึงฉาก ที่ถ่ายทำทสันทนา และสถานที่ถ่ายทำเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ สภาพ สังคม และสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๒๒ การสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักรดังต่อไปนี้ ไม่ต้องขออนุญาต

- (๑) ภาพยนตร์ข่าวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
- (๒) ภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นเพื่อดูเป็นการส่วนตัว
- (๓) ภาพยนตร์ที่มีการสร้างในต่างประเทศและได้นำมาใช้บริการตาม กระบวนการหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ในราชอาณาจักร ซึ่งได้แจ้งต่อสำนักงาน

พัฒนาการท่องเที่ยวตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๔) ภาพยนตร์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ ผู้สร้างภาพยนตร์ต้องดำเนินการสร้างภาพยนตร์ในลักษณะที่ไม่เป็นการบ่อนทำลาย ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคง และเกียรติภูมิของประเทศไทย

ผู้สร้างภาพยนตร์ผู้ใดสงสัยว่าการสร้างภาพยนตร์ของตนจะเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่งอาจขอให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์พิจารณาให้ความเห็นในเรื่องนั้นก่อนดำเนินการสร้างได้ ในกรณีนี้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์จะต้องให้ความเห็นและแจ้งให้ผู้ซึ่งขอความเห็นทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์ได้รับคำขอ ถ้าไม่แจ้งภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์ให้ความเห็นชอบแล้ว

การขอความเห็นและค่าปวยการในการให้ความเห็นให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ค่าปวยการที่ได้รับให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

การใดที่ได้กระทำไปตามความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์ มิให้ถือว่ากระทำความผิดเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๒๔ ในกรณีการสร้างภาพยนตร์มีผลกระทบหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติซึ่งเป็นของรัฐหรือสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ผู้สร้างภาพยนตร์ต้องดำเนินการปรับปรุงสิ่งดังกล่าวให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสม ทั้งนี้ ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๕ ภาพยนตร์ที่จะนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักรต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๖ ในการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์กำหนดด้วยว่าภาพยนตร์ดังกล่าวจัดอยู่ในภาพยนตร์ประเภทใด ดังต่อไปนี้

- (๑) ภาพยนตร์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้และควรส่งเสริมให้มีการดู
- (๒) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ดูทั่วไป
- (๓) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบสามปีขึ้นไป
- (๔) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป
- (๕) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไป
- (๖) ภาพยนตร์ที่ห้ามผู้ที่มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีดู
- (๗) ภาพยนตร์ที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักร

ความใน (๖) มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ดูซึ่งบรรลุนิติภาวะโดยการสมรส หลักเกณฑ์ในการกำหนดว่าภาพยนตร์ลักษณะใดควรจัดอยู่ในภาพยนตร์ประเภทใดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗ ภาพยนตร์ดังต่อไปนี้ ไม่ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๕

- (๑) ภาพยนตร์ข่าวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
- (๒) ภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นเพื่อดูเป็นส่วนตัว
- (๓) ภาพยนตร์ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐสร้างขึ้นเพื่อเผยแพร่หรือส่งเสริมการดำเนินงานของหน่วยงานนั้น
- (๔) ภาพยนตร์ที่ฉายในเทศกาลภาพยนตร์ระหว่างประเทศตามที่คณะกรรมการกำหนด
- (๕) ภาพยนตร์ที่ฉายทางโทรทัศน์และผ่านการตรวจพิจารณาตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แล้ว
- (๖) ภาพยนตร์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ภาพยนตร์ตาม (๒) (๔) และ (๖) หากนำออกฉายเป็นการทั่วไป ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร ต้องผ่านการตรวจพิจารณา และได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๕

ภาพยนตร์ตาม (๕) หากนำออกฉายทางสื่อประเภทอื่น หรือนำออกให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักรต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๕

มาตรา ๒๘ การตรวจพิจารณาและกำหนดประเภทภาพยนตร์ที่ฉายทางโทรทัศน์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ให้นำความในมาตรา ๒๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖ (๕) และ (๖) ให้ฉายทางโทรทัศน์ได้ในระหว่างเวลาที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๙ ในการพิจารณาอนุญาตภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๕ ถ้าคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์เห็นว่าภาพยนตร์ใดมีเนื้อหาที่เป็นการบ่อนทำลาย ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐและเกียรติภูมิของประเทศไทย ให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์มีอำนาจสั่งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไข หรือตัดทอนก่อนอนุญาต หรือจะไม่อนุญาตก็ได้

ภาพยนตร์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๕ มิให้ถือว่าภาพยนตร์นั้นมีลักษณะที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๓๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๙ การอนุญาตให้นำภาพยนตร์ออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายในราชอาณาจักร ไม่คุ้มครองผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๕ ให้พ้นจากความรับผิดชอบในทางแพ่ง ทางอาญา หรือจากการกระทำที่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมายอื่นอันเกิดจากการฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์

มาตรา ๓๑ ให้นายทะเบียนกลางกำหนดหมายเลขรหัสและประทับตราเครื่องหมายการอนุญาต ประเภทของภาพยนตร์ และหมายเลขรหัสลงบนภาพยนตร์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๕

ในกรณีที่นายทะเบียนกลางเห็นสมควรอาจสั่งให้ผู้ยื่นคำขออัดหรือบันทึกคำบอกแจ้งว่าภาพยนตร์ดังกล่าวได้ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาต รวมทั้งประเภทของภาพยนตร์ไว้บนภาพยนตร์และบนหีบห่อที่บรรจุภาพยนตร์นั้นด้วยก็ได้

การกำหนดหมายเลขรหัส ลักษณะเครื่องหมายการอนุญาตและประเภทของภาพยนตร์ หรือคำบอกแจ้งว่าภาพยนตร์ได้ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตแล้วให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๒ ให้นายทะเบียนกลางเก็บสำเนาภาพยนตร์ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๕ ไว้เพื่อใช้ในการตรวจสอบหนึ่งชุด

ให้นายทะเบียนกลางส่งสำเนาภาพยนตร์ที่หมดความจำเป็นต้องใช้ในการตรวจสอบให้หอภาพยนตร์แห่งชาติเพื่อเก็บรักษาไว้

เพื่อประโยชน์ในการเก็บรักษา สำเนาภาพยนตร์จะจัดทำในรูปของวัสดุใดก็ได้

มาตรา ๓๓ ให้นำความในมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ บรรคหนึ่ง รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง มาใช้บังคับแก่สื่อโฆษณาภาพยนตร์โดยอนุโลม

มาตรา ๓๔ ห้ามผู้ใดส่งภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นในราชอาณาจักรออกไปนอกราชอาณาจักรเว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๕ การส่งภาพยนตร์ดังต่อไปนี้ออกไปนอกราชอาณาจักรไม่ต้องได้รับอนุญาตตามมาตรา ๓๔

(๑) ภาพยนตร์ที่ได้รับอนุญาตให้สร้างตามมาตรา ๒๐

(๒) ภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๒

(๓) ภาพยนตร์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ตามมาตรา ๒๕

(๔) ภาพยนตร์ที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๓๖ การพิจารณาและอนุญาตตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์จะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ ถ้าพิจารณาไม่เสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าอนุญาต

มาตรา ๓๗ ห้ามผู้ใดประกอบกิจการโรงภาพยนตร์โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

ใบอนุญาตนั้น ให้ออกสำหรับโรงภาพยนตร์แต่ละโรง ยกเว้นใบอนุญาตประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ตาม (๒) ของบทนิยามคำว่า “โรงภาพยนตร์” ในมาตรา ๔ ให้ใช้ได้ทั่วราชอาณาจักร

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๘ ห้ามผู้ใดประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทน เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

ใบอนุญาตนั้น ให้ออกสำหรับสถานที่ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์แต่ละแห่ง

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๙ ผู้ที่จะขออนุญาตประกอบกิจการตามมาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๒) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

- (๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา
- (๕) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘
- (๖) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ เว้นแต่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตและเวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี
- ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้ขออนุญาต กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๔๐ ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ ให้มีอายุห้าปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุและเมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาตจนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๑ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการ

มาตรา ๔๒ ถ้าใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือบกพร่องในสาระสำคัญให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อนายทะเบียนและยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบถึงกรณีดังกล่าว

การขอใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๓ ภาพยนตร์ที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ จะมีไว้ในสถานที่ประกอบกิจการของตนเพื่อนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน

หรือจำหน่ายจะต้องเป็นภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาสาระเช่นเดียวกับภาพยนตร์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๕ และมีการแสดงเครื่องหมายการอนุญาต ประเภทของภาพยนตร์และหมายเลขรหัสเช่นเดียวกับมาตรา ๓๑

มาตรา ๔๔ ให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ แจ้งประเภทของภาพยนตร์ที่นำออกฉายแต่ละเรื่องไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ชัดเจนในบริเวณโรงภาพยนตร์

ห้ามผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้ซึ่งมีอายุต่ำกว่าที่กำหนดตามมาตรา ๒๖ (๖) เข้าไปในโรงภาพยนตร์ในระหว่างที่ทำการฉายภาพยนตร์ที่จัดอยู่ในประเภทดังกล่าว

มาตรา ๔๕ ห้ามผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ที่จัดอยู่ในประเภทตามมาตรา ๒๖ (๖) ให้แก่ผู้ซึ่งมีอายุต่ำกว่าที่กำหนดไว้สำหรับภาพยนตร์ประเภทดังกล่าว

มาตรา ๔๖ การฉายภาพยนตร์ในสถานที่ที่บุคคลทั่วไปสามารถดูได้ ต้องเป็นภาพยนตร์ที่จัดอยู่ในประเภทตามมาตรา ๒๖ (๑) หรือ (๒)

หมวด ๔

การประกอบกิจการวิดิทัศน์

มาตรา ๔๗ วิดิทัศน์ที่จะนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักรต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๘ วิดิทัศน์ดังต่อไปนี้ ไม่ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๗

(๑) วิถีทัศน์ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการส่วนตัว

(๒) วิถีทัศน์ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐสร้างขึ้นเพื่อเผยแพร่หรือส่งเสริมการดำเนินงานของหน่วยงานนั้น

(๓) วิถีทัศน์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

วิถีทัศน์ตาม (๑) และ (๓) หากนำออกฉายเป็นการทั่วไป ให้เช่า หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๗

มาตรา ๔๙ ห้ามผู้ใดส่งวิถีทัศน์ที่สร้างขึ้นในราชอาณาจักรออกไปนอกราชอาณาจักรเว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิถีทัศน์

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๐ การส่งวิถีทัศน์ดังต่อไปนี้ออกไปนอกราชอาณาจักรไม่ต้องได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๙

(๑) วิถีทัศน์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิถีทัศน์ตามมาตรา ๔๗

(๒) วิถีทัศน์ที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๕๑ ให้นำความในมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๖ มาใช้บังคับแก่วิถีทัศน์โดยอนุโลม

มาตรา ๕๒ ให้นำความในมาตรา ๔๗ และมาตรา ๕๑ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับแก่สื่อโฆษณาวิถีทัศน์โดยอนุโลม

มาตรา ๕๓ ห้ามผู้ใดจัดตั้งหรือประกอบกิจการร้านวิถีทัศน์โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนใบอนุญาตนั้น ให้ออกสำหรับร้านวิถีทัศน์แต่ละแห่ง

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับแก่การประกอบกิจการร้านวิดิทัศน์ที่ตั้งอยู่ในสถานบริการที่ได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองเด็กและเยาวชน การออกกฎกระทรวงตามวรรคสามจะกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับอาคารหรือสถานที่ตั้งของร้านวิดิทัศน์ด้วยก็ได้

มาตรา ๕๔ ห้ามผู้ใดประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวิดิทัศน์โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทน เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

ใบอนุญาตนั้น ให้ออกสำหรับสถานที่ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวิดิทัศน์แต่ละแห่ง

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๕ ให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๘ ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๕๔ ด้วย

มาตรา ๕๖ ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๔ ให้มีอายุห้าปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้นำความในมาตรา ๕๐ วรรคสองและวรรคสามมาใช้บังคับแก่การต่ออายุใบอนุญาตโดยอนุโลม

มาตรา ๕๗ ให้นำความในมาตรา ๓๙ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ มาใช้บังคับแก่การประกอบกิจการร้านวิดิทัศน์และการประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวิดิทัศน์โดยอนุโลม

มาตรา ๕๘ วิดิทัศน์ที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๕๓ หรือมาตรา ๕๔ จะมีไว้ในสถานที่ประกอบกิจการของตนเพื่อนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายจะต้องมีลักษณะเช่นเดียวกับวิดิทัศน์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและ

ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๗ และมีการแสดงเครื่องหมายการอนุญาตและหมายเลขรหัสเช่นเดียวกับมาตรา ๓๑ ซึ่งนำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๕๑

มาตรา ๕๙ การประกอบกิจการร้านวิดิทัศน์จะต้องกระทำในวัน เวลา และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองเด็กและเยาวชน การออกกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งจะกำหนดเวลาในการเข้าใช้บริการของผู้ซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี บริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ซึ่งบรรลุนิติภาวะโดยการสมรสด้วยก็ได้

มาตรา ๖๐ ในกรณีที่มีการขออนุญาตประกอบกิจการร้านวิดิทัศน์และกิจการให้เช่าแลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์หรือวิดิทัศน์ในสถานที่เดียวกัน จะต้องแยกพื้นที่ในการให้บริการออกจากกัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๕

นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๖๑ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ที่มีการสร้างภาพยนตร์ โรงภาพยนตร์ ร้านวิดิทัศน์ สถานที่ประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ หรือวิดิทัศน์ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานทีนั้น เพื่อตรวจสอบภาพยนตร์ วิดิทัศน์ สื่อโฆษณาหรือการกระทำใดที่อาจฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

(๒) ตรวจ ค้น อายัด หรือยึดภาพยนตร์ วิดิทัศน์ หรือสื่อโฆษณาในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานทีนั้น

(๓) สั่งให้หยุดการสร้างภาพยนตร์ที่ฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง

(๔) สั่งห้ามการฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ หรือ วิดีทัศน์ที่ฝ่าฝืน มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง

(๕) สั่งให้หยุดการโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์สื่อโฆษณาที่ฝ่าฝืน มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๓๓ หรือ มาตรา ๔๓ ซึ่งได้นำ มาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๕๒

เมื่อได้เข้าไปและลงมือทำการตรวจสอบตาม (๑) หรือทำการค้นตาม (๒) แล้วถ้ายังดำเนินการไม่เสร็จจะกระทำต่อไปในเวลากลางคืนหรือนอกเวลา ทำการของสถานที่นั้นก็ได้

การค้นตาม (๒) ต้องมีหมายค้น เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่าหาก เน้นซักถามจะเอาหมายค้นมาได้หลักฐานดังกล่าวจะถูกยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม ให้ดำเนินการค้นอายัด หรือยึดหลักฐานที่ เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดได้โดยไม่ต้องมีหมายค้นแต่ต้องปฏิบัติตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้น

มาตรา ๖๒ ภาพยนตร์ วิดีทัศน์ หรือสื่อโฆษณาที่ได้ยึดไว้ตามมาตรา ๖๑ (๒) ถ้าไม่ปรากฏเจ้าของ หรือพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาล ไม่พิพากษาให้รับและผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับคืนภายใน เก้าสิบวันนับแต่วันที่ยึด หรือวันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือวันที่ศาล พิพากษาถึงที่สุด ให้ตกเป็นของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาหรือกระทรวง วัฒนธรรมแล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๓ ในกรณีที่ยานทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้หยุด การสร้างภาพยนตร์ตามมาตรา ๖๑ (๓) ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่สั่ง ให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้สร้างภาพยนตร์ระงับการกระทำที่ฝ่าฝืน แก้ไขปรับปรุงหรือ ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือเหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนด

ผู้รับอนุญาตหรือผู้สร้างภาพยนตร์ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนหรือพนักงาน เจ้าหน้าที่เสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์เพื่อพิจารณา เพิกถอนการอนุญาตหรือห้ามสร้างภาพยนตร์ดังกล่าวต่อไป

มาตรา ๖๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๑ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๖๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๖ การอุทธรณ์

มาตรา ๖๖ คำสั่งไม่อนุญาตตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ หรือมาตรา ๔๗ ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๕๒ คำสั่งเพิกถอนการอนุญาตหรือคำสั่งห้ามสร้างภาพยนตร์ตามมาตรา ๖๓ ของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ผู้ได้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ถ้าพิจารณาไม่เสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๖๗ คำสั่งไม่ออกใบอนุญาต คำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต คำสั่งให้ชำระค่าปรับทางปกครอง คำสั่งพักใช้หรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๐ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ วรรคสอง มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ หรือมาตรา ๗๓ ผู้ได้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ถ้าพิจารณาไม่เสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

หมวด ๓ บทกำหนดโทษ

ส่วนที่ ๑ โทษทางปกครอง

มาตรา ๖๘ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ผู้ใดฉายภาพยนตร์ไทยน้อยกว่าสัดส่วนที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา ๙ (๔) ต้องชำระค่าปรับทางปกครองตามอัตราที่นายทะเบียนกลางประกาศกำหนด ทั้งนี้ ไม่เกินสามแสนบาท

อัตราค่าปรับทางปกครองตามวรรคหนึ่ง นายทะเบียนกลางจะกำหนดให้แตกต่างกันสำหรับแต่ละจังหวัดก็ได้

มาตรา ๖๙ ในกรณีที่ปรากฏแก่นายทะเบียนว่าผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ ผู้ใดดำเนินกิจการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ หรือมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง หรือผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๕๓ หรือมาตรา ๕๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๒ ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๕๓ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ระงับการกระทำที่ฝ่าฝืน แก้ไขปรับปรุง หรือปฏิบัติให้ถูกต้องหรือเหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนพิจารณากำหนดค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินสองหมื่นบาทต่อวันตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๗๐ ในกรณีที่ปรากฏภายหลังว่าผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ ผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ หรือผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๕๓ หรือ มาตรา ๕๔ ผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลม ตามมาตรา ๕๓ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้รับใบอนุญาตดังกล่าว

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ปรากฏแก่นายทะเบียนว่าผู้รับใบอนุญาตตาม มาตรา ๕๓ ประกอบกิจการโดยฝ่าฝืนมาตรา ๕๙ หรือมาตรา ๖๐ ให้ นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้โดยมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินครั้งละเก้าสิบวัน

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งประกอบกิจการโดยฝ่าฝืน มาตรา ๕๙ หรือมาตรา ๖๐ อีกให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ของผู้รับใบอนุญาตดังกล่าว

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมชำระค่าปรับทางปกครอง ตามที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา ๖๘ หรือมาตรา ๖๙ ให้นำบทบัญญัติเกี่ยว กับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้ บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดถูกลงโทษปรับทางปกครองตามมาตรา ๖๘ หรือมาตรา ๖๙ และจงใจหรือเจตนากระทำความผิดที่ถูกลงโทษปรับ ทางปกครองซ้ำอีก ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตของ ผู้รับใบอนุญาตดังกล่าว แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษปรับทางปกครอง ตามมาตรา ๖๘ หรือมาตรา ๖๙ เป็นนิติบุคคล ให้กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้ซึ่ง รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้นต้องรับโทษปรับทางปกครองตามที่ บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นได้ กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย

ส่วนที่ ๒ โทษอาญา

มาตรา ๑๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๑๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ห้าแสนบาท

มาตรา ๑๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง หรือนำภาพยนตร์ตาม มาตรา ๒๖ (๓) ออกเผยแพร่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน หนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๘ วรรคสอง มาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๑๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง หรือประกอบกิจการดังกล่าวในระหว่างถูกพักใช้หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละ หนึ่งหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๒๐ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ วรรคสอง มาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๕๘ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึง หนึ่งแสนบาท

มาตรา ๒๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๖ หรือมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง ต้อง ระวางโทษปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๒๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง หรือประกอบกิจการดังกล่าวในระหว่างถูกพักใช้หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต ต้อง ระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละ หนึ่งหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๒๓ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๔ บรรดาความผิดตามส่วนนี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และในการนี้คณะกรรมการมีอำนาจมอบหมายให้คณะอนุกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเปรียบเทียบได้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบหรือเงื่อนไขประการใดให้แก่ผู้ได้รับมอบหมาย ตามที่เห็นสมควรด้วยก็ได้

ภายใต้บังคับของบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ในการสอบสวนถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องมายังคณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้มีอำนาจเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่ได้เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๘๕ ให้นำความในมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับแก่กรณีที่ดินบุคคลต้องรับโทษอาญาตามส่วนนี้โดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๘๖ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้ได้คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เลขาธิการคณะกรรมการ

ส่งเสริมการลงทุน ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทำหน้าที่คณะกรรมการเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน และให้ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๘๗ ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ให้คณะกรรมการทำหน้าที่คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน

มาตรา ๘๘ ใบอนุญาตหรือการอนุญาตใด ๆ ที่ได้ให้ไว้ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ หรือพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุหรือถูกเพิกถอน

มาตรา ๘๙ บรรดาคำขออนุญาตที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ หรือพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเจ้าพนักงานผู้พิจารณาตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ เจ้าพนักงานผู้ตรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ยังมีได้มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับคำขอดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นคำขอที่ได้ยื่นตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ดำเนินการเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ถ้าเจ้าพนักงานผู้พิจารณาตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ เจ้าพนักงานผู้ตรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวแล้ว การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ หรือพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ แล้วแต่กรณีต่อไปจนกว่าจะถึงที่สุด

มาตรา ๙๐ ผู้ใดประกอบกิจการโรงภาพยนตร์หรือร้านวิดีโออยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ต่อนายทะเบียนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อยื่นคำขอแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา ๙๑ บรรดา กฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๔๙๓ หรือพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งตามวรรคหนึ่งให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลต่อคณะรัฐมนตรี

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑)	ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงภาพยนตร์	ฉบับละ	๒๕,๐๐๐	บาท
(๒)	ใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์	ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท
(๓)	ใบอนุญาตประกอบกิจการร้านวิทยุทัศน์	ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท
(๔)	ใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวิทยุทัศน์	ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท
(๕)	การอนุญาตให้สร้างภาพยนตร์ต่างประเทศ	เรื่องละ	๕,๐๐๐	บาท
(๖)	การตรวจพิจารณาภาพยนตร์หรือวิทยุทัศน์ เศษของนาฬิกาให้ปิดทิ้ง	นาฬิกาละ	๕๐	บาท
(๗)	การตรวจพิจารณาสื่อโฆษณา	เรื่องละ	๒๐๐	บาท
(๘)	ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๕๐	บาท
(๙)	การต่ออายุใบอนุญาตประกอบ กิจการโรงภาพยนตร์	ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท
(๑๐)	การต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
(๑๑)	การต่ออายุใบอนุญาตประกอบ กิจการร้านวิทยุทัศน์	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
(๑๒)	การต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวิทยุทัศน์	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท

ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงลักษณะ ขนาด หรือประเภทของ โรงภาพยนตร์ ร้านวิทยุทัศน์หรือของสถานที่ประกอบกิจการให้เช่าแลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์หรือวิทยุทัศน์ก็ได้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางประการจึงไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันซึ่งเทคโนโลยีได้มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ประกอบกับการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ในปัจจุบันอยู่ในความรับผิดชอบของหลายองค์กรและความซ้ำซ้อนกับพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ดังนั้น เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติตามกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการเทปและวีดิทัศน์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน รวมทั้งปรับปรุงระบบการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ให้อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรเดียวเพื่อลดความซ้ำซ้อนของการตรวจพิจารณาประกอบกับกิจการภาพยนตร์ในปัจจุบันมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศจำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมอย่างเป็นรูปธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ส่วนที่ ๒

กฎหมายด้านกีฬา

หน้า

- พ.ร.บ. การกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘
- พ.ร.บ. กีฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๒
- พ.ร.บ. สถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

๑๓๑

๑๕๑

๑๖๓



พระราชบัญญัติ
การกีฬาแห่งประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๒๘

สารบัญ

	มาตรา	หน้า
พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘		๑๓๓
นิยามคำสำคัญ	๔	
หมวด ๑ การจัดตั้ง ทุน และทุนสำรอง	๖-๑๓	๑๓๔
หมวด ๒ คณะกรรมการและผู้ว่าการ	๑๔-๒๙	๑๓๖
หมวด ๓ คณะกรรมการกีฬาจังหวัด	๓๐-๓๓	๑๔๑
หมวด ๔ การร้องทุกข์และการสงเคราะห์	๓๔-๓๕	๑๔๒
หมวด ๕ การเงินการบัญชี และการตรวจสอบ	๓๖-๔๔	๑๔๒
หมวด ๖ การกำกับและควบคุม	๔๕-๔๗	๑๔๔
หมวด ๗ การส่งเสริมการกีฬา	๔๘-๕๒	๑๔๔
หมวด ๘ การควบคุมการกีฬา	๕๓-๖๐	๑๔๕
หมวด ๙ บทกำหนดโทษ	๖๑-๖๓	๑๔๘
บทเฉพาะกาล	๖๔-๖๙	๑๔๙



พระราชบัญญัติ
การกีฬาแห่งประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๒๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๘
เป็นปีที่ ๔๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า
โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการกีฬาแห่งประเทศไทย
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดย
คำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๗

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒/ตอนที่ ๑๔๙/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๑๓ ตุลาคม ๒๕๒๘

(๒) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑

(๓) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘

(๔) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๙

(๕) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย
(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๓

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“รองผู้ว่าการ” หมายความว่า รองผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานของการกีฬาแห่งประเทศไทย
และหมายความรวมถึงผู้ว่าการและรองผู้ว่าการด้วย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างของการกีฬาแห่งประเทศไทย

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจัดตั้งทุน และทุนสำรอง

มาตรา ๖ ให้จัดตั้งองค์การขึ้นเรียกว่า “การกีฬาแห่งประเทศไทย”
เรียกโดยย่อว่า “กกท.” และให้ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “SPORTS
AUTHORITY OF THAILAND” เรียกโดยย่อว่า “SAT” และให้มี
ตราเครื่องหมายของ “กกท.”

รูปลักษณะตราเครื่องหมายตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๗ ให้ กกท. เป็นนิติบุคคล มีสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานคร หรือจังหวัดใกล้เคียง และจะจัดตั้งสำนักงานสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ที่อื่นใดภายในหรือนอกราชอาณาจักรก็ได้ แต่การตั้งสำนักงานสาขานอกราชอาณาจักรต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๘ กกท. มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (๑) ส่งเสริมการศึกษา
- (๒) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการประสานงานเกี่ยวกับการศึกษา
- (๓) ศึกษา วิเคราะห์และจัดทำโครงการ แผนงานและสถิติเกี่ยวกับการส่งเสริมการศึกษา รวมทั้งประเมินผล
- (๔) จัด ช่วยเหลือ แนะนำและร่วมมือในการจัดและดำเนินการการศึกษา
- (๕) ดำรง จัดสร้างและบำรุงสถานทีสำหรับการศึกษา
- (๖) ติดต่อร่วมมือกับองค์กรหรือสมาคมศึกษาทั้งในและนอกราชอาณาจักร
- (๗) สอดส่องและควบคุมการดำเนินกิจการการศึกษา
- (๘) ประกอบกิจการอื่นๆ อันเกี่ยวแก่หรือเพื่อประโยชน์ของการศึกษา

มาตรา ๙ ให้ กกท. มีอำนาจกระทำการต่างๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ และอำนาจเช่นนี้ให้รวมถึง

- (๑) ถือกรรมสิทธิ์ หรือมีสิทธิครอบครอง หรือมีทรัพย์สินต่างๆ สร้าง ซื้อจัดหา ขาย จำหน่าย เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม รับจำนำ รับจำนอง ทำการแลกเปลี่ยน โอน รับโอน หรือดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินทั้งในและนอกราชอาณาจักรตลอดจนรับทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้
- (๒) กู้หรือยืมเงิน ภายในและภายนอกราชอาณาจักร
- (๓) ให้กู้หรือให้ยืมเงินโดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน เพื่อประโยชน์แก่กิจการของ กกท.

มาตรา ๑๐ ทุนของ กท. ประกอบด้วย

(๑) เงินและทรัพย์สินที่โอนมาตามมาตรา ๖๖ เมื่อได้หักหนี้สินออกแล้ว

(๒) เงินที่ได้จากงบประมาณแผ่นดินให้เป็นทุนหรือเพื่อดำเนินงาน

(๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้

(๔) เงินรายได้ตามมาตรา ๓๙

มาตรา ๑๑ กท. อาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

(๑) รายได้จากทรัพย์สินของ กท.

(๒) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล

(๓) รายได้จากการจัดการแข่งขันกีฬา

(๔) รายได้อื่น

มาตรา ๑๒ เงินสำรองของ กท. ให้ประกอบด้วยเงินสำรองธรรมดา ซึ่งตั้งไว้เพื่อขาด เงินสำรองเพื่อการไถ่ถอนหนี้สินและเงินสำรองอื่นๆ ตามความประสงค์แต่ละอย่างโดยเฉพาะ ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

เงินสำรองธรรมดานำออกใช้ได้ก็แต่โดยมติของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๓ ทรัพย์สินของ กท. ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

หมวด ๒

คณะกรรมการและผู้ว่าการ

มาตรา ๑๔ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกีฬาท้องถิ่นแห่งประเทศไทย” ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา*เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงกลาโหมหรือผู้แทน ปลัดกระทรวงมหาดไทยหรือผู้แทน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการหรือผู้แทน ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ* ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณหรือ ผู้แทน ผู้แทนคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ผู้แทน

คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย และบุคคลอื่นอีกไม่เกินสิบคนซึ่ง
คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และผู้ว่าการเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๑๕ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องไม่เป็นพนักงานหรือ
ลูกจ้างและต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วย
คุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจด้วย

มาตรา ๑๖ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละ
สองปี

ในกรณีที่กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ
หรือในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่ง
แต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งดำรงตำแหน่งแทนหรือ
เป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้
แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้ง
กรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่ง
เพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ไม่เกิน
สองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๑๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๖
กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ขาดการประชุมคณะกรรมการเกินสามครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๖) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตาม
มาตรา ๑๕

มาตรา ๑๘ เพื่อประโยชน์แห่งกิจการของ กกท. ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินกิจการอย่างหนึ่งอย่างใดของ กกท. แล้วรายงานต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กกท. อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) ออกข้อบังคับหรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรา ๘ และมาตรา ๙

(๒) ออกข้อบังคับว่าด้วยการประชุมและการดำเนินกิจการของคณะกรรมการและคณะกรรมการ

(๓) ออกข้อบังคับว่าด้วยการจัดแบ่งส่วนงานของ กกท. และออกข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานต่างๆ ของ กกท.

(๔) ออกข้อบังคับว่าด้วยการปฏิบัติงานของผู้ว่าการ และการมอบให้ผู้อื่นปฏิบัติงานแทนผู้ว่าการ

(๕) ออกข้อบังคับกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินอื่นๆ ของพนักงานและลูกจ้าง

(๖) ออกข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือน หรือค่าจ้างการถอดถอน ระเบียบวินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์การลงโทษ พนักงานและลูกจ้าง

(๗) ออกระเบียบว่าด้วยการร้องทุกข์ของพนักงานและลูกจ้าง

(๘) ออกข้อบังคับว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงานและลูกจ้างและครอบครัว โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

(๙) ออกข้อบังคับว่าด้วยการจ่ายค่าพาหนะ เบี้ยเลี้ยงเดินทาง ค่าเช่าที่พัก ค่าทำงานล่วงเวลา เบี้ยประชุม และการจ่ายเงินอื่นๆ

(๑๐) ออกระเบียบว่าด้วยรูปแบบพนักงานและลูกจ้าง

มาตรา ๒๐ ในข้อบังคับหรือระเบียบตามมาตรา ๑๙ ถ้ามีข้อความจำกัดอำนาจของผู้ว่าการในการทำนิติกรรมไว้ประการใด ให้ประกาศข้อความเช่นว่านั้นในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๑ ให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งและกำหนดอัตราเงินเดือนของผู้ว่าการและรองผู้ว่าการด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๒ ผู้ว่าการและรองผู้ว่าการต้อง

(๑) ไม่มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับ กกท. ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม

(๒) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ

มาตรา ๒๓ ผู้ว่าการหรือรองผู้ว่าการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการให้ออก

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๒

มติของคณะกรรมการให้ผู้ว่าการและรองผู้ว่าการออกจากตำแหน่งตาม (๓) ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดที่อยู่ในตำแหน่งนอกจากผู้ว่าการ และต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๔ ผู้ว่าการมีหน้าที่บริหารกิจการของ กกท. ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของ กกท. และตามนโยบาย ข้อบังคับ และระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดกับมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างทุกตำแหน่ง

ผู้ว่าการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการของ กกท.

มาตรา ๒๕ ผู้ว่าการมีอำนาจ

(๑) บรรจุ แต่งตั้ง ถอดถอน เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้างลงโทษทางวินัยพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนให้พนักงานและลูกจ้างออกจากตำแหน่งตามข้อบังคับหรือระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด แต่ถ้าเป็นพนักงาน

หรือลูกจ้างชั้นที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการฝ่ายหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

(๒) กำหนดเงื่อนไขในการทำงานของพนักงานและลูกจ้าง และออกระเบียบการปฏิบัติงานของ กกท. โดยไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบหรือข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๖ ให้รองผู้ว่าการมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างทุกตำแหน่งรองจากผู้ว่าการ และมีอำนาจและหน้าที่ดำเนินการของ กกท. ตามที่ผู้ว่าการมอบหมาย

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้ว่าการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อตำแหน่งผู้ว่าการว่างลงและยังมิได้แต่งตั้งผู้ว่าการ ให้รองผู้ว่าการรักษาการแทนผู้ว่าการ ถ้าไม่มีรองผู้ว่าการหรือรองผู้ว่าการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งพนักงานคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนผู้ว่าการ

ในการปฏิบัติหน้าที่ของรองผู้ว่าการหรือรักษาการแทนผู้ว่าการตามวรรคหนึ่ง ให้รองผู้ว่าการหรือผู้รักษาการแทนผู้ว่าการมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ว่าการ เว้นแต่อำนาจและหน้าที่ของผู้ว่าการในฐานะกรรมการ

มาตรา ๒๘ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้ว่าการเป็นผู้แทนของ กกท. และเพื่อการนี้ ผู้ว่าการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดๆ ปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

นิติกรรมที่ผู้ว่าการกระทำโดยฝ่าฝืนข้อบังคับหรือระเบียบตามมาตรา ๒๐ ย่อมไม่ผูกพัน กกท. เว้นแต่คณะกรรมการจะให้สัตยาบัน

มาตรา ๒๙ ให้ประธานกรรมการและกรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๓ คณะกรรมการกีฬาจังหวัด

มาตรา ๓๐ ในแต่ละจังหวัด ให้มีคณะกรรมการกีฬาจังหวัดเพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือกิจการของ กกท.

มาตรา ๓๑ คณะกรรมการกีฬาจังหวัดประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ รองผู้ว่าราชการจังหวัดผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายเป็นรองประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้แทน กกท. และบุคคลอื่นซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งอีกไม่น้อยกว่าเก้าคน แต่ไม่เกินสิบห้าคนเป็นกรรมการ ศึกษาธิการจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินห้าคนเป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการกีฬาจังหวัดได้

มาตรา ๓๒ คณะกรรมการกีฬาจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ส่งเสริมกีฬาในจังหวัด
- (๒) เสนอแนะโครงการส่งเสริมการกีฬาในจังหวัดต่อ กกท.
- (๓) ร่วมมือกับ กกท. ในการดำเนินการจัดแข่งขันกีฬา
- (๔) ปฏิบัติการอื่นตามที่ กกท. มอบหมาย
- (๕) ออกข้อบังคับว่าด้วยการประชุมและการดำเนินการตามอำนาจ

หน้าที่

มาตรา ๓๓ กรรมการซึ่งผู้ว่าราชการแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และให้นำมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการกีฬาจังหวัดโดยอนุโลม

หมวด ๔ การร้องทุกข์ และการสงเคราะห์

มาตรา ๓๔ พนักงานและลูกจ้างมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๕ ให้ กกท. จัดให้มีกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงานและลูกจ้างและครอบครัวในกรณีที่พ้นจากตำแหน่งประสบอุบัติเหตุเจ็บป่วย ตาย หรือกรณีอื่นอันควรแก่การสงเคราะห์

การจัดให้มีกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นตามวรรคหนึ่ง การออกเงินสมทบเข้ากองทุนสงเคราะห์ การกำหนดประเภทของผู้ซึ่งพึงได้รับการสงเคราะห์จากกองทุนสงเคราะห์ การจ่ายเงินสงเคราะห์ และการจัดการกองทุนสงเคราะห์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๕ การเงิน การบัญชี และการตรวจสอบ

มาตรา ๓๖ กกท. ต้องทำงบประมาณประจำปี โดยให้แยกเป็นงบลงทุนและงบทำการ สำหรับงบลงทุนให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบ ส่วนงบทำการให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๓๗ รายได้ที่ กกท. ได้รับจากการดำเนินงานในปีหนึ่งๆ ให้ตกเป็นของ กกท. สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน และเมื่อได้หักรายจ่ายสำหรับการดำเนินงานค่าภาระต่างๆ ที่เหมาะสม เช่น ค่าบำรุงรักษา ค่าเสื่อมราคา เงินสำรองตามมาตรา ๑๒ และเงินสมทบกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นตามมาตรา ๓๕ แล้ว เหลือเท่าใดให้สะสมไว้เป็นเงินสำหรับใช้จ่ายต่อไป

มาตรา ๓๘ กกท. ต้องเปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคารแห่งประเทศไทย หรือธนาคารอื่นตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๓๙ กกท. ต้องวางและถือไว้ซึ่งระบบการบัญชีที่เหมาะสมแก่กิจการแยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีสมุดบัญชีลงรายการรับและจ่ายเงินสินทรัพย์และหนี้สินที่แสดงกิจการที่เป็นอยู่ตามความจริงและตามที่ควร ตามประเภทงาน พร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการนั้นๆ และให้มีผู้สอบบัญชีภายใน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการทำการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำทุกเดือน

มาตรา ๔๐ กกท. ต้องจัดทำบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนส่งผู้สอบบัญชี ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

มาตรา ๔๑ ทุกปีให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของ กกท.

มาตรา ๔๒ ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชี และเอกสารหลักฐานของ กกท. เพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามประธานกรรมการ กรรมการ พนักงานและลูกจ้างของ กกท.

มาตรา ๔๓ ผู้สอบบัญชีต้องทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อคณะกรรมการภายในหนึ่งร้อยหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีเพื่อคณะกรรมการเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการทองเที่ยวและกีฬา

มาตรา ๔๔ ให้คณะกรรมการทำรายงานปีละครั้งเสนอต่อคณะรัฐมนตรี รายงานนี้ให้กล่าวถึงผลงานของ กกท. ในปีที่ผ่านมา พร้อมทั้งคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการโครงการและแผนงานที่จะจัดทำในปีถัดไป

ให้ กกท. โฆษณารายงานประจำปีที่ผ่านมา โดยแสดงงบดุล บัญชีทำการและบัญชีกำไรขาดทุนที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้ว รวมทั้งรายงานสรุปผลงานในปีที่ผ่านมา ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของ กกท.

หมวด ๖

การกำกับและควบคุม

มาตรา ๔๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา *มีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กกท. เพื่อการนี้จะสั่งให้ กกท. ชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็นทำรายงานหรือยับยั้งการกระทำของ กกท. ที่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรีตลอดจนมีอำนาจที่จะสั่งให้ ปฏิบัติการตามนโยบายของรัฐบาลหรือมติของคณะรัฐมนตรี และสั่งสอบสวน ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินการได้

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่ กกท. ต้องเสนอเรื่องใดๆ ไปยังคณะรัฐมนตรีให้ กกท. นำเรื่องเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเพื่อเสนอ ต่อไปยังคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๔๗ กกท. ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนจึง จะดำเนินการดังต่อไปนี้ได้

- (๑) กู้ยืมเงินหรือให้กู้ยืมเงินมีจำนวนเกินคราวละห้าล้านบาท
- (๒) จำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อันมีราคาเกินหนึ่งล้านบาท
- (๓) จำหน่ายทรัพย์สินอันมีราคาเกินหนึ่งล้านบาทจากบัญชีเป็นสูญ

หมวด ๗

การส่งเสริมการกีฬา

มาตรา ๔๘ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการกีฬา คณะกรรมการมี อำนาจให้ทุนหรือทรัพย์สินช่วยเหลือแก่คณะกรรมการกีฬาจังหวัด สมาคมกีฬา หรือนิติบุคคลอื่นเพื่อใช้ในการส่งเสริมกิจการการกีฬาของคณะกรรมการ กีฬาจังหวัด สมาคมกีฬา หรือนิติบุคคลนั้นได้ ในการนี้ คณะกรรมการจะกำหนด เงื่อนไขในการให้ได้ด้วยก็ได้

กรณีเห็นเป็นการสมควร คณะกรรมการอาจจัดให้มีกองทุนสงเคราะห์ หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของนักกีฬา บุคคลในวงการกีฬาก็ได้

หลักเกณฑ์การพิจารณา การกำหนดประเภทของผู้ซึ่งพึงได้รับการสงเคราะห์ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๙ สมาคมกีฬาใดประสงค์จะรับทุนหรือทรัพย์สินช่วยเหลือตามมาตรา ๔๘ ให้ยื่นคำขอต่อ กกท. ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่คณะกรรมการกำหนด พร้อมด้วยโครงการการกีฬาที่ขอรับการช่วยเหลือ

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรให้ทุนหรือทรัพย์สินช่วยเหลือแก่สมาคมกีฬาใดแล้ว คณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไขให้สมาคมกีฬานั้นต้องปฏิบัติตามก็ได้

มาตรา ๕๑ นอกจากการให้ทุนหรือทรัพย์สินช่วยเหลือแก่สมาคมกีฬาแล้วคณะกรรมการอาจให้สมาคมกีฬาได้รับสิทธิหรือประโยชน์เกี่ยวกับการส่งเสริมการกีฬาอย่างใดด้วยก็ได้

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่สมาคมกีฬาที่ได้รับทุนหรือทรัพย์สินช่วยเหลือหรือได้รับสิทธิหรือประโยชน์ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๕๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนการช่วยเหลือรวมทั้งสิทธิหรือประโยชน์ที่ได้ให้แก่สมาคมกีฬานั้นทั้งหมด หรือบางส่วนก็ได้

ถ้าคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า การที่สมาคมกีฬาฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามนั้นมีได้เป็นการกระทำโดยจงใจ คณะกรรมการจะเตือนเป็นหนังสือให้สมาคมกีฬานั้นแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องเสียภายในเวลาที่กำหนดให้ก็ได้ และเมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว สมาคมกีฬานั้นมีได้แก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องก็ให้คณะกรรมการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง

หมวด ๘

การควบคุมการกีฬา

มาตรา ๕๓ สมาคมใดซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการกีฬาหรือการส่งเสริมการกีฬาโดยตรง ต้องได้รับอนุญาตจาก กกท. จึงจะดำเนินการจัดตั้งตามกฎหมายได้

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๔ สมาคมที่ได้รับอนุญาตจาก กกท. ตามมาตรา ๕๓ ต้องอยู่ในความควบคุมของ กกท. และต้องปฏิบัติตามข้อบังคับที่ กกท. กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๕๕ ให้ กกท. มีอำนาจเพิกถอนการอนุญาตที่ให้ไว้แก่สมาคมตามมาตรา ๕๓ ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) เมื่อสมาคมนั้นปฏิบัติการณ์อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๙
- (๒) เมื่อสมาคมนั้นไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับที่ กกท. กำหนดตามมาตรา ๕๔ หรือการกระทำของสมาคมผิดต่อกฎหมาย

(๓) เมื่อสมาคมนั้นให้หรือยอมให้บุคคลอื่นซึ่งมิใช่กรรมการดำเนินกิจการในหน้าที่ของกรรมการ หรือให้หรือยอมให้บุคคลซึ่งขาดคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการตามมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๘ เป็นกรรมการ

สมาคมที่ถูกเพิกถอนการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ต้องเลิกและหยุดดำเนินการทันที

มาตรา ๕๖ ผู้ใดจะดำรงตำแหน่งกรรมการของสมาคมที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๕๓ เกินกว่าสองแห่งมิได้ สำหรับตำแหน่งนายกสมาคมหรือเลขาธิการสมาคม หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่านายกสมาคมหรือเลขาธิการสมาคม ให้ดำรงตำแหน่งได้ไม่เกินหนึ่งแห่ง

มาตรา ๕๗^๒ กรรมการของสมาคมที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๕๓ ให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

^๒ มาตรา ๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

การดำรงตำแหน่งกรรมการของสมาคมเกินสองวาระติดต่อกันจะกระทำได้อีกต่อเมื่อกรรมการผู้นั้นได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งกรรมการของสมาคมต่อไปด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดของสมาคม แต่ทั้งนี้กรรมการผู้นั้นจะดำรงตำแหน่งกรรมการของสมาคมติดต่อกันเกินสี่วาระมิได้

ความในวรรคสองมิให้ใช้บังคับสำหรับกรณีที่กรรมการของสมาคมดำรงตำแหน่งในสมาคมหรือองค์การกีฬาระหว่างประเทศที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ทั้งนี้ตราบเท่าที่ยังดำรงตำแหน่งในสมาคมหรือองค์การกีฬาระหว่างประเทศดังกล่าว

มาตรา ๕๘ กรรมการของสมาคมที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๕๓ ไม่ว่าข้อบังคับจะกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามประการอื่นไว้อีกหรือไม่ก็ตามต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์เหมาะสมกับการดำเนินการเกี่ยวกับกีฬาหรือการส่งเสริมกีฬาภายในขอบวัตถุประสงค์ของสมาคมนั้น

(๒) ไม่เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย

(๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๕๙ ห้ามมิให้คณะบุคคลหรือบุคคลใดใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” หรือมีอักษรหรือเครื่องหมายใด แสดงว่าเป็นสมาคม สโมสรหรือคณะบุคคลซึ่งมีกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาในนามของชาติหรือประเทศไทย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจาก กกท.

ห้ามมิให้คณะบุคคลหรือบุคคลใดเข้าร่วมการแข่งขันหรือส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา หรือจัดหรือร่วมในการจัดให้มีการแข่งขันกีฬาโดยแสดงว่าเป็นการแข่งขันกีฬาหรือจัดการแข่งขันกีฬาในนามของชาติหรือประเทศไทย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจาก กกท.

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๖๐ ในกรณีที่ กทท. มีคำสั่งไม่อนุญาตตามมาตรา ๕๙ คณะบุคคลหรือบุคคลดังกล่าวมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ กทท. มีคำสั่ง

หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นอุทธรณ์ และวิธีพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

หมวด ๙ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๑ ผู้ใดโฆษณา ชีวชน หรือจัดการให้คณะบุคคลหรือบุคคลใดเข้าเป็นสมาชิก หรือกระทำการใดๆ อันเป็นการส่งเสริมหรือสนับสนุนการดำรงอยู่ของสมาคมใดซึ่งยังมิได้รับอนุญาตจาก กทท. ตามมาตรา ๕๓ หรือซึ่ง กทท. ได้เพิกถอนการอนุญาตที่ไว้ตามมาตรา ๕๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๓ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๔ สมาคมใดซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการกีฬาหรือ การส่งเสริมการกีฬาโดยตรง ที่ตั้งและดำรงอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ขอรับอนุญาตให้ถูกต้องตามมาตรา ๕๓ ภายใน เก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๕ คณะบุคคลหรือบุคคลใดซึ่งใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” หรือมีอักษรหรือเครื่องหมายใด แสดงว่าเป็นสมาคม สโมสรหรือคณะบุคคล ซึ่ง มีกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาในนามของชาติหรือประเทศไทยอยู่ในวันที่พระราช บัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ขอรับอนุญาตให้ถูกต้องตามมาตรา ๕๔ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๖ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ตลอดจน งบประมาณขององค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๗ ที่มีอยู่ในวันที่พระราช บัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาไปเป็นของ กกท.

มาตรา ๖๗ ให้ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และบรรดาพนักงานหรือ ลูกจ้างขององค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราช บัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นผู้ว่าการ รองผู้ว่าการ และพนักงาน หรือลูกจ้างของ กกท. แล้วแต่กรณี โดยให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้างรวมทั้งสิทธิ ประโยชน์ต่างๆ เท่าที่เคยได้รับอยู่เดิมกับให้ถือว่าเวลาการทำงานของคุณคคล ดังกล่าวในองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นเวลาทำงานใน กกท. นับแต่ วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๘ ให้คณะกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา อยู่ใน

ตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งอย่างช้าต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๙ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งขององค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาคงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้จนกว่าจะได้มีการออกข้อบังคับ ระเบียบหรือคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประจวบ สุนทรากรูร

รองนายกรัฐมนตรี



พระราชบัญญัติ

กีฬามวย

พ.ศ. ๒๕๔๒

สารบัญ

	มาตรา	หน้า
พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๒		๑๕๓
นิยามคำสำคัญ	๓	
หมวด ๑ คณะกรรมการกีฬามวย	๕-๑๑	๑๕๕
หมวด ๒ การส่งเสริมและการคุ้มครอง	๑๒-๑๖	๑๕๘
หมวด ๓ การควบคุม	๑๗-๕๑	๑๕๙
หมวด ๔ กองทุนกีฬามวย	๕๒	๑๖๓
หมวด ๕ บทกำหนดโทษ	๕๓-๖๑	๑๖๘
บทเฉพาะกาล	๖๒-๖๓	๑๖๙
อัตราค่าธรรมเนียม		๑๗๒



พระราชบัญญัติ

กีดามวย

พ.ศ. ๒๕๕๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยกีดามวย

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ บุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกีดามวย พ.ศ. ๒๕๕๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติหมวด ๒ และหมวด ๓ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“กีฬามวย” หมายความว่า การแข่งขันชกมวยตามกติกาของศิลปะมวยไทยหรือกีฬามวยสากล

“นักมวย” หมายความว่า ผู้ซึ่งเข้าแข่งขันกีฬามวย

“สนามมวย” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณอื่นใด
สำหรับใช้ในการแข่งขันกีฬามวยเป็นปกติ

“นายสนามมวย” หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่จัดการหรือดำเนินกิจการ
สนามมวย

“ผู้จัดการนักมวย” หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่เป็นผู้แทนและจัดการ
ดูแลผลประโยชน์ของนักมวยโดยได้รับค่าตอบแทน

“ผู้จัดรายการแข่งขันมวย” หมายความว่า ผู้จัดให้มีการแข่งขัน
กีฬามวย

“หัวหน้าค่ายมวย” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของค่ายมวย

“ผู้ตัดสิน” หมายความว่า ผู้ห้ามมวยบนเวทีและผู้ให้คะแนนใน
การแข่งขันกีฬามวย

“ผู้ฝึกสอน” หมายความว่า ผู้ซึ่งทำหน้าที่ฝึกสอนศิลปะมวยไทยหรือ
มวยสากล

“การล้มมวย” หมายความว่า การเข้าแข่งขันกีฬามวยโดยแสร้งชกแพ้
และให้หมายรวมถึงการเข้าแข่งขันกีฬามวยโดยได้มีการกำหนดผลการแข่งขันไว้
เป็นการล่วงหน้า หรือมีเจตนาเพื่อให้ผลการแข่งขันกีฬามวยเป็นไปตามที่กำหนด
ผลล่วงหน้า

“เงินรางวัล” หมายความว่า เงินที่ให้เป็นค่าตอบแทนแก่นักมวยในการ
แข่งขันกีฬามวยแต่ละครั้งตามที่ได้ทำความตกลงไว้

“บุคคลในวงการกีฬามวย” หมายความว่า นักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน
ผู้จัดการนักมวย หัวหน้าค่ายมวย นายสนามมวย และผู้จัดการแข่งขันมวย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกีฬามวย

“การกีฬาแห่งประเทศไทย” หมายความว่า การกีฬาแห่งประเทศไทย
ตามกฎหมายว่าด้วยการกีฬาแห่งประเทศไทย

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการ
กีฬามวย และผู้ซึ่งผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวยมอบหมาย

“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตตามพระราช
บัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย
แต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มี
อำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้
ยกเว้นค่าธรรมเนียมกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่และจรรยาบรรณของ
บุคคลในวงการกีฬามวย และกำหนดกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการตามพระราช
บัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการกีฬามวย

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการ
กีฬามวย” ประกอบด้วย รัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน
กรรมการ ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย ผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทน
กระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกระทรวงแรงงานและ
สวัสดิการสังคม นายกสมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทย และกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินเจ็ดคน และให้ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการ
กีฬามวยเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้นายกรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของประธานกรรมการและกรรมการ
โดยตำแหน่งตามวรรคหนึ่งแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากผู้ซึ่งมีประสบการณ์

เกี่ยวข้องกับกีฬามวย ในจำนวนนี้ให้แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีภูมิลำเนาในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศอย่างน้อยสี่คน

มาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวาระหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ ทั้งนี้ ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) นายกรัฐมนตรีให้พ้นจากตำแหน่งตามคำแนะนำของประธานกรรมการและกรรมการซึ่งมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๘ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่ง มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุม ออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๙ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริม สนับสนุน อนุรักษ์ และเผยแพร่กีฬามวย

(๒) วางแผนและกำหนดมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับกีฬามวย เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยและสวัสดิภาพของนักมวย

(๓) พิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่และจรรยาบรรณของบุคคลในวงการกีฬามวย

(๔) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ออกข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ ตลอดจนออกข้อบังคับว่าด้วยการประชุมและดำเนินงานของคณะกรรมการ

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

(๗) ปฏิบัติการอื่นตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งภายในขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

ให้นำมาตรา ๘ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมีอำนาจเรียกบุคคลในวงการกีฬามวยมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็น หรือให้บุคคลดังกล่าวส่งเอกสาร หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามที่เห็นสมควร

หมวด ๒

การส่งเสริมและการคุ้มครอง

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการมีอำนาจให้ทุน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด เพื่อส่งเสริมสวัสดิการแก่นักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และหัวหน้าค่ายมวยที่เป็นบุคคลธรรมดาในกรณีที่ประสบอุบัติเหตุเจ็บป่วยจากการแข่งขัน กีฬามวยหรือกรณีอื่นอันควรแก่การสงเคราะห์

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้ทุน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๓ คณะกรรมการมีอำนาจให้ทุน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดเพื่อส่งเสริม สนับสนุน อนุรักษ์ และเผยแพร่กิจกรรมกีฬามวย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้ทุน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๔ ในการจัดการแข่งขันกีฬามวยแต่ละครั้ง นายสนามมวย และผู้จัดการรายการแข่งขันมวยต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยสำหรับนักมวย อย่างน้อยตามมาตรฐานดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้แพทย์แผนปัจจุบันตรวจสอบสุขภาพของนักมวยแต่ละคนก่อนการแข่งขันกีฬามวยเพื่อรับรองว่านักมวยมีสุขภาพสมบูรณ์พร้อมทำการแข่งขัน

(๒) จัดให้มีแพทย์แผนปัจจุบันหรือพยาบาลวิชาชีพ และอุปกรณ์ทางการแพทย์ประจำสนามมวยในขณะที่มีการแข่งขัน

(๓) จัดให้มีการประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคลอันเนื่องมาจากการแข่งขันกีฬามวยสำหรับนักมวย

การจัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๕ ในการแข่งขันกีฬามวยแต่ละครั้ง ผู้จัดการรายการแข่งขันมวย หัวหน้าค่ายมวยหรือผู้จัดการนักมวยตามที่ได้ตกลงกัน แล้วแต่กรณี ต้องจ่ายเงิน

รางวัลให้แก่นักมวย ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของค่าตอบแทนรวมกันทั้งหมดที่ผู้จัดรายการแข่งขันมวยตกลงจ่ายให้แก่ นักมวย หัวหน้าค่ายมวย และผู้จัดการนักมวย

ความตกลงเกี่ยวกับส่วนแบ่งค่าตอบแทนตามวรรคหนึ่ง ต้องทำหลักฐานเป็นหนังสือลงลายมือชื่อ นักมวย หัวหน้าค่ายมวย ผู้จัดการนักมวย และผู้จัดรายการแข่งขันมวยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดค่าตอบแทนแล้วแต่กรณี และต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขการแบ่งและการจ่ายเงินรางวัลตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

บรรดาทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้แก่ นักมวย โดยตรงในการแข่งขันกีฬามวยให้ตกเป็นของนักมวยทั้งหมด ข้อตกลงใด ๆ เพื่อแบ่งปันทรัพย์สินดังกล่าวจากนักมวยให้ตกเป็นโมฆะ

บทบัญญัติวรรคหนึ่งและวรรคสอง มิให้ใช้บังคับแก่การแข่งขันกีฬามวยบางประเภทตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๒๖ กฎกระทรวงดังกล่าวให้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเงินรางวัลได้ด้วย

มาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการจัดให้มีระเบียบและกติกามาตรฐานสำหรับการแข่งขันกีฬามวย เพื่อใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬามวย ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงอายุ เพศ ความปลอดภัยของนักมวย และจารีตประเพณีในการแข่งขันกีฬามวย

หมวด ๓

การควบคุม

มาตรา ๑๗ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการกีฬามวยขึ้นมีฐานะเป็นหน่วยงาน ของการกีฬาแห่งประเทศไทย

มาตรา ๑๘ ให้ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ แต่งตั้งพนักงานของการกีฬาแห่งประเทศไทยคนหนึ่งระดับไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกองเป็นผู้ดำเนินการสำนักงานคณะกรรมการการกีฬามวย

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานและลูกจ้างในสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๙ สำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทยสาขาจังหวัด มีหน้าที่ช่วยนายทะเบียนในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่นายทะเบียนมอบหมาย โดยความเห็นชอบของผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

มาตรา ๒๐ ให้นายทะเบียนจัดทำทะเบียนประวัติบุคคลในวงการกีฬามวยและออกบัตรประจำตัวนักมวย ผู้ฝึกสอน และหัวหน้าค่ายมวย

ทะเบียนประวัติบุคคลในวงการกีฬามวยและแบบบัตรประจำตัวนักมวย ผู้ฝึกสอน และหัวหน้าค่ายมวยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๑ ในการควบคุมกีฬามวยให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่นายทะเบียนมอบหมาย มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสนามมวยในระหว่างเวลาที่ทำกรอยู่เพื่อตรวจสอบใบอนุญาต สภาพ และลักษณะของสถานที่ทำการ เครื่องมือเครื่องใช้และยานพาหนะเพื่อการพยาบาลที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬามวย ตลอดจนเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬามวย

(๒) เรียกบุคคลในวงการกีฬามวยหรือตัวแทนมาให้ถ้อยคำ หรือชี้แจงหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬามวยเพื่อตรวจสอบ

มาตรา ๒๒ การมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๑ ให้นายทะเบียนมอบหมายเป็นหนังสือ

มาตรา ๒๓ ในการปฏิบัติหน้าที่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ เมื่อนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่นายทะเบียนมอบหมายพบว่า มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๓๙ หรือมาตรา ๔๐ แล้วแต่กรณี แล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบ

มาตรา ๒๕ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๖ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดแข่งขันกีฬามวย โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน เว้นแต่ในกรณีการจัดการแข่งขันกีฬามวยบางประเภทตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง หลักเกณฑ์การอนุญาตให้จัดการแข่งขันกีฬามวยสำหรับนักมวยที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปี บริบูรณ์จะกำหนดได้เฉพาะเมื่อมีอุปสรรคในการป้องกันความปลอดภัยในการแข่งขัน

ในการออกใบอนุญาต นอกจากต้องปฏิบัติตามวรรคสองแล้ว นายทะเบียนอาจกำหนดเงื่อนไขอื่น ๆ ได้เท่าที่จำเป็นเพื่อให้การจัดการแข่งขันกีฬามวยเป็นไปตามระเบียบและกติกากำหนดที่คณะกรรมการกำหนด

การจัดการแข่งขันกีฬามวยที่ไม่ต้องขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบก่อนและต้องปฏิบัติตามมาตรฐานที่กำหนดตามมาตรา ๑๖

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งสนามมวยโดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๒๖ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๘ ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งสนามมวยมีสิทธิที่จะจัดการแข่งขันกีฬามวยได้ทุกประเภทโดยไม่ต้องขออนุญาตจัดการแข่งขันกีฬามวยตามมาตรา ๒๖

ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งสนามมวย ดำเนินกิจการอื่นใน

สนามมวย เว้นแต่เป็นกิจการตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด หรือได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนเป็นการเฉพาะ

มาตรา ๒๙ นักมวยที่จะจดทะเบียนได้ต้อง

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์

(๒) ไม่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง หรือติดยาเสพติดให้โทษ หรือเป็นโรคที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) ไม่เป็นคนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๔) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสียหาย ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่วงการกีฬามวย

ผู้เยาว์ที่จดทะเบียนเป็นนักมวยแล้ว อาจทำนิติกรรมอันเกี่ยวกับการเข้าแข่งขัน กีฬามวยได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรมอีก

มาตรา ๓๐ นักมวยที่จดทะเบียนแล้วต้องสังกัดค่ายมวยใดค่ายมวยหนึ่ง ในการชกแต่ละครั้งแต่เพียงค่ายมวยเดียว และต้องปฏิบัติตามระเบียบของค่ายมวยที่ได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการโดยเคร่งครัด

ข้อตกลงจำกัดไม่ให้ นักมวยย้ายสังกัดค่ายมวยเป็นโมฆะ เว้นแต่จะเป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๑ ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และหัวหน้าค่ายมวยต้อง

(๑) ไม่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง หรือติดยาเสพติดให้โทษ หรือเป็นโรคที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) ไม่เป็นคนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๓) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสียหาย ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่วงการกีฬามวย

มาตรา ๓๒ ให้นักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และหัวหน้าค่ายมวยมาจดทะเบียนต่อนายทะเบียนและขอมีบัตรประจำตัวนักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน หรือหัวหน้าค่ายมวย แล้วแต่กรณี ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ผู้ที่จดทะเบียนเป็นนักมวยด้านศิลปะมวยไทย นักมวยด้านมวยสากล

ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และหัวหน้าค่ายมวย ต้องมีสัญชาติไทย และมีคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการกำหนด

การจดทะเบียนผู้เยาว์เป็นนักมวย ต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้แทนโดยชอบธรรมก่อน

มาตรา ๓๓ ผู้ที่ได้จดทะเบียนเป็นนักมวยด้านศิลปะมวยไทยจะเข้าแข่งขันกีฬามวยด้านมวยสากลไม่ได้ เว้นแต่จะได้จดทะเบียนเป็นนักมวยสากลด้วย

มาตรา ๓๔ นักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน หรือหัวหน้าค่ายมวยที่จดทะเบียนไว้แล้ว ตามมาตรา ๓๒ หากภายหลังปรากฏว่าบุคคลดังกล่าวขาดคุณสมบัติข้อหนึ่งข้อใดตามที่กำหนดไว้ ในมาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๓๑ แล้วแต่กรณี ให้นายทะเบียนเพิกถอนทะเบียนดังกล่าว

มาตรา ๓๕ ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้จัดการนักมวย นายสนามมวย และผู้จัดรายการ แข่งขันมวย เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

การขอรับใบอนุญาต คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต และแบบใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๖ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งการอนุญาตหรือไม่อนุญาต ตามมาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๕ ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นายทะเบียนได้รับคำขอรับใบอนุญาต

ในกรณีที่นายทะเบียนไม่อนุญาต ให้แสดงเหตุผลที่ไม่อนุญาตไว้ในหนังสือ แจ้งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบด้วย

มาตรา ๓๗ ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๗ ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และใบอนุญาตตามมาตรา ๓๕ ให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๕ ซึ่งประสงค์จะขอ

ต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้ว ให้กระทำการในเรื่องที่ได้รับอนุญาตต่อไป ได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการ โดยยื่นเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตหรือการไม่ต่ออายุใบอนุญาตจากนายทะเบียน และให้นายทะเบียนเสนอหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์ดังกล่าว

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่ปรากฏต่อนายทะเบียนว่า ผู้ได้รับจดทะเบียนตามมาตรา ๓๒ หรือผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๓๕

(๑) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ

(๒) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้นายทะเบียนมีอำนาจเพิกถอนทะเบียนเป็นการชั่วคราว หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้โดยมีกำหนดระยะเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินครั้งละหกเดือน

ผู้ได้รับจดทะเบียนหรือผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกเพิกถอนทะเบียนเป็นการชั่วคราวหรือถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต จะกระทำการใด ๆ ตามที่ได้รับจดทะเบียนหรือได้รับอนุญาตในระหว่างนั้นไม่ได้

มาตรา ๔๐ เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่าผู้ได้รับจดทะเบียน

ตามมาตรา ๓๒ หรือผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๓๕ ผู้ใดเคยถูกเพิกถอนทะเบียนเป็นการชั่วคราว หรือถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๙ มาแล้ว และฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๙ (๑) หรือ (๒) อีก ให้นายทะเบียนมีอำนาจเพิกถอนทะเบียนหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาต สำหรับผู้ได้รับใบอนุญาตนั้นให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ส่งคืนใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๔๑ ผู้ได้รับจดทะเบียนตามมาตรา ๓๒ หรือผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๓๕ ซึ่งถูกเพิกถอนทะเบียนเป็นการชั่วคราว ถูกเพิกถอนทะเบียน ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตแล้วแต่กรณี มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ โดยยื่นเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่งดังกล่าว และให้นายทะเบียนเสนอ หนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์ดังกล่าว

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์การเพิกถอนทะเบียนเป็นการชั่วคราว การเพิกถอนทะเบียน คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับดังกล่าว เว้นแต่จะมีการสั่งให้ทุเลาการบังคับ

มาตรา ๔๒ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบอนุญาตอีกจนกว่าจะพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๔๓ นายสนามมวยมีสิทธิโดยกฎหมายที่จะจัดให้นักมวยแข่งขันกีฬามวยได้

มาตรา ๔๔ นายสนามมวยที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๕ นอกจากจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการหรือจัดการแข่งขันกีฬามวยให้เป็นไปตามระเบียบ และกติกา การแข่งขันกีฬามวยซึ่งออกโดยคณะกรรมการตามมาตรา ๑๖

(๒) สอดส่องดูแลและรักษาความสงบเรียบร้อยในสนามมวยที่ได้

รับอนุญาตนั้น

(๓) จัดทำทะเบียนประวัตินักมวย ผู้จัดการรายการแข่งขันมวย ที่แข่งขันในสนามมวยนั้นส่งให้นายทะเบียนตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) จัดทำบัญชีการรับจ่ายเงินรางวัล ตลอดจนควบคุมการรับจ่ายเงินรางวัลของนักมวยที่แข่งขันในสนามมวยนั้นตามมาตรา ๑๕

(๕) สนับสนุน ส่งเสริม ช่วยเหลือบุคคลในวงการกีฬามวย

มาตรา ๔๕ ผู้ตัดสินมีหน้าที่ตัดสินการแข่งขันกีฬามวยตามระเบียบและกติกา ซึ่งออกโดยคณะกรรมการตามมาตรา ๑๖

มาตรา ๔๖ หัวหน้าค่ายมวยต้องจัดการค่ายมวยให้มีมาตรฐาน และจัดให้มีสวัสดิการแก่นักมวย ผู้ฝึกสอน และบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องในค่ายมวยที่ตนเองดูแลรับผิดชอบตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๗ ผู้จัดการแข่งขันมวยและผู้จัดการนักมวยที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๕ นอกจากจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ความร่วมมือกับนายสนามมวยในการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) ปฏิบัติตามระเบียบของสนามมวยที่คณะกรรมการเห็นชอบ

มาตรา ๔๘ ห้ามมิให้ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดแก่นักมวยหรือผู้อื่นเพื่อจูงใจให้นักมวยกระทำการล้มมวย

มาตรา ๔๙ ห้ามมิให้ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดแก่ผู้ตัดสินหรือผู้อื่น เพื่อจูงใจให้ผู้ตัดสินไม่ตัดสินตามระเบียบและกติกาการแข่งขันอย่างถูกต้องเที่ยงธรรม

มาตรา ๕๐ ห้ามมิให้นักมวยรับหรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นเพื่อจูงใจให้นักมวยกระทำการล้มมวย

มาตรา ๕๑ ห้ามมิให้ผู้ตัดสินรับหรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์

อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่น เพื่อจูงใจให้ผู้ตัดสินใจไม่ตัดสินใจตามระเบียบและ
กติกาการแข่งขันอย่างถูกต้องเพียงธรรม

หมวด ๔ กองทุนกีฬามวย

มาตรา ๕๒ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า “กองทุนกีฬามวย” ในการกีฬาแห่งประเทศไทย เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนสำหรับใช้จ่ายเกี่ยวกับการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมคุ้มครอง และควบคุมการกีฬามวย

กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินดังต่อไปนี้

- (๑) เงินอุดหนุนจากการกีฬาแห่งประเทศไทย
- (๒) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้
- (๓) ดอกผลและผลประโยชน์ที่เกิดจากกองทุน
- (๔) เงินที่ได้จากค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้
- (๕) รายได้ที่เกิดจากการดำเนินการกองทุน
- (๖) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้

ให้การกีฬาแห่งประเทศไทยเก็บรักษาเงินและทรัพย์สินของกองทุน และดำเนินการเบิกจ่ายเงินกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ โดยจัดให้มีระบบการบัญชีที่เหมาะสมแก่กิจการ

ทุกปีให้การกีฬาแห่งประเทศไทยจัดทำงบดุลและบัญชีทำการของกองทุน ส่งผู้สอบบัญชีตรวจสอบภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุนแล้วทำรายงานผลการสอบบัญชีเสนอคณะกรรมการเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป

ให้คณะกรรมการเป็นผู้จัดการกองทุน

การบริหาร การจัดหาประโยชน์ และการใช้จ่ายเงินกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบ ที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๓ ผู้ใด

(๑) ไม่มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือหลักฐานหรือสิ่งใดตามคำสั่งของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่แล้วแต่กรณี ตามมาตรา ๑๑ ประกอบกับมาตรา ๙ (๔) และมาตรา ๒๑ (๒) โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือ

(๒) ขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของนายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๑ (๑)

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ

มาตรา ๕๔ ผู้จัดรายการแข่งขันมวย หัวหน้าค่ายมวย หรือผู้จัดการนักมวย ซึ่งไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้จัดรายการแข่งขันมวย หัวหน้าค่ายมวย หรือผู้จัดการนักมวย ซึ่งไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๕ ผู้ใดจัดการแข่งขันกีฬามวยโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖ ผู้จัดรายการแข่งขันมวยหรือนายสนามมวยผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนเงื่อนไขในการอนุญาตที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา ๒๖ วรรคสาม ซึ่งเป็นเงื่อนไขในสาระสำคัญ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการฝ่าฝืนเงื่อนไขในการอนุญาตที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา

๒๖ วรรคสาม ซึ่งไม่ใช่เงื่อนไขในสาระสำคัญ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ห้าพันบาท

มาตรา ๕๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๘ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกิน ห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ หรือมาตรา ๕๐ ต้อง ระวางโทษจำคุก ไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกิน สองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๑ ผู้ใดปลอมปนอาหาร ยา หรือเครื่องอุปโภคบริโภคอื่นใด เพื่อให้หนักมวยเสพย์หรือใช้ และการปลอมปนนั้นน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตราย แก่สุขภาพหรือทำให้นักมวยเสื่อมถอยกำลังที่จะชกมวยได้ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๒ ผู้ใดจัดตั้งสนามมวยอยู่แล้วก่อนหรือในวันที่พระราช บัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะประกอบกิจการดังกล่าวต่อไป ให้ยื่นคำขอรับ ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๗ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติ นี้ใช้บังคับ เมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้วให้ประกอบกิจการดังกล่าวต่อไปได้ จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน

ผู้จัดตั้งสนามมวยซึ่งได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียนตาม วรรคหนึ่ง ต้องเลิกประกอบกิจการดังกล่าวภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับ หนังสือแจ้งการไม่อนุญาต

มาตรา ๖๓ ผู้ใดเป็นผู้จัดการนักมวย นายสนามมวย หรือผู้จัดรายการ

แข่งขันมวยอยู่แล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะเป็นผู้จัดการนักมวย นายสนามมวย หรือผู้จัดรายการแข่งขันมวย แล้วแต่กรณีต่อไป ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาต ตามมาตรา ๓๕ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้วให้เป็นผู้จัดการนักมวย นายสนามมวย หรือผู้จัดรายการแข่งขันมวย แล้วแต่กรณีต่อไปได้ จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากกีฬา

มวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้และเป็นวัฒนธรรมประจำชาติที่ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางจากชาวไทยและชาวต่างประเทศ รวมทั้งการแข่งขันมวยไทยได้กลายเป็นกีฬามวยที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย แต่ในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายที่ควบคุมดูแลการแข่งขันมวย และส่งเสริมสนับสนุนกีฬามวยให้มีมาตรฐาน ดังนั้น สมควรให้มีกฎหมายเพื่อควบคุมกิจการดังกล่าวและเพื่อจัดให้มีสวัสดิการแก่นักมวยและบุคคลในวงการกีฬามวยที่เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

อัตราค่าธรรมเนียม

- | | |
|---|--|
| ๑. ใบอนุญาตจัดตั้งสนามมวย | ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท |
| ๒. ใบอนุญาตจัดการแข่งขันกีฬามวยเป็นกรณีเฉพาะคราว | ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท |
| ๓. ใบอนุญาตเป็นผู้จัดการนักมวย นายสนามมวย หรือผู้จัดรายการแข่งขันมวย | ฉบับละ ๕๐๐ บาท |
| ๔. ใบแทนใบอนุญาตจัดตั้งสนามมวย | ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท |
| ๕. ใบแทนใบอนุญาตเป็นผู้จัดการนักมวย นายสนามมวย หรือผู้จัดรายการแข่งขันมวย | ฉบับละ ๓๐๐ บาท |
| ๖. การต่ออายุใบอนุญาต | ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาต |



**พระราชบัญญัติ
สถาบันการพลศึกษา**

พ.ศ. ๒๕๔๘

สารบัญ

	มาตรา	หน้า
พระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘		๑๓๕
นิยามคำสำคัญ	๔	
หมวด ๑ บททั่วไป	๓-๑๕	๑๓๗
หมวด ๒ การดำเนินงาน	๑๖-๔๔	๑๓๙
หมวด ๓ คณาจารย์	๔๕-๔๘	๑๔๑
หมวด ๔ ปริญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ	๔๙-๕๕	๑๔๕
หมวด ๕ บทกำหนดโทษ	๕๖-๕๗	๑๔๗
บทเฉพาะกาล	๕๘-๖๔	๑๔๘



พระราชบัญญัติ

สถาบันการพลศึกษา

พ.ศ. ๒๕๕๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘

เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งสถาบันการพลศึกษา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้วิทยาลัยพลศึกษาที่ได้จัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการเป็นวิทยาเขตของสถาบันการพลศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้

ให้โรงเรียนกีฬาที่ได้จัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการเป็นส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันการพลศึกษา

“สภาสถาบัน” หมายความว่า สภาสถาบันการพลศึกษา

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีสถาบันการพลศึกษา

“รองอธิการบดี” หมายความว่า รองอธิการบดีที่ปฏิบัติหน้าที่ช่วยอธิการบดีตามที่อธิการบดีมอบหมาย

“รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต” หมายความว่า รองอธิการบดีที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบงานทั้งปวงของแต่ละวิทยาเขต และปฏิบัติหน้าที่ช่วยอธิการบดีตามที่อธิการบดีมอบหมาย

“ผู้ช่วยอธิการบดี” หมายความว่า ผู้ช่วยอธิการบดีที่ปฏิบัติหน้าที่ช่วยอธิการบดีตามที่อธิการบดีมอบหมาย

“ผู้ช่วยอธิการบดีประจำวิทยาเขต” หมายความว่า ผู้ช่วยอธิการบดีที่ปฏิบัติหน้าที่ช่วยรองอธิการบดีประจำวิทยาเขต ตามที่รองอธิการบดีประจำวิทยาเขตมอบหมาย

“คณบดี” หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาที่รับผิดชอบงานของคณะ

“รองคณบดี” หมายความว่า รองคณบดีที่ปฏิบัติหน้าที่ช่วยคณบดีตามที่คณบดีมอบหมาย

“รองคณบดีประจำวิทยาเขต” หมายความว่า รองคณบดีที่ปฏิบัติหน้าที่ช่วยคณบดีรับผิดชอบงานของคณะวิชา ในแต่ละวิทยาเขต

มาตรา ๕ การบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถาบันให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และมีอำนาจออกกฎกระทรวง และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๗ ให้สถาบันการพลศึกษาเป็นสถาบันอุดมศึกษามี วัตถุประสงค์ในการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางพลศึกษา การกีฬา วิทยาศาสตร์ การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการ และบุคลากรในด้านที่เกี่ยวข้อง มีการจัดทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการ การให้บริการชุมชน การใช้และพัฒนาเทคโนโลยี เสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้แก่ท้องถิ่น ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษทางกีฬา นันทนาการ และบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย รวมถึงการทะนุบำรุง ศิลปะ วัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทย

ให้สถาบันการพลศึกษาเป็นนิติบุคคลในกระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา

มาตรา ๘ สถาบันจะปฏิเสธการรับผู้สมัครผู้ใดเข้าศึกษาในสถาบัน หรือยุติหรือชะลอการศึกษาของนักศึกษาผู้ใด ด้วยเหตุเพียงว่าผู้นั้นขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริง เพื่อจ่ายค่าธรรมเนียมการศึกษาต่าง ๆ แก่สถาบันมิได้

หลักเกณฑ์การพิจารณาว่านักศึกษาผู้ใดขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริง ให้เป็นไปตามระเบียบที่สภาสถาบันกำหนด

มาตรา ๙ สถาบันอาจแบ่งส่วนราชการ ดังนี้

(๑) สำนักงานอธิการบดี

(๒) วิทยาเขต

(๓) คณะ

สถาบันอาจให้มีสำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗ เป็นส่วนราชการในสถาบันอีกได้

การแบ่งหน่วยงานภายในของส่วนราชการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ทำเป็นประกาศของสถาบัน

มาตรา ๑๐ การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกวิทยาเขต คณะ สำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้ออกเป็น กฎกระทรวง

มาตรา ๑๑ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๙ สถาบันจะรับสถาบัน อุดมศึกษาหรือสถาบันวิจัยอื่นเข้าสมทบในสถาบันก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรชั้นใดชั้นหนึ่งแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบัน สมทบนั้นได้

การรับเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบซึ่งสถาบันอุดมศึกษาหรือ สถาบันวิจัยอื่นให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน และทำเป็นประกาศกระทรวง

การควบคุมสถาบันอุดมศึกษาหรือสถาบันวิจัยที่เข้าสมทบในสถาบัน ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๑๒ ให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจัดสรรเงินงบประมาณ ให้แก่สถาบันตามที่เห็นสมควรเพื่อดำเนินกิจการของสถาบัน

นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน สถาบันอาจมีรายได้ และทรัพย์สิน ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ที่สถาบันได้รับจาก การดำเนินการของสถาบัน

(๒) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการใช้ที่ราชพัสดุที่สถาบัน ปกครอง ดูแล หรือใช้ประโยชน์เพื่อการดำเนินการของสถาบัน

(๓) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่สถาบันเพื่อใช้ในการดำเนิน กิจการของสถาบัน

(๔) เงินอุดหนุนจากราชการส่วนท้องถิ่นที่ให้แก่สถาบันเพื่อใช้ในการ ดำเนินกิจการของสถาบัน

(๕) รายได้หรือผลประโยชน์อื่น ๆ

ให้สถาบันมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหา ผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถาบันที่มีไว้เพื่อการดำเนินการของสถาบัน ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุและที่เป็นทรัพย์สินอื่นตาม ข้อบังคับของสถาบัน

รายได้ที่สถาบันได้รับจากการดำเนินการของสถาบัน ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๓ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สถาบันได้มาโดยมีผู้ยกให้แก่สถาบัน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการของสถาบัน หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่สถาบันเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการของสถาบัน ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไม่ถือเป็นทรัพย์สิน และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสถาบัน

มาตรา ๑๔ บรรดารายได้และทรัพย์สินที่สถาบันได้มาเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการของสถาบัน หรือได้มาเนื่องจากการดำเนินการของสถาบัน สถาบันจะต้องจัดสรรเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการของสถาบัน

การจัดสรรรายได้และทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้อยู่ภายในขอบวัตถุประสงค์ของสถาบันตามมาตรา ๙ และเงื่อนไขที่ผู้ให้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๑๕ การจัดการรายได้และทรัพย์สินที่สถาบันได้รับจัดสรรตามมาตรา ๑๔ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบันและเงื่อนไขที่ผู้ให้กำหนดไว้

หมวด ๒ การดำเนินงาน

มาตรา ๑๖ ให้มีสภาสถาบัน ประกอบด้วย

(๑) นายกสภาสถาบัน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง

(๒) อุปนายกสภาสถาบัน ได้แก่ อธิการบดี

(๓) กรรมการสภาสถาบันโดยตำแหน่ง ได้แก่ เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย เลขาธิการคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ และปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

(๔) กรรมการสภาสถาบันสามคน ซึ่งเลือกจากรองอธิการบดี และรองอธิการบดีประจำวิทยาเขต

(๕) กรรมการสภาสถาบันหนึ่งคน ซึ่งเลือกจากคณบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๖) กรรมการสภาสถาบันสี่คน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำของวิทยาเขตสามคนและข้าราชการครูของส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหนึ่งคน

(๗) กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิเจ็ดคน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอก โดยคำแนะนำของนายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตาม (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ในจำนวนนี้ ให้มีผู้แทนนายกสมาคมกักขังแห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยการกักขังแห่งประเทศไทย ซึ่งต้องเป็นนายกสมาคมกักขังแห่งประเทศไทยจำนวนหนึ่งคน

ให้รองอธิการบดีฝ่ายบริหารเป็นเลขานุการ และให้สำนักงานอธิการบดีทำหน้าที่สำนักงานเลขานุการสภาสถาบัน รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม ศึกษาหาข้อมูล และกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานของสภาสถาบัน

หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา และคุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

คุณสมบัติของผู้รับเลือก ตลอดจนหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกกรรมการสภาสถาบันตาม (๔) (๕) และ (๖) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๑๗ นายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

กรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๑๖ (๔) (๕) และ (๖) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับเลือกใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

มาตรา ๑๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๗ นายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๑๖ (๔) (๕) (๖) และ (๗) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการสภาสถาบันในประเภทนั้น ๆ

(๔) สภาสถาบันให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ

การพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) ต้องเป็นไปตามมติสองในสามของจำนวนกรรมการสภาสถาบันทั้งหมด

ในกรณีที่นายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระและได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง หรือได้มีการเลือกผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง หรือผู้ซึ่งได้รับเลือกนั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่นายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระไม่เกินเก้าสิบวัน สภาสถาบันจะไม่ดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง หรือเลือกนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

ในกรณีที่นายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิหรือยังมิได้เลือกกรรมการสภาสถาบันอื่นขึ้นใหม่ ให้นายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันซึ่งพ้นจากตำแหน่ง ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิ หรือได้มีการเลือกกรรมการสภาสถาบันอื่นขึ้นใหม่แล้ว

มาตรา ๑๙ สภาสถาบันมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) วางนโยบายและกำกับแผนพัฒนาของสถาบันเกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการ การให้บริการชุมชน และเสริมสร้างสังคม

แห่งการเรียนรู้ การปรับปรุง การถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี การทะนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม การผลิตและพัฒนาบุคลากรทางพลศึกษา การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการ และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ตามความต้องการของท้องถิ่น

(๒) ออกระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการดำเนินการของ สถาบัน

(๓) พิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนราชการของ สถาบันตามมาตรา ๙ รวมทั้งการแบ่งหน่วยงานภายในของส่วนราชการดังกล่าว

(๔) อนุมัติการรับสถาบันอุดมศึกษาหรือสถาบันวิจัยอื่นเข้าสมทบ และการยกเลิกการสมทบของสถาบันดังกล่าวตามมาตรา ๑๑

(๕) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาของสถาบัน

(๖) กำกับมาตรฐานการศึกษา ควบคุมคุณภาพ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาของสถาบันให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา ขั้นพื้นฐานและมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ

(๗) อนุมัติการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุมัติปริญญา และ ประกาศนียบัตร

(๘) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง และ ถอดถอนนายกสภาสถาบัน กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(๙) แต่งตั้งรองอธิการบดี รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต ผู้ช่วย อธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดีประจำวิทยาเขต ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี คณบดี หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วย ศาสตราจารย์พิเศษ และให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวพ้นจากตำแหน่ง

(๑๐) พิจารณาให้ความเห็นชอบงบประมาณประจำปีของสถาบัน ออกระเบียบและข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดทำงบประมาณ การเงิน และทรัพย์สิน ของสถาบัน โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

(๑๑) อนุมัติแผนการใช้จ่ายเงินนอกงบประมาณของสถาบัน

(๑๒) พิจารณารายงานการรับจ่ายเงินในรอบปี และรายงานการดำเนินกิจการของสถาบัน

(๑๓) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการศึกษาด้านพลศึกษา การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการ และกิจการด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตามที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาหารือ

(๑๔) พิจารณากำหนดตรา เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ของสภาสถาบัน และให้ความเห็นชอบในการกำหนดตรา เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ของสถาบัน

(๑๕) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภาสถาบัน

(๑๖) ส่งเสริม สนับสนุน และแสวงหาวิธีการเพื่อพัฒนาความก้าวหน้าของสถาบัน

(๑๗) พิจารณาและให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับกิจการเชิงนโยบายของสถาบันที่มีได้กำหนดไว้ให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ

มาตรา ๒๐ การประชุมของสภาสถาบันให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๒๑ ให้มีสภาวิชาการ ประกอบด้วย

(๑) ประธานสภาวิชาการ ได้แก่ อธิการบดี

(๒) กรรมการสภาวิชาการสองคน ซึ่งเลือกจากรองอธิการบดี และรองอธิการบดีประจำวิทยาเขต

(๓) กรรมการสภาวิชาการสองคน ซึ่งเลือกจากคณบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๔) กรรมการสภาวิชาการสามคน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำของวิทยาเขตสองคนและข้าราชการครูของส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหนึ่งคน

(๕) กรรมการสภาวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิแปดคน ซึ่งแต่งตั้งจากบุคคลภายนอก โดยคำแนะนำของกรรมการสภาวิชาการตาม (๒) (๓) และ (๔)

หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา และคุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการสภาวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

ให้รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการเป็นกรรมการและเลขานุการสภาวิชาการ

มาตรา ๒๒ กรรมการสภาวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปีและอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

กรรมการสภาวิชาการตามมาตรา ๒๑ (๒) (๓) และ (๔) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับเลือกใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

มาตรา ๒๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๒ ประธานสภาวิชาการและกรรมการสภาวิชาการตามมาตรา ๒๑ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นประธานสภาวิชาการ หรือกรรมการสภาวิชาการในประเภทนั้น ๆ

(๔) สภาสถาบันให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ

การพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) ต้องเป็นไปตามมติสองในสามของจำนวนกรรมการสภาสถาบันทั้งหมด

ในกรณีที่ประธานสภาวิชาการหรือกรรมการสภาวิชาการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระและได้มีการแต่งตั้งหรือได้มีการเลือกผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือผู้ซึ่งได้รับเลือกนั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กรรมการสภาวิชาการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระไม่เกินเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการเพื่อให้มีการแต่งตั้งหรือเลือกกรรมการสภาวิชาการขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

ในกรณีที่ประธานสภาวิชาการหรือกรรมการสภาวิชาการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งหรือเลือกผู้ดำรงตำแหน่งขึ้นใหม่ ให้ประธานสภาวิชาการหรือกรรมการสภาวิชาการ ซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งประธานสภาวิชาการหรือกรรมการสภาวิชาการ หรือได้มีการเลือกกรรมการสภาวิชาการขึ้นใหม่แล้ว

มาตรา ๒๔ สภาวิชาการมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณาเสนอเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร การสอน การวิจัย และการวัดผลการศึกษาต่อสภาสถาบัน

(๒) พิจารณาเสนอการดำเนินการเกี่ยวกับการวิจัย การสอน การประเมินผลการสอน และการประกันคุณภาพการศึกษาต่อสภาสถาบัน

(๓) พิจารณาเสนอการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกวิทยาเขต คณะ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะที่เทียบเท่าคณะ รวมทั้งการเสนอแบ่งส่วนราชการในส่วนราชการดังกล่าวต่อสภาสถาบัน

(๔) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภาวิชาการ ตาม (๑) (๒) และ (๓) และตามที่สภาสถาบันมอบหมาย

มาตรา ๒๕ การประชุมสภาวิชาการให้เป็นไปตามข้อบังคับของสภาสถาบัน

มาตรา ๒๖ ในแต่ละวิทยาเขตให้มีคณะกรรมการวิทยาเขต ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ ซึ่งสภาสถาบันแต่งตั้ง

(๒) รองประธานกรรมการ ได้แก่ รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต

(๓) กรรมการวิทยาเขตสามคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยอธิการบดีประจำวิทยาเขตรองคณบดีประจำวิทยาเขต หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะที่เทียบเท่าคณะ

(๔) กรรมการวิทยาเขตสามคน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำในวิทยาเขต

(๕) กรรมการวิทยาเขตผู้ทรงคุณวุฒิแปดคน ซึ่งแต่งตั้งจากบุคคลภายนอก โดยคำแนะนำของรองประธานกรรมการ และกรรมการวิทยาเขตตาม (๓) และ (๔) ในจำนวนนี้ให้มีนายกสมาคมกักขังจังหวัด ตามกฎหมายว่าด้วยการกักขังแห่งประเทศไทยจำนวนหนึ่งคน

ให้ผู้ช่วยอธิการบดีประจำวิทยาเขตฝ่ายบริหารเป็นกรรมการและเลขานุการ

หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา และคุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการวิทยาเขตตาม (๓) (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๒๗ ประธานกรรมการและกรรมการวิทยาเขตผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

กรรมการวิทยาเขตตามมาตรา ๒๖ (๓) และ (๔) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับเลือกใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

มาตรา ๒๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๗ ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการวิทยาเขตตามมาตรา ๒๖ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการวิทยาเขตในประเภทนั้น ๆ

(๔) สภาสถาบันให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ

การพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) ต้องเป็นไปตามมติสองในสามของจำนวนกรรมการสภาสถาบันทั้งหมด

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการวิทยาเขตตามมาตรา ๒๖ พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระและได้แต่งตั้ง หรือได้มีการเลือกผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือผู้ซึ่งได้รับเลือกนั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการวิทยาเขตตามมาตรา ๒๖ พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระไม่เกินเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการเพื่อให้มีการ

เลือกหรือให้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการวิทยาเขตขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการวิทยาเขตตามมาตรา ๒๖ พ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งหรือเลือกผู้ดำรงตำแหน่งขึ้นใหม่ ให้ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งหรือได้มีการเลือกประธานกรรมการหรือกรรมการวิทยาเขตขึ้นใหม่แล้ว

มาตรา ๒๙ คณะกรรมการวิทยาเขตมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) กำกับดูแลให้วิทยาเขตปฏิบัติตามนโยบายและแผนพัฒนาวิทยาเขต ตามที่สภาสถาบันกำหนด

(๒) ออกระเบียบและออกข้อบังคับของวิทยาเขต ทั้งนี้ โดยไม่ขัดต่อระเบียบและข้อบังคับของสถาบัน รวมทั้งออกระเบียบและข้อบังคับอื่นตามที่สภาสถาบันมอบหมาย

(๓) พิจารณาเสนอการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกหน่วยงานของวิทยาเขตต่อสภาสถาบัน

(๔) พิจารณาเสนอการรับสถาบันอุดมศึกษาหรือสถาบันวิจัยอื่นเข้าสมทบในสถาบันหรือการยกเลิกการสมทบของสถาบันดังกล่าวต่อสภาสถาบัน

(๕) พิจารณาหลักสูตรการศึกษาและการเปิดการสอนของวิทยาเขต ให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่สภาสถาบันกำหนด เพื่อเสนอขออนุมัติต่อสภาสถาบัน

(๖) พัฒนางานด้านวิชาการและควบคุมมาตรฐานการศึกษาของวิทยาเขต

(๗) พิจารณาเสนอขออนุมัติการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร ต่อสภาสถาบัน

(๘) พิจารณาเสนอการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์พิเศษ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ต่อสภาสถาบัน

(๙) พิจารณางบประมาณประจำปีที่เป็นเงินงบประมาณแผ่นดิน เพื่อเสนอขอความเห็นชอบจากสภาสถาบัน

(๑๐) พิจารณาเสนอแผนการใช้จ่ายเงินนอกงบประมาณของวิทยาเขตต่อสภาสถาบัน

(๑๑) พิจารณารายงานการรับจ่ายเงินในรอบปีและรายงานการดำเนินงานของวิทยาเขตเพื่อเสนอต่อสภาสถาบันทราบ

(๑๒) ให้คำปรึกษาและให้ความเห็นชอบในกิจการของวิทยาเขต

(๑๓) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการวิทยาเขต

(๑๔) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่สภาสถาบันมอบหมาย

มาตรา ๓๐ การประชุมของคณะกรรมการวิทยาเขตให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๓๑ เพื่อประโยชน์ในการบังคับบัญชา ให้ถือว่าอธิการบดีเป็นอธิบดี รองอธิการบดีและรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตเป็นรองอธิบดี ทั้งนี้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ในสถาบันมีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานทั้งปวงของสถาบันและจะให้มีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีหนึ่งคนหรือหลายคนตามที่สภาสถาบันกำหนด เพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้

ในแต่ละวิทยาเขตให้มีรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานทั้งปวงของวิทยาเขต ช่วยปฏิบัติงานตามที่อธิการบดีมอบหมาย และจะให้มีผู้ช่วยอธิการบดีประจำวิทยาเขตหนึ่งคนหรือหลายคนเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่รองอธิการบดีประจำวิทยาทานั้นมอบหมายก็ได้

มาตรา ๓๒ อธิการบดีจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๓ โดยคำแนะนำของสภาสถาบัน

อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

รองอธิการบดีให้สภาสถาบันแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๓ โดยคำแนะนำของอธิการบดี

รองอธิการบดีประจำวิทยาเขตให้สภาสถาบันแต่งตั้งจากผู้ที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๓ โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

ผู้ช่วยอธิการบดีให้สภาสถาบันแต่งตั้งจากผู้ที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๔ โดยคำแนะนำของอธิการบดี

ผู้ช่วยอธิการบดีประจำวิทยาเขตให้สภาสถาบันแต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำวิทยาเขตผู้ที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๔ โดยคำแนะนำของรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตนั้น

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

เมื่อรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตพ้นจากตำแหน่ง ให้ผู้ช่วยอธิการบดีประจำวิทยาเขตนั้นพ้นจากตำแหน่งด้วย

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคสองและวรรคสี่ อธิการบดีและรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) สภาสถาบันให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ

การพ้นจากตำแหน่งตาม (๓) ต้องเป็นไปตามมติสองในสามของจำนวนกรรมการสภาสถาบันทั้งหมด

มาตรา ๓๓ อธิการบดี รองอธิการบดี และรองอธิการบดีประจำวิทยาเขต ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารในสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรองมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการในสภาสถาบันหรือในสภาสถาบันอุดมศึกษาอื่นมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีหรือ

(๒) สำเร็จการศึกษาปริญญาหรือเทียบเท่าจากสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารในสถาบันหรือสถาบันอื่นที่สภาสถาบันรับรองมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภาสถาบันหรือในสถาบันอุดมศึกษาอื่นมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี

มาตรา ๓๔ ผู้ช่วยอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีประจำวิทยาเขตต้องสำเร็จการศึกษาปริญญาหรือเทียบเท่าจากสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรอง

มาตรา ๓๕ อธิการบดีมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) บริหารกิจการของสถาบันให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของทางราชการ และข้อบังคับของสถาบัน รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของสถาบัน

(๒) ควบคุมดูแลบุคลากร การเงิน การพัสดุ อาคาร สถานที่ และทรัพย์สินอื่นของสถาบันให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของทางราชการ และข้อบังคับของสถาบัน

(๓) เป็นผู้แทนของสถาบันในกิจการทั่วไป

(๔) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของสถาบัน เพื่อเสนอต่อสภาสถาบัน

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบและข้อบังคับของสถาบัน หรือตามที่สภาสถาบันมอบหมาย

มาตรา ๓๖ รองอธิการบดีประจำวิทยาเขตมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) บริหารกิจการของวิทยาเขตให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของทางราชการ ข้อบังคับของสถาบัน และข้อบังคับของวิทยาเขต รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของสถาบัน

(๒) ควบคุมดูแลบุคลากร การเงิน การพัสดุ อาคาร สถานที่ และทรัพย์สินอื่นของวิทยาเขตให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของทางราชการ ข้อบังคับของสถาบัน และข้อบังคับของวิทยาเขต

- (๓) เป็นผู้แทนของวิทยาเขตในกิจการทั่วไป
- (๔) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของวิทยาเขต เพื่อเสนอต่อสภาสถาบัน
- (๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบและข้อบังคับของสภาสถาบัน หรือตามที่สภาสถาบันมอบหมาย

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีซึ่งรองอธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีซึ่งมีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี หรือไม่มีผู้รักษาราชการแทน อธิการบดีตามวรรคหนึ่งหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้นายกสภาสถาบันแต่งตั้งกรรมการสภาสถาบันคนใดคนหนึ่งตามมาตรา ๑๖ (๕) หรือ (๖) เป็นผู้รักษาราชการแทนอธิการบดี

ในกรณีที่รองอธิการบดีประจำวิทยาเขตไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ผู้ช่วยอธิการบดีประจำวิทยาเขตซึ่งรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตมอบหมายเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ารองอธิการบดีประจำวิทยาเขตมิได้มอบหมาย ให้ผู้ช่วยอธิการบดีประจำวิทยาเขตซึ่งมีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีประจำวิทยาเขต หรือไม่มีผู้รักษาราชการแทนรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตตามวรรคสาม หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้อธิการบดีแต่งตั้งกรรมการวิทยาเขตคนใดคนหนึ่งตามมาตรา ๒๖ (๓) หรือ (๔) เป็นผู้รักษาราชการแทนรองอธิการบดีประจำวิทยาเขต

มาตรา ๓๔ ในสำนักงานอธิการบดี ให้มีผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของสำนักงานอธิการบดี

ในคณะ ให้มีคณะบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะ

ในส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้มีหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะเป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบงานของส่วนราชการนั้น

ในสำนักงานอธิการบดี คณะ และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะจะให้มีรองผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี รองคณบดี หรือรองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ แล้วแต่กรณีคนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี คณบดี หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะมอบหมายก็ได้

มาตรา ๓๙ คณบดี ให้สภาสถาบันแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๐ โดยคำแนะนำของอธิการบดี

คณบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

รองคณบดี ให้อธิการบดีแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๐ โดยคำแนะนำของคณบดี

เมื่อคณบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองคณบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

รองคณบดีประจำวิทยาเขตให้อธิการบดีแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๐ โดยคำแนะนำของรองอธิการบดีประจำวิทยาเขต

เมื่อรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตพ้นจากตำแหน่ง ให้รองคณบดีประจำวิทยาเขตพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๔๐ คณบดี รองคณบดี และรองคณบดีประจำวิทยาเขตต้องสำเร็จการศึกษาปริญญาหรือเทียบเท่าจากสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารในสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรองมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปี

มาตรา ๔๑ ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะนั้น ให้สภาสถาบันแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๒ โดยคำแนะนำของอธิการบดี

ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี และหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

รองผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี หรือรองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้อธิการบดีแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๒ โดยคำแนะนำของผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ แล้วแต่กรณี

เมื่อผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะพ้นจากตำแหน่ง ให้รองผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีหรือรองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ พ้นจากตำแหน่งด้วย

การดำเนินงานของสำนักงานอธิการบดีหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๔๒ คุณสมบัติของผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี รองผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี หัวหน้าและรองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๔๓ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต คณบดี รองคณบดี รองคณบดีประจำวิทยาเขต ผู้อำนวยการ และรองผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี หัวหน้าและรองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งอยู่หนึ่งตำแหน่งแล้ว จะรักษาราชการแทนตำแหน่งอื่นอีกหนึ่งตำแหน่งก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหกเดือน

มาตรา ๔๔ วิธีการสรรหาบุคคลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งเป็นอธิการบดีและแต่งตั้งเป็นรองอธิการบดีประจำวิทยาเขต ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

หมวด ๓

คณาจารย์

มาตรา ๔๕ คณาจารย์ประจำในสถาบันมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ต้องมีคุณวุฒิ ความสามารถทางการสอน และผลงานทางวิชาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

อาจารย์ ต้องสำเร็จการศึกษาปริญญาหรือเทียบเท่าจากสถาบัน หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรอง หรือมีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบัน

ศาสตราจารย์ จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภาสถาบัน

มาตรา ๔๖ ศาสตราจารย์พิเศษ จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งจากผู้ซึ่งเป็นหรือเคยเป็นอาจารย์พิเศษในวิชาที่ผู้นั้นมีความชำนาญเป็นพิเศษ โดยคำแนะนำของสภาสถาบัน

หลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งและคุณสมบัติของศาสตราจารย์พิเศษให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๔๗ สภาสถาบันอาจแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำในสถาบันเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษหรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษได้

สถาบันอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำในสถาบันเป็นอาจารย์พิเศษได้ โดยคำแนะนำของคณบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้ง และคุณสมบัติของรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษและอาจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๔๘ ให้ผู้ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ มีสิทธิใช้ชื่อศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษแล้วแต่กรณี เป็นคำนำหน้านาม เพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป

การใช้คำนำหน้านามตามความในวรรคหนึ่งให้ใช้อักษรย่อ ดังนี้

ศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ศ.
ศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ศ.(พิเศษ)
รองศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ รศ.
รองศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ รศ.(พิเศษ)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ผศ.
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ผศ.(พิเศษ)

หมวด ๔

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๔๙ สถาบันมีอำนาจให้ปริญญาตรีในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันได้

ปริญญาในสาขาวิชาใดจะเรียกชื่ออย่างไร และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไรให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕๐ สถานสถาบันอาจออกข้อบังคับให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองได้

มาตรา ๕๑ สถานสถาบันอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรสำหรับสาขาวิชาใดได้ ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งภายหลังที่ได้รับปริญญาตรีแล้ว

(๒) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งก่อนถึงขั้นได้รับปริญญาตรี

(๓) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

มาตรา ๕๒ สถาบันมีอำนาจให้ปริญญาตรีกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสถานบันเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำ ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในสถาบัน และผู้ดำรงตำแหน่งในสถาบันในขณะที่ดำรงตำแหน่งนั้นมิได้

สาขาของปริญญาและหลักเกณฑ์การให้ปริญญาตรีกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๕๓ สถาบันอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะ และเพิ่มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรได้และอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่ง นายกสถานบัน อุปนายกสถานบัน กรรมการสถานบัน และครูประจำตำแหน่งคณาจารย์ของสถาบันได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะเพิ่มวิทยฐานะและครูประจำตำแหน่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครูวิทยฐานะ เพิ่มวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่ง จะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๕๔ สถานสถาบันอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของสถานบัน หรือตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของสถาบันได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ตามวรรคหนึ่งเพื่อการค้า หรือการใช้สิ่งดังกล่าวที่มีใช้เพื่อประโยชน์ของสถาบันหรือสถานบัน ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสถาบัน

มาตรา ๕๕ สถาบันอาจกำหนดให้มีรูปแบบ เครื่องหมาย หรือ เครื่องแต่งกายของนักศึกษาได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของสถาบันและประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๕ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๖ ผู้ใดใช้ครุยวิthyฐานะ เชื้อมวิthyฐานะ ครุยประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมายหรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษา หรือสิ่งใดที่เลียนแบบ สิ่งดังกล่าว โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือมีตำแหน่งใดใน สถาบันโดยที่ตนไม่มีสิทธิ ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้ หรือมีวิthyฐานะหรือตำแหน่งเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือ ปรับไม่เกินห้าหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗ ผู้ใด

(๑) ปลอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของ สถาบันหรือสภาสถาบันไม่ว่าจะเป็นสีใด หรือทำด้วยวิธีใด ๆ

(๒) ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของสถาบันหรือสภาสถาบัน ปลอม หรือซึ่งทำเลียนแบบ หรือ

(๓) ใช้ หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของ สถาบันหรือสภาสถาบันที่วัตถุหรือสินค้าใด ๆ โดยฝ่าฝืนมาตรา ๕๔ วรรคสอง

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตาม (๑) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (๒) ด้วย ให้ ลงโทษตาม (๒) แต่กระหนเดียว

ความผิดตาม (๓) เป็นความผิดอันยอมความได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๘ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน ข้าราชการ ลูกจ้าง เงินงบประมาณในส่วนของการศึกษาในสังกัดสถาบันพัฒนาบุคลากร สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มาเป็นของสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ในระยะเริ่มแรกให้ข้าราชการซึ่งโอนมาเป็นข้าราชการของสถาบันการพลศึกษาตามวรรคหนึ่งยังคงดำรงตำแหน่งเดิม และรับเงินเดือนรวมทั้งสิทธิประโยชน์ไม่น้อยกว่าเดิมต่อไปจนกว่าจะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา ๕๙ ในระยะเริ่มแรกให้สภาสถาบันประกอบด้วย

(๑) ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นนายกสภาสถาบัน
(๒) ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ เป็นอุปนายกสภาสถาบัน

(๓) ผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษาจำนวนสามคน และผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาหนึ่งคนซึ่งนายกสภาสถาบันแต่งตั้ง เป็นกรรมการสภาสถาบัน

(๔) ผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาจำนวนสี่คน และผู้ที่มีความรู้ ความสามารถทางด้านการพลศึกษา กีฬา และนันทนาการ จำนวนสี่คน ซึ่งแต่งตั้งโดยนายกสภาสถาบัน เป็นกรรมการสภาสถาบัน

(๕) รองผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ซึ่งนายกสภาสถาบันแต่งตั้งตามคำแนะนำของอุปนายกสภาสถาบัน เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้สภาสถาบันตามวรรคหนึ่งปฏิบัติหน้าที่ไปจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งนายกสภาสถาบัน อธิการบดี และกรรมการสภาสถาบัน ผู้ทรงคุณวุฒิ และได้มีการเลือกหรือได้มีการแต่งตั้งกรรมการสภาสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๐ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ปฏิบัติหน้าที่อธิการบดีตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอธิการบดี ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษา อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต ตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีการแต่งตั้งรองอธิการบดีประจำวิทยาเขต ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๑ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษา อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยอธิการบดีประจำวิทยาเขต ตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งผู้ช่วยอธิการบดีประจำวิทยาเขต ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๒ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อธิการบดีตามมาตรา ๖๐ พิจารณาแต่งตั้งคณบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รองคณบดีหรือรองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะทั้งนี้ โดยความเห็นชอบจากสภาสถาบัน

ให้คณบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รองคณบดีหรือรองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะตามวรรคหนึ่ง ดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งคณบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะและรองคณบดีหรือรองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๓ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ และผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่โรงเรียนกีฬาอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นหัวหน้าหรือรองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๔ ในระหว่างที่ยังมิได้ตราพระราชกฤษฎีกา หรือออกประกาศกระทรวง ระเบียบหรือข้อบังคับของสถาบัน เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำพระราชกฤษฎีกา ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ประกาศกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ระเบียบหรือข้อบังคับของกรมพลศึกษา ระเบียบหรือข้อบังคับของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ระเบียบหรือข้อบังคับของวิทยาลัยพลศึกษา และระเบียบหรือข้อบังคับของโรงเรียนกีฬาที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติกำหนดให้จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นและให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล สามารถดำเนินกิจการได้โดยอิสระ พัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ และเพื่อเป็นการส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานของเด็ก เยาวชนและประชาชนให้มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ เป็นคนดีมีความรู้ความสามารถ มีระเบียบวินัย สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ จำเป็นต้องส่งเสริมการศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงแก่นักศึกษาทางด้านพลศึกษา การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการ และวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนส่งเสริมการวิจัย การให้บริการชุมชน การใช้และพัฒนาเทคโนโลยี การจัดการศึกษาแก่ผู้ที่มีความสามารถพิเศษทางกีฬา นันทนาการ และผู้ที่มีความบกพร่องทางร่างกาย รวมถึงการทะนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทย สมควรจัดตั้งสถาบันการพลศึกษา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ส่วนที่ ๓

ภาคผนวก

ภาคผนวก ๑

- | | |
|---|-----|
| ๑. พ.ร.บ. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ | ๒๐๕ |
| ๒. พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอน
อำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ
ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ | ๒๒๐ |
| ๓. พ.ร.บ. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ | ๒๓๑ |



พระราชบัญญัติ

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

พ.ศ. ๒๕๖๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒

เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๐๒

(๒) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๐๖

(๓) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๐๙

(๔) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๑๑

(๕) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๑๖

(๖) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว (ฉบับที่ ๖)
พ.ศ. ๒๕๑๗

(๗) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว (ฉบับที่ ๗)
พ.ศ. ๒๕๑๘

(๘) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว (ฉบับที่ ๘)
พ.ศ. ๒๕๑๙

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“อุตสาหกรรมท่องเที่ยว” หมายความว่า อุตสาหกรรมที่จัดให้มีหรือให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักรโดยมีค่าตอบแทน และหมายความรวมถึง

(๑) ธุรกิจนำเที่ยว

(๒) ธุรกิจโรงแรมนักท่องเที่ยว

(๓) ธุรกิจภัตตาคาร สถานบริการและสถานที่ตากอากาศสำหรับนักท่องเที่ยว

(๔) ธุรกิจการขายของที่ระลึกหรือสินค้าสำหรับนักท่องเที่ยว

(๕) ธุรกิจการกีฬาสำหรับนักท่องเที่ยว

(๖) การดำเนินงานนิทรรศการ งานแสดง งานออกร้าน การโฆษณาเผยแพร่ หรือการดำเนินงานอื่นใดโดยมีความมุ่งหมายเพื่อชักนำหรือส่งเสริมให้มีการเดินทางท่องเที่ยว

“ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว” หมายความว่า ผู้ดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

“นักท่องเที่ยว” หมายความว่า บุคคลที่เดินทางจากท้องถิ่นเป็นถิ่นที่อยู่โดยปกติของตนไปยังท้องถิ่นเป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจและด้วยวัตถุประสงค์อันมิใช่เพื่อไปประกอบอาชีพหรือหารายได้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“รองผู้ว่าการ” หมายความว่า รองผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และหมายความรวมถึงผู้ว่าการและรองผู้ว่าการด้วย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจัดตั้ง ทุน และเงินสำรอง

มาตรา ๖ ให้จัดตั้งองค์การขึ้นเรียกว่า “การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย” เรียก โดยย่อว่า “ททท.” และให้ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “TOURISM AUTHORITY OF THAILAND” เรียกโดยย่อว่า “TAT” และให้มีตราเครื่องหมายของ “ททท.”

รูปลักษณะตราเครื่องหมายตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๗ ให้ ททท. เป็นนิติบุคคล มีสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานคร และจะจัดตั้งสำนักงานสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ที่อื่นใดภายในหรือภายนอกราชอาณาจักรก็ได้ แต่การตั้งสำนักงานสาขากวายนอกราชอาณาจักรต้องได้รับอนุมัติจากนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๘ ททท. มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ตลอดจนการประกอบอาชีพของคนไทยในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๒) เผยแพร่ประเทศไทยในด้านความงามของธรรมชาติ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม การกีฬา และวิวัฒนาการของเทคโนโลยี ตลอดจนกิจการอย่างอื่นอันจะเป็นการชักจูงให้มีการเดินทางท่องเที่ยว

(๓) อำนวยความสะดวกและความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

(๔) ส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความเป็นมิตรไมตรีระหว่างประชาชนและระหว่างประเทศโดยอาศัยการท่องเที่ยว

(๕) ริเริ่มให้มีการพัฒนาการท่องเที่ยว และเพื่อพัฒนาปัจจัยพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว

มาตรา ๙ ให้ ททท. มีอำนาจกระทำการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ และอำนาจเช่นนี้ให้รวมถึง

(๑) ให้คำปรึกษา แนะนำ ร่วมมือและประสานงานกับส่วนราชการ องค์การ สถาบัน นิติบุคคลและเอกชน ทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร

(๒) ส่งเสริม ร่วมมือ หรือดำเนินการในการฝึกอบรมและให้การศึกษา วิชาการต่าง ๆ เพื่อสร้างบุคคลากรให้ได้มาตรฐานและเพียงพอในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๓) ส่งเสริมการทัศนศึกษา

(๔) สำรวจและรวบรวมหลักฐานต่าง ๆ จากส่วนราชการ องค์การ สถาบัน นิติบุคคลและเอกชนผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพื่อประโยชน์ในการจัดทำสถิติเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๕) สำรวจ กำหนดพื้นที่และสถานที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวและทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่ต้องสงวนไว้เป็นของรัฐและให้อยู่ในความควบคุมดูแลของ ททท. โดยให้จัดทำเป็นพระราชกฤษฎีกา

(๖) สำรวจ วางแผนและดำเนินการ จัดสร้าง ส่งเสริม อนุรักษ์ พัฒนาบูรณะ หรือพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว ตลอดจนทรัพยากรทางการท่องเที่ยวและคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ

(๗) ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเท่าที่จำเป็นรวมตลอดถึง การลงทุน หรือร่วมทุนเพื่อเป็นการริเริ่มให้มีการพัฒนาการท่องเที่ยวหรือ พัฒนาปัจจัยพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว

(๘) กู้หรือยืมเงินภายในและภายนอกราชอาณาจักร

(๙) ให้กู้หรือให้ยืมเงินโดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๑๐) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุนหรือร่วมทุนใน กิจการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๑๑) ถือกรรมสิทธิ์ หรือมีสิทธิครอบครองหรือมีทรัพย์สินต่าง ๆ สร้าง ซื้อ จัดหา ขาย จำหน่าย เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม รับจำนำ รับจำนอง ทำการแลกเปลี่ยน โอน รับโอน หรือดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับ ทรัพย์สินทั้งในและนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้

(๑๒) กระทำกิจการอย่างอื่นบรรดาที่เกี่ยวกับหรือเนื่องในการจัดให้ สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของ ททท.

มาตรา ๑๐ ทุนของ ททท. ประกอบด้วย

(๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนตามมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ เมื่อ ได้หักหนี้สินออกแล้ว

(๒) เงินที่ได้รับจากงบประมาณแผ่นดินให้เป็นทุน หรือเพื่อดำเนินงาน หรือเพื่อขยายกิจการ

(๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้

มาตรา ๑๑ ททท. อาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

(๑) รายได้จากทรัพย์สินของ ททท.

(๒) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล

(๓) รายได้จากการดำเนินกิจการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๔) รายได้จากการลงทุนหรือการร่วมทุน

(๕) รายได้อื่น

รายได้ที่ได้รับในปีหนึ่งให้นำไปใช้เป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เงินลงทุน หรือร่วมทุนเพื่อกิจการของ ททท. และสมทบกองทุนสำหรับจ่ายสงเคราะห์

ผู้ปฏิบัติงานใน ททท. ตลอดจนสะสมไว้เป็นเงินสำรองตามมาตรา ๑๒ เหลือเท่าใดให้นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ แต่ถ้ารายได้มีจำนวนไม่พอสำหรับรายจ่าย นอกจากเงินสำรองตามมาตรา ๑๒ และ ททท. ไม่สามารถหาเงินจากทางอื่นได้ รัฐบาลพึงจ่ายเงินให้แก่ ททท. เท่าจำนวนที่จำเป็น

มาตรา ๑๒ เงินสำรองของ ททท. ให้ประกอบด้วยเงินสำรองธรรมดา ซึ่งตั้งไว้เพื่อขาด เงินสำรองเพื่อไถ่ถอนหนี้ และเงินสำรองอื่น ๆ เพื่อความประสงค์แต่ละอย่าง โดยเฉพาะตามที่คณะกรรมการจะเห็นสมควร

เงินสำรองธรรมดานำออกใช้ได้ก็แต่โดยมติของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๓ ให้ ททท. เปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคารตามระเบียบที่ คณะกรรมการกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๑๔ ทรัพย์สินของ ททท. ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

หมวด ๒

การกำกับ การควบคุมและการบริหาร

มาตรา ๑๕ นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย มีอำนาจและหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ ททท. และเพื่อประโยชน์ ในการนี้ นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายมีอำนาจเรียก กรรมการ พนักงานหรือลูกจ้างใน ททท. มาชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น หรือให้ทำรายงานเสนอ และมีอำนาจที่จะสั่งยับยั้งการกระทำของ ททท. ที่เห็นว่าเป็นการขัดต่อนโยบายหรือมติของคณะรัฐมนตรีได้ด้วย

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่ ททท. จะต้องเสนอเรื่องใด ๆ ไปยังคณะรัฐมนตรี ให้ ททท. นำเรื่องเสนอนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๑๗ ททท. ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนจึง จะดำเนินการต่อไปนี้ได้

- (๑) กู้ยืมเงินหรือให้กู้ยืมเงินมีจำนวนเกินคราวละห้าล้านบาท
- (๒) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน
- (๓) จำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อันมีราคาเกินหนึ่งล้านบาท
- (๔) จำหน่ายทรัพย์สินอันมีราคาเกินหนึ่งล้านบาทจากบัญชีเป็นสูญ
- (๕) ลงทุนหรือร่วมทุนในกิจการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มีจำนวนเงินเกินห้าล้านบาท

มาตรา ๑๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ หรือผู้แทน ปลัดกระทรวงคมนาคมหรือผู้แทน ปลัดกระทรวงมหาดไทยหรือผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาหรือผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติหรือผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติหรือผู้แทน และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสามคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และให้ผู้ว่าการเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๑๙ ให้กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระหรือในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวาระหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๒๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๙ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์แห่งกิจการของ ททท. ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดของ ททท. ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๒๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ ททท. อำนาจและหน้าที่เหล่านี้ให้รวมถึง

(๑) กำหนดนโยบายและอนุมัติแผนงานของ ททท. เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๒) ออกข้อบังคับหรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรา ๘ และมาตรา ๙

(๓) ออกข้อบังคับว่าด้วยการประชุม และดำเนินการของคณะกรรมการและคณะกรรมการ

(๔) ออกข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานต่าง ๆ

(๕) ออกข้อบังคับกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินอื่น ๆ ของพนักงานและลูกจ้าง

(๖) ออกข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน การเลื่อนเงินเดือน หรือค่าจ้าง ระเบียบวินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์ การลงโทษของพนักงานและลูกจ้าง

(๗) ออกระเบียบว่าด้วยการร้องทุกข์ของพนักงานและลูกจ้าง

(๘) ออกข้อบังคับว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อ

สวัสดิการของพนักงานและลูกจ้างและครอบครัว โดยได้รับความเห็นชอบจาก คณะรัฐมนตรี

(๙) ออกข้อบังคับว่าด้วยการจ่ายค่าพาหนะ เบี้ยเลี้ยงเดินทาง ค่าเช่า ที่พัก ค่าทำงานล่วงเวลา เบี้ยประชุม และการจ่ายเงินอื่น ๆ

(๑๐) ออกระเบียบว่าด้วยระเบียบแบบพนักงานและลูกจ้าง

ข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานหรือการเงินที่ คณะกรรมการกำหนดขึ้น ถ้ามีข้อความให้มีผลเป็นการจำกัดอำนาจผู้ว่าการหรือ รองผู้ว่าการในการทำนิติกรรมกับบุคคลภายนอกไว้ประการใด ให้ประกาศ ข้อบังคับหรือระเบียบเช่นนั้นในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๓ ให้ประธานกรรมการและกรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ประธานกรรมการ กรรมการ พนักงานและลูกจ้างอาจได้รับเงินรางวัลตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๔ ให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งและกำหนดอัตราเงินเดือนของผู้ว่าการและรองผู้ว่าการด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๕ ผู้ว่าการและรองผู้ว่าการต้อง

(๑) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในธุรกิจอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๒) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญา กับ ททท. หรือในกิจการที่กระทำให้แก่ ททท. ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่เป็นผู้ถือหุ้นเพื่อประโยชน์ในการลงทุนโดยสุจริตในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ที่กระทำการอันมีส่วนได้เสียเช่นนั้น

(๓) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ

มาตรา ๒๖ ผู้ว่าการหรือรองผู้ว่าการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๕

มติของคณะกรรมการให้ผู้ว่าการหรือรองผู้ว่าการออกจากตำแหน่งตาม (๓) ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดนอกจากผู้ว่าการ และต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๗ ให้ผู้ว่าการเป็นผู้ดำเนินการของ ททท. ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของ ททท. และตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายที่คณะกรรมการกำหนด และให้มีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างทุกตำแหน่ง

ผู้ว่าการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการดำเนินการของ ททท.

มาตรา ๒๘ ให้ผู้ว่าการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) วางรูปการจัดองค์กร โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

(๒) บรรจุ แต่งตั้ง ถอดถอน เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้างลงโทษทางวินัยพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนให้พนักงานและลูกจ้างออกจากตำแหน่ง ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด แต่ถ้าเป็นพนักงานหรือลูกจ้างชั้นที่ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการฝ่าย หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

(๓) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของ ททท. โดยไม่ขัดหรือแย้งต่อระเบียบข้อบังคับ และนโยบายที่คณะกรรมการกำหนดไว้

(๔) แต่งตั้งคณะบุคคลเป็นกรรมการเฉพาะกิจเพื่อปฏิบัติการใด ๆ อันจะเป็นประโยชน์แก่อุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๕) ดำเนินการอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๒๙ ให้รองผู้ว่าการมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างทุกตำแหน่งรองจากผู้ว่าการ และมีอำนาจและหน้าที่ดำเนินกิจการของ ททท.ตามที่ผู้ว่าการมอบหมาย

ในกรณีที่ผู้ว่าการไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองผู้ว่าการเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน ในกรณีที่มิรองผู้ว่าการมากกว่าหนึ่งคน ให้ผู้ว่าการกำหนดผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนตามลำดับไว้ล่วงหน้า

ในกรณีที่ผู้ว่าการและรองผู้ว่าการไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ประธานกรรมการแต่งตั้งกรรมการหรือพนักงาน ททท. ผู้หนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนผู้ว่าการ

ในการปฏิบัติหน้าที่ของรองผู้ว่าการตามวรรคสอง หรือผู้รักษาการแทนผู้ว่าการตามวรรคสาม ให้รองผู้ว่าการหรือผู้รักษาการแทนผู้ว่าการมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ว่าการ เว้นแต่อำนาจและหน้าที่ของผู้ว่าการในฐานะกรรมการ

มาตรา ๓๐ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้ว่าการเป็นผู้กระทำในนามของ ททท. และเป็นผู้แทนของ ททท. และเพื่อการนี้ผู้ว่าการอาจมอบอำนาจให้รองผู้ว่าการหรือตัวแทนของ ททท. ตามมาตรา ๗ หรือบุคคลใด ปฏิบัติกิจการเฉพาะอย่างแทนได้ แต่ในกรณีเช่นนี้ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

นิติกรรมที่ผู้ว่าการกระทำโดยฝ่าฝืนข้อบังคับหรือระเบียบตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง ย่อมไม่ผูกพัน ททท. เว้นแต่คณะกรรมการจะให้สัตยาบัน

หมวด ๓

การร้องทุกข์และการสงเคราะห์

มาตรา ๓๑ ให้พนักงานและลูกจ้างมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๒ ให้ ททท. จัดให้มีกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่น เพื่อสวัสดิการของพนักงานและลูกจ้างและครอบครัว ในกรณีพ้นจากตำแหน่ง ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วย หรือกรณีอื่นอันควรแก่การสงเคราะห์

การจัดให้มีกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นตามวรรคหนึ่ง การออกเงินสมทบเข้ากองทุนสงเคราะห์ การกำหนดประเภทของผู้ที่พึงได้รับการสงเคราะห์จากกองทุนสงเคราะห์ การจ่ายเงินสงเคราะห์ และการจัดการกองทุนสงเคราะห์ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๔

การเงิน การบัญชีและการตรวจสอบ

มาตรา ๓๓ ให้ ททท. จัดทำงบประมาณประจำปีโดยจำแนกเงินที่จะได้รับในปีหนึ่ง ๆ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการให้แยกเป็นงบลงทุนและงบทำการ งบลงทุนนั้นให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ส่วนงบทำการให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๓๔ ให้ ททท. วางและรักษาไว้ซึ่งระบบการบัญชีอันถูกต้อง แยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำและมีสมุดบัญชีลงรายการ

(๑) รายรับและรายจ่ายเงิน

(๒) สินทรัพย์และหนี้สิน

ซึ่งแสดงการงานที่เป็นอยู่จริงและตามที่ควร ตามประเภทงาน พร้อมด้วยข้อความแสดงที่มาของรายการนั้น ๆ

มาตรา ๓๕ ให้ผู้ว่าการแต่งตั้งผู้สอบบัญชีภายในคนหนึ่งหรือหลายคน ทำการตรวจสอบบัญชีและหลักฐานต่าง ๆ ของทุกหน่วยงานของ ททท. ได้ทุกเวลา ในระหว่างเวลาทำการ แล้วรายงานโดยตรงต่อผู้ว่าการเป็นประจำทุกเดือน

มาตรา ๓๖ ทุกปี ททท. ต้องจัดทำงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนให้เสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

มาตรา ๓๗ ทุกปีให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี ทำการตรวจสอบรับรองบัญชี และการเงินทุกประเภทของ ททท.

มาตรา ๓๘ ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุด บัญชีและเอกสารหลักฐานของ ททท. เพื่อการนี้ ให้มีอำนาจสอบถามประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการ รองผู้ว่าการ พนักงานหรือลูกจ้างของ ททท.

มาตรา ๓๙ ผู้สอบบัญชีต้องทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อคณะกรรมการภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

มาตรา ๔๐ ให้คณะกรรมการทำรายงานปีละครั้งเสนอต่อคณะรัฐมนตรี รายงานนี้ ให้กล่าวถึงผลงานของ ททท. ในปีที่ผ่านมาพร้อมทั้งคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการ โครงการและแผนงานที่จะจัดทำในภายหน้า

ให้ ททท. โฆษณารายงานประจำปีทีล้นไป โดยแสดงงบดุลบัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้อง รวมทั้งรายงานสรุปผลงานในปีที่ล่วงมาภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของ ททท.

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๑ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ และความรับผิดชอบองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๐๒ ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ไปเป็นของ ททท. ทั้งนี้ ภายในเวลาไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๒ ให้โอนงบประมาณรายจ่ายขององค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๐๒ ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ไปเป็นของ ททท. ทั้งนี้ ภายในเวลาไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๓ ให้ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และบรรดาพนักงานหรือลูกจ้างขององค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นผู้ว่าการ รองผู้ว่าการ และพนักงานหรือลูกจ้างของ ททท. แล้วแต่กรณี กับให้ถือว่าเวลาการทำงานของบุคคลดังกล่าวในองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นเวลาการทำงานใน ททท. นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๔ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งขององค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีการออกข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้

รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โหตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- ในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อจัดตั้งการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยขึ้นแทนองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว และให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมและดำเนินกิจการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวได้กว้างขวางยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น



พระราชกฤษฎีกา

แก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ
ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๕๕
พ.ศ. ๒๕๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕
เป็นปีที่ ๕๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๔๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๕๕ พ.ศ. ๒๕๕๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ เพื่อให้สอดคล้องกับการโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ และพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้แก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่และเจตนารมณ์ของกฎหมาย ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติในพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ในประมวลกฎหมายที่ดิน

(๑) ในมาตรา ๑๔ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” คำว่า “อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ” และคำว่า “อธิบดีกรมที่ดิน” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

(๒) ในมาตรา ๑๐๕ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมที่ดินหรือผู้แทน” เป็น “อธิบดีกรมธนารักษ์หรือผู้แทน” และคำว่า “อธิบดีกรมโยธาธิการหรือผู้แทน” เป็น “อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมืองหรือผู้แทน”

(๓) ในมาตรา ๑๐๕ ฉ ให้แก้ไขคำว่า “เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด” เป็น “ธนารักษ์จังหวัด”

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการวิจัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี”

มาตรา ๖ ในพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๔ ให้แก้ไขคำว่า “ผู้แทนกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “ผู้แทนกระทรวงแรงงาน”

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา” คำว่า “อธิบดีกรมพลศึกษาหรือผู้แทน” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการกีฬานั้นันทนาการหรือผู้แทน” และคำว่า “ผู้แทนกรมพลศึกษา” เป็น “ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา”

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้แก้ไขคำว่า “เลขาธิการเร่งรัดพัฒนาชนบทหรือผู้แทน” เป็น “อธิบดีกรมทางหลวงชนบทหรือผู้แทน” และคำว่า “ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนมหาดไทย” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร”

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้แก้ไขคำว่า “กรมโยธาธิการ” เป็น “กรมโยธาธิการและผังเมือง” คำว่า “อธิบดีกรมโยธาธิการ” เป็น “อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง” และคำว่า “ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม” เป็น “ผู้แทนสำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

มาตรา ๑๘ ในพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา”

มาตรา ๑๙ ในพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ ให้แก้ไขคำว่า “ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์” เป็น “ผู้แทนกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ” และคำว่า “ผู้แทนกรมทะเบียนการค้า” เป็น “ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า”

มาตรา ๒๐ ในพระราชบัญญัติการบริหารองค์การศาสนาอิสลาม พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม”

มาตรา ๒๑ ในพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้แก้ไขคำว่า “กรมทะเบียนการค้า” เป็น “กรมพัฒนาธุรกิจการค้า” และคำว่า “อธิบดีกรมทะเบียนการค้า” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า”

มาตรา ๒๒ ในพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘

(๑) ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ” และคำว่า “ประชาสัมพันธ์จังหวัด” เป็น “ผู้แทนกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ”

(๒) ให้เพิ่ม “อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง” เป็น กรรมการในคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม และเพิ่ม “ผู้แทนกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง” เป็น กรรมการในคณะกรรมการปฏิรูปที่ดิน จังหวัด เพื่อให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของกรมพัฒนาที่ดินในส่วนที่เกี่ยวกับการวางแผนการใช้ที่ดินชายทะเล มาเป็นของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

มาตรา ๒๓ ในพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้แก้ไขคำว่า “กรมทะเบียนการค้า” เป็น “กรมพัฒนาธุรกิจการค้า” คำว่า “อธิบดีกรมทะเบียนการค้า” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า” คำว่า “ผู้แทนกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “ผู้แทนกระทรวงแรงงาน” และคำว่า “ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี”

มาตรา ๒๔ ในพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้แก้ไขคำว่า “สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข” ในมาตรา ๑๕(๑) และมาตรา ๑๖(๒) เป็น “กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก”

มาตรา ๒๕ ในพระราชบัญญัติการประกอบอาชีพงานก่อสร้าง พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมโยธาธิการ” เป็น “อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง”

มาตรา ๓๓ ในพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน” เป็น “กระทรวงพลังงาน” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน” คำว่า “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและพลังงาน” เป็น “ปลัดกระทรวงพลังงาน” คำว่า “อธิบดีกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน” คำว่า “อธิบดีกรมโยธาธิการ” เป็น “อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง” คำว่า “เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน” และคำว่า “กรมทรัพยากรธรณี” เป็น “กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ”

มาตรา ๓๔ ในพระราชบัญญัติการส่งออกป้อนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมเศรษฐกิจ” เป็น “อธิบดีกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ”

มาตรา ๓๕ ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ” เป็น “อธิบดีกรมควบคุมโรค”

มาตรา ๓๖ ในพระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๙ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร”

มาตรา ๓๗ ในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมการปกครอง” เป็น “อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น”

มาตรา ๓๘ ในพระราชบัญญัติกำหนดวิถียฐานะผู้สำเร็จวิชาการพระพุทธศาสนา พ.ศ. ๒๕๒๗ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ” เป็น “นายกรัฐมนตรี” คำว่า “อธิบดีกรมการศาสนา” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ” และคำว่า “กรมการศาสนา” เป็น “สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ”

มาตรา ๓๙ ในพระราชบัญญัติกึ่งีฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา” คำว่า “ผู้แทนกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “ผู้แทนกระทรวงแรงงาน” และคำว่า “ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ” เป็น “ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา”

มาตรา ๔๐ ในพระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๑

(๑) ในมาตรา ๑๑ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม”

มาตรา ๑๑๖ ในพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ” เป็น “อธิบดีกรมควบคุมโรค” และคำว่า “สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข” เป็น “กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ”

มาตรา ๑๑๗ ในพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี”

มาตรา ๑๑๘ ในพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี”

มาตรา ๑๑๙ ในพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. ๒๕๐๘ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร”

มาตรา ๑๒๐ ในพระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา”

มาตรา ๑๒๑ ในพระราชบัญญัติสมาคมการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ ให้แก้ไขคำว่า “กรมการค้าภายใน” เป็น “กรมพัฒนาธุรกิจการค้า” และคำว่า “อธิบดีกรมการค้าภายใน” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า”

มาตรา ๑๒๒ ในพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้แก้ไขคำว่า “ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์” เป็น “อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์” และคำว่า “กระทรวงเกษตรและสหกรณ์” เป็น “กรมส่งเสริมสหกรณ์”

มาตรา ๑๒๓ ในพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงศึกษาธิการ” เป็น “กระทรวงวัฒนธรรม” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม” คำว่า “ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ” เป็น “ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม” และคำว่า “เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ”

มาตรา ๑๒๔ ในพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ ให้แก้ไขคำว่า “กรมการค้าภายใน” เป็น “กรมพัฒนาธุรกิจการค้า” และคำว่า “อธิบดีกรมการค้าภายใน” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า”

มาตรา ๑๒๕ ในพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” และคำว่า “อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ”

มาตรา ๑๒๖ ในพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจสิทธิและประโยชน์ของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๔ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน”

มาตรา ๑๓๗ ในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม”

มาตรา ๑๓๘ ในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันการบินพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “ผู้แทนกรมการบินพาณิชย์” เป็น “ผู้แทนกรมการขนส่งทางอากาศ”

มาตรา ๑๓๙ ในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์”

มาตรา ๑๔๐ ในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยี อวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี” และคำว่า “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี”

มาตรา ๑๔๑ ในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การจัดการน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๓๘ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็นคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

มาตรา ๑๔๒ ในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การพิพิธภัณฑ วิทยาศาสตร์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๘ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวง วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี” และคำว่า “ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี”

มาตรา ๑๔๓ ในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนพฤกษศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

มาตรา ๑๔๔ ในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๖ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี



พระราชบัญญัติ
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 2)
พ.ศ. ๒๕๕๐



พระราชบัญญัติ

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “พนักงาน” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และหมายความรวมถึงรองผู้ว่าการด้วย”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “รัฐมนตรี” ต่อจากบทนิยามคำว่า “ลูกจ้าง” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ ให้ ททท. เป็นนิติบุคคล มีสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใกล้เคียง และจะจัดตั้งสำนักงานสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ที่อื่นใดภายในหรือภายนอกราชอาณาจักรก็ได้ แต่การตั้งสำนักงานสาขานอกราชอาณาจักรต้องได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ ททท. และเพื่อประโยชน์ในการนี้ รัฐมนตรีมีอำนาจเรียกประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการ พนักงานหรือลูกจ้างมาชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น หรือให้ทำรายงานเสนอและมีอำนาจที่จะสั่งยับยั้งการกระทำของ ททท. ที่เห็นว่าเป็นการขัดต่อนโยบายหรือมติของคณะรัฐมนตรีได้ด้วย

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่ ททท. จะต้องเสนอเรื่องใด ๆ ไปยังคณะรัฐมนตรีให้ ททท. นำเรื่องเสนอรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย” ประกอบด้วย ประธานกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสองคน และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสามคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และให้ผู้ว่าการเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสองคน ตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่ดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ ในกลุ่มเดียวกันหรือกลุ่มเดียวกับประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ทั้งนี้ ผู้แทนนั้นจะอยู่ในสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยหรือไม่ก็ได้

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิในสถาบันอุดมศึกษาที่มีความรู้ในวิชาเศรษฐศาสตร์ บริหารธุรกิจ การตลาด การท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรม สื่อสารมวลชน หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๑๘/๑ ประธานกรรมการและกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง นอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจแล้ว ยังต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีความรู้ความสามารถโดยเฉพาะในด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๒) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญา กับ ททท. หรือในกิจการที่กระทำให้แก่ ททท. ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม เว้นแต่เป็นผู้ถือหุ้นของบริษัทหรือเป็นหุ้นส่วนจำพวกจำกัด ความรับผิดชอบในกิจการที่กระทำอันมี

ส่วนได้เสียเช่นนั้น หรือเป็นผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้เป็นประธานกรรมการ กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้ดำเนินการในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ ทพท. เป็นผู้ถือหุ้น

(๓) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้าง”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๙ ให้ประธานกรรมการและกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระหรือในกรณีที่รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดวาระตามวรรคหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการขึ้นใหม่ ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่าประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่

ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๒๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๙ ประธานกรรมการและกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(๗) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๘/๑”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (๘) ของมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๘) ออกข้อบังคับว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงานและลูกจ้างและครอบครัว โดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๓ ให้ประธานกรรมการและกรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ประธานกรรมการ กรรมการ พนักงานและลูกจ้างอาจได้รับเงินรางวัลตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๒๔ ให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งผู้ว่าการ

มาตรา ๒๕ ผู้ว่าการนอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจแล้ว ยังต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในธุรกิจอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๒) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญา กับ ทพท. หรือในกิจการที่กระทำให้แก่ ทพท. ทั้งนี้ไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม เว้นแต่เป็นเพียงผู้ถือหุ้นของบริษัทหรือเป็นหุ้นส่วนจำพวกจำกัดความรับผิดในกิจการที่กระทำการอันมีส่วนได้เสียเช่นนั้น หรือเป็นผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้เป็นประธานกรรมการ กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้ดำเนินกิจการในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ ทพท. เป็นผู้ถือหุ้น

มาตรา ๒๖ ผู้ว่าการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๕
- (๕) คณะกรรมการมีมติเห็นสมควรให้เลิกจ้าง
- (๖) สัญญาจ้างสิ้นสุด

มติของคณะกรรมการให้เลิกจ้างตาม (๕) ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่นอกจากผู้ว่าการ และต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่ผู้ว่าการไม่อยู่ หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองผู้ว่าการเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน หากมีรองผู้ว่าการมากกว่าหนึ่งคนให้ผู้ว่าการกำหนดผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนตามลำดับไว้ล่วงหน้า ในกรณีที่ตำแหน่งผู้ว่าการว่างลง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งรองผู้ว่าการผู้หนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนผู้ว่าการ

ในกรณีที่ผู้ว่าการและรองผู้ว่าการไม่อยู่ หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือตำแหน่งผู้ว่าการและรองผู้ว่าการว่างลง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการหรือพนักงาน ททท. ผู้หนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนผู้ว่าการ”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๐ ให้คณะกรรมการทำรายงานปีละครั้งเสนอต่อรัฐมนตรี รายงานนี้ให้กล่าวถึงผลงานของ ททท. ในปีที่ผ่านมาพร้อมทั้งคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการโครงการ และแผนงานที่จะจัดทำในภายหน้า”

มาตรา ๑๔ ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาคงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการขึ้นใหม่ ซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และโดยที่ได้มีการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ โดยกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดให้ผู้ว่าการมาจากการจ้าง สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้สอดคล้องกัน รวมทั้งสมควรแก้ไขบทบัญญัติบางประการเพื่อเป็นการลดปริมาณเรื่องที่ต้องเสนอต่อคณะรัฐมนตรี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ภาคผนวก ๒

หน้า

๑. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕	
มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕	๒๔๑
๒. พระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕	๒๔๔
๓. กฎกระทรวงฯ สำนักงานรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๕	๒๕๐
๔. กฎกระทรวงฯ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ พ.ศ. ๒๕๔๕	๒๕๓
๕. กฎกระทรวงฯ สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๔๕	๒๕๘
๖. กฎกระทรวงฯ สถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘	๒๖๓
๗. กฎกระทรวงฯ สำนักงานปลัดกระทรวง พ.ศ. ๒๕๕๑	๒๖๖
๘. ประกาศกระทรวงฯ กำหนดและแบ่งเขต สทกจ. พ.ศ. ๒๕๕๑	๒๗๓



พระราชบัญญัติ

ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

พ.ศ. ๒๕๔๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

เป็นปีที่ ๕๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔

.

.

(๒๓) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๒๓)
พ.ศ. ๒๕๔๔

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้มีกระทรวง และส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกระทรวง
ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักนายกรัฐมนตรี

.

.

(๕) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

หมวด ๕

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

มาตรา ๑๔ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมสนับสนุน และพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การกีฬา การศึกษาด้านกีฬา นันทนาการ และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาหรือให้ส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

มาตรา ๑๕ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานรัฐมนตรี

(๒) สำนักงานปลัดกระทรวง

(๓) สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ

(๔) สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว

มาตรา ๖๐ ให้รัฐบาลรายงานค่าใช้จ่ายประจำและอัตราของข้าราชการ และลูกจ้างของราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคเปรียบเทียบกับ ก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา เมื่อครบกำหนด หนึ่งปีและสองปีของการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ

รองนายกรัฐมนตรี



พระราชกฤษฎีกา

โอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ
ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕
พ.ศ. ๒๕๔๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕
เป็นปีที่ ๕๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

หมวด ๑

การโอนกิจการบริหาร

มาตรา ๔ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของส่วนราชการตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาเป็นของส่วนราชการตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ตามที่บัญญัติในหมวดนี้

ส่วนที่ ๔

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

มาตรา ๒๒ ให้โอนทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงศึกษาธิการ ในส่วนของกรมพลศึกษา เฉพาะที่เกี่ยวกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

(๑) กองสารวัตรนักเรียน

(๒) สำนักการศึกษา

ทั้งนี้ ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๒๓ ให้โอนทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงศึกษาธิการ ในส่วนของกรมพลศึกษา เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

(๑) หน่วยตรวจสอบภายใน

(๒) สำนักงานเลขานุการกรม

(๓) กองคลัง

(๔) กองแผนงาน

(๕) กองสารวัตรนักเรียน

(๖) สำนักการศึกษา

(๗) สำนักพัฒนาการพลศึกษา สุขภาพ และนันทนาการ

กรณีตาม (๒) ถึง (๗) ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๒๔ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงศึกษาธิการ ในส่วนของกรมพลศึกษา เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

(๑) โรงเรียนกีฬา

(๒) วิทยาลัยพลศึกษา

มาตรา ๒๕ ให้โอนทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงศึกษาธิการ ในส่วนของกรมพลศึกษา เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

(๑) ราชการส่วนกลาง

(๒) สำนักงานเลขานุการกรม

- (๓) กองคลัง
 - (๔) กองแผนงาน
 - (๕) กองสารวัตรนักเรียน
 - (๖) สำนักการศึกษา
 - (๗) สำนักพัฒนาการพลศึกษา สุขภาพ และนันทนาการ
- ทั้งนี้ ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๒๖ ให้โอนทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงศึกษาธิการ ในส่วนของกรมพลศึกษา เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- (๑) ราชการส่วนกลาง
 - (๒) สำนักงานเลขาธิการกรม
 - (๓) กองคลัง
 - (๔) กองแผนงาน
 - (๕) กองสารวัตรนักเรียน
 - (๖) สำนักการศึกษา
 - (๗) สำนักพัฒนาการพลศึกษา สุขภาพ และนันทนาการ
- ทั้งนี้ ให้โอนบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

มาตรา ๒๗ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักนายกรัฐมนตรี ในส่วนของกรมประชาสัมพันธ์ เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับงานส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ ในสำนักพัฒนานโยบายและแผนการประชาสัมพันธ์ มาเป็นของสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

มาตรา ๒๘ ให้โอนอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีในการดำเนินการเกี่ยวกับหน่วยงานของรัฐ ดังต่อไปนี้ มาเป็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- (๑) การกีฬาแห่งประเทศไทย
- (๒) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

มาตรา ๒๙ นอกจากการโอนอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้แจ้งชัดที่อื่น ให้โอนอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีในการดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายดังต่อไปนี้ มาเป็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- (๑) พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๒
- (๒) พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕
- (๓) พระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

พ.ศ. ๒๕๔๔

หมวด ๒

ผลและเงื่อนไขการโอนอำนาจหน้าที่

มาตรา ๑๖๑ บรรดาอำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศหรือคำสั่งใดของส่วนราชการหรือของส่วนหนึ่งส่วนใดของส่วนราชการที่โอนมา หรือของรัฐมนตรีเจ้าสังกัด และผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของส่วนราชการที่โอนมาดังกล่าว ให้โอนมาเป็นอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการที่รับโอน หรือของรัฐมนตรีเจ้าสังกัด และผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการที่รับโอนดังกล่าว แล้วแต่กรณี

บรรดาบทบัญญัติของกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งใดที่อ้างถึงส่วนราชการหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของส่วนราชการที่โอนมา หรือ รัฐมนตรีเจ้าสังกัด และผู้ซึ่งดำรงตำแหน่ง หรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของส่วนราชการที่โอนมาดังกล่าว ให้ถือว่า อ้างถึงส่วนราชการที่รับโอน หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด และผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการที่รับโอนดังกล่าว แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๖๒ รัฐมนตรีเจ้าสังกัดของส่วนราชการที่รับโอนอาจมีหนังสือกำหนดเงื่อนไขให้รัฐมนตรีและผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการที่ถูกโอนอำนาจหน้าที่ไป ยังคงใช้อำนาจหน้าที่เดิมต่อไปได้ หรือ ปลัดกระทรวงหรืออธิบดีของส่วนราชการที่ได้รับโอน อาจมีหนังสือกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการที่ถูกโอนอำนาจหน้าที่ไป ยังคงใช้อำนาจหน้าที่เดิมต่อไป

มาตรา ๑๖๓ ให้เรียกหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรมว่า ผู้อำนวยการ เว้นแต่ที่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี



กฎกระทรวง

แบ่งส่วนราชการสำนักงานรัฐมนตรี
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ จ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้สำนักงานรัฐมนตรีกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีภารกิจเกี่ยวกับราชการทางการเมืองเพื่อสนับสนุนภารกิจของรัฐมนตรี ประสานนโยบายระหว่างกระทรวง โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์กลั่นกรองเรื่องเพื่อเสนอต่อรัฐมนตรี รวมทั้งเสนอความเห็นประกอบวินิจฉัยสั่งการของรัฐมนตรี

(๒) สนับสนุนการทำงานของรัฐมนตรีในการดำเนินงานทางการเมืองระหว่างรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี รัฐสภาและประชาชน

(๓) ประสานงานการตอบกระทู้ชี้แจงญัตติ ร่างพระราชบัญญัติ และกิจการอื่นทางการเมือง

(๔) ดำเนินการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ร้องเรียน หรือร้องขอความช่วยเหลือต่อรัฐมนตรี

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานรัฐมนตรี หรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ข้อ ๒ ให้แบ่งส่วนราชการสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ดังต่อไปนี้

- (๑) งานบริหารทั่วไป
- (๒) กลุ่มงานประสานการเมือง
- (๓) กลุ่มงานสนับสนุนวิชาการ

ข้อ ๓ ส่วนราชการของสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) งานบริหารทั่วไป มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับงานเลขานุการและงานการประชุมของรัฐมนตรี งานบริหารทั่วไป และช่วยอำนวยความสะดวกของสำนักงานรัฐมนตรี ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๒) กลุ่มงานประสานการเมือง มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการประสานนโยบายระหว่างกระทรวงและประสานกับรัฐสภาตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย การประชาสัมพันธ์ ชี้แจงทำความเข้าใจและให้ข้อมูลแก่สื่อมวลชน รับเรื่องราวร้องทุกข์ของประชาชน และงานรับข้อร้องเรียนหรือร้องขอความช่วยเหลือต่อรัฐมนตรี ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๓) กลุ่มงานสนับสนุนวิชาการ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการประสานงานวิเคราะห์ กลั่นกรอง และให้ความเห็นแก่รัฐมนตรีเกี่ยวกับการปฏิบัติการกิจของรัฐมนตรี ศึกษาและวิเคราะห์สถานการณ์ ติดตามความเคลื่อนไหวทางการเมือง และรายงานเพื่อการวินิจฉัยสั่งการของรัฐมนตรี ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

สนธยา คุณปลื้ม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๘ จ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ บัญญัติว่า การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานรัฐมนตรี กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรม ให้ออกเป็น กฎกระทรวง และให้ระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการไว้ในกฎกระทรวง ด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติดังกล่าว สมควรแบ่งส่วนราชการภายใน สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการดังกล่าวให้เหมาะสมกับสภาพของงาน จึงจำเป็นต้องออก กฎกระทรวงนี้



กฎกระทรวง

แบ่งส่วนราชการสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ จ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ มีภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ เพื่อเสริมสร้างสุขภาพพลานามัยของประชาชนโดยให้อำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ปัญหาและแนวทางการดำเนินการด้านการกีฬาและนันทนาการให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ของกระทรวง

(๒) จัดทำแผนปฏิบัติงานการกีฬาและนันทนาการ ในส่วนที่รับผิดชอบให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนาการกีฬาและนันทนาการแห่งชาติ

(๓) จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพโครงสร้างพื้นฐานและมาตรฐานการกีฬาในระบบการศึกษาและของประชาชน และแผนพัฒนาคุณภาพโครงสร้างพื้นฐานและนันทนาการ

(๔) จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา

(๕) ดำเนินการและประสานงานเกี่ยวกับการสนับสนุนกิจกรรมกีฬาและนันทนาการขององค์กรและหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

(๖) ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาและการพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการ

(๗) ติดตามและประเมินผลงานด้านพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานหรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ข้อ ๒ ให้แบ่งส่วนราชการสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการดังต่อไปนี้

(๑) กองกลาง

(๒) สถาบันพัฒนาบุคลากร

(๓) สำนักพัฒนาการกีฬา

(๔) สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา

(๕) สำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ

ข้อ ๓ ส่วนราชการของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กองกลาง มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไปและปฏิบัติงานสารบรรณของสำนักงาน

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับงานช่วยอำนวยความสะดวกและประสานราชการของสำนักงาน

(ค) จัดทำและประสานแผนการปฏิบัติงานของสำนักงานให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนแม่บทของกระทรวง แรงรัด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานตามแผนงานและโครงการของสำนักงาน

(ง) ติดต่อและประสานงานกับองค์การหรือหน่วยงานต่างประเทศเกี่ยวกับความช่วยเหลือและความร่วมมือด้านการกีฬาและนันทนาการ

(จ) จัดระบบการสำรวจ การจัดเก็บ การประมวล และการใช้ประโยชน์ข้อมูลของหน่วยงานในสังกัด และเป็นศูนย์ข้อมูลของสำนักงาน

(ฉ) ดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี การงบประมาณ การพัสดุ อาคารสถานที่ และยานพาหนะของสำนักงาน

(ข) จัดระบบงานและบริหารงานบุคคลของสำนักงาน

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับงานกฎหมายและระเบียบ งานนิติกรรมและสัญญา งานเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางแพ่ง อาญา งานคดีปกครอง และงานคดีอื่นที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน

(ฅ) ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่กิจกรรมและผลงานของสำนักงาน

(ฅ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๒) สถาบันพัฒนาบุคลากร มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการจัดการศึกษาด้านกีฬาและนันทนาการ

(ข) ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรทางกีฬาและนันทนาการ

(ค) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนามาตรฐานคุณภาพการศึกษาด้านกีฬาและนันทนาการ

(ง) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๓) สำนักพัฒนาการกีฬา มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาการกีฬา

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและมาตรฐานการกีฬา

(ค) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา และการดำเนินงานทางการกีฬา

(ง) ควบคุม ดูแลการใช้อาคารสถานที่และสถานการกีฬาของสำนักงาน

(จ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๔) สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีทางการกีฬา

(ข) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา

(ค) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๕) สำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนากิจกรรมนันทนาการ

(ข) ดำเนินการควบคุม ดูแลและพัฒนาแหล่งนันทนาการ

(ค) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา และการดำเนินงานด้านนันทนาการ

(ง) สนับสนุนการรวมตัวและการสร้างเครือข่ายนันทนาการ

(จ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

สนธยา คุณปลื้ม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือเนื่องจากมาตรา ๘ ก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ บัญญัติว่า การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานรัฐมนตรี กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรม ให้ออกเป็นกฎกระทรวง และให้ระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการไว้ในกฎกระทรวง ด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติดังกล่าว สมควรแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการดังกล่าวให้เหมาะสมกับสภาพของงาน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้



กฎกระทรวง

แบ่งส่วนราชการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ จ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว มีภารกิจเกี่ยวกับกาท่องเที่ยว ในการพัฒนามาตรฐานการบริการด้านท่องเที่ยว และแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งการสนับสนุนการประกอบธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์ให้อยู่ในระดับมาตรฐาน เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และเพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน โดยให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย รวบรวมข้อมูลสถิติด้านการท่องเที่ยว และแนวทางการดำเนินการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ

(๒) จัดทำแผนพัฒนาบริการการท่องเที่ยว รวมทั้งประสาน ส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามแผนที่กำหนด

(๓) จัดทำแผนพัฒนาทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ รวมทั้งประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด

(๔) จัดทำแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามแผนที่กำหนด

(๕) ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๖) ติดตามและประเมินผลงานด้านพัฒนาการท่องเที่ยว

(๗) ส่งเสริม สนับสนุนกิจการภาพยนตร์ ทั้งภาคการผลิต การบริการ และกิจการที่เกี่ยวข้อง

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน หรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ข้อ ๒ ให้แบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว ดังต่อไปนี้

(๑) กองกลาง

(๒) สำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

(๓) สำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว

(๔) สำนักพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

ข้อ ๓ ส่วนราชการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กองกลาง มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับงานบริหารงานทั่วไปและปฏิบัติงานสารบรรณของสำนักงาน

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับงานช่วยอำนวยความสะดวกและประสานราชการของสำนักงาน

(ค) จัดทำและประสานแผนการปฏิบัติงานของสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนแม่บทของกระทรวง รวมทั้งเร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานตามแผนงาน และโครงการของสำนักงาน

(ง) ดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี การงบประมาณ การพัสดุ อาคารสถานที่ และยานพาหนะของสำนักงาน

(จ) จัดระบบงานและบริหารงานบุคคลของสำนักงาน

(ฉ) ดำเนินการเกี่ยวกับงานกฎหมายและระเบียบ งานนิติกรรม และสัญญา งานเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางแพ่ง อาญา งานคดีปกครอง และงานคดีอื่นที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน

(ซ) ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่กิจกรรมและผลงานของสำนักงาน

(ซ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๒) สำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับการออกใบอนุญาต ต่ออายุใบอนุญาต สั่งพัก หรือเพิกถอนใบอนุญาต การรับชำระค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ รวมทั้งการวางหลักประกันของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว และการออกใบอนุญาตอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

(ข) ดำเนินการจัดทำ เก็บรักษา บันทึก และติดตามแก้ไขข้อมูลและประวัติของธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

(ค) ประสาน ส่งเสริม และสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

(ง) ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์และคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์แต่งตั้ง

(จ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๓) สำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาบริการท่องเที่ยวเพื่อกำหนดมาตรฐานบริการท่องเที่ยว

(ข) ประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีการปฏิบัติตามมาตรฐานที่กำหนด

(ค) ติดต่อประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหา ด้านบริการท่องเที่ยว การอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

(ง) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๔) สำนักพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยสภาพปัญหา และความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อกำหนดมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว

(ข) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาองค์ความรู้ด้านการพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว

(ค) ประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดการพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวแบบยั่งยืน และตามมาตรฐานที่กำหนด

(ง) ส่งเสริม สนับสนุนกิจการภาพยนตร์ ทั้งภาคการผลิต การบริการ และกิจการที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นการส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปะ และวัฒนธรรม

(จ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

สนธยา คุณปลื้ม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๘ ก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ บัญญัติว่า การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานรัฐมนตรี กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรม ให้ออกเป็นกฎกระทรวง และให้ระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการไว้ในกฎกระทรวง ด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติดังกล่าว สมควรแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการดังกล่าวให้เหมาะสมกับสภาพของงาน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้



กฎกระทรวง

แบ่งส่วนราชการสถาบันการพลศึกษา

พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการทองเที่ยวและกีฬาออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้แบ่งส่วนราชการสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการทองเที่ยวและกีฬา ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานอธิการบดี
- (๒) วิทยาเขตกรุงเทพ
- (๓) วิทยาเขตกระบี่
- (๔) วิทยาเขตชลบุรี
- (๕) วิทยาเขตชัยภูมิ
- (๖) วิทยาเขตชุมพร
- (๗) วิทยาเขตเชียงใหม่
- (๘) วิทยาเขตตรัง
- (๙) วิทยาเขตเพชรบูรณ์
- (๑๐) วิทยาเขตมหาสารคาม
- (๑๑) วิทยาเขตยะลา
- (๑๒) วิทยาเขตลำปาง
- (๑๓) วิทยาเขตศรีสะเกษ
- (๑๔) วิทยาเขตสมุทรสาคร

- (๑๕) วิทยาเขตสุโขทัย
- (๑๖) วิทยาเขตสุพรรณบุรี
- (๑๗) วิทยาเขตอุดรธานี
- (๑๘) วิทยาเขตอ่างทอง
- (๑๙) คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ
- (๒๐) คณะศิลปศาสตร์
- (๒๑) คณะศึกษาศาสตร์
- (๒๒) โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น
- (๒๓) โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี
- (๒๔) โรงเรียนกีฬาจังหวัดตรัง
- (๒๕) โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช
- (๒๖) โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์
- (๒๗) โรงเรียนกีฬาจังหวัดปทุมธานี
- (๒๘) โรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา
- (๒๙) โรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง
- (๓๐) โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ
- (๓๑) โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี
- (๓๒) โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง
- (๓๓) โรงเรียนกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

ประชา มาสินนถ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้กำหนดให้จัดตั้งสถาบันการพลศึกษาขึ้นในกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และโดยที่มาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวกำหนดให้ การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกวิทยาเขต คณะ สำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะให้ออกเป็นกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้



กฎกระทรวง

แบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ จ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. ๒๕๔๕

ข้อ ๒ ให้สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีภารกิจเกี่ยวกับการเป็นศูนย์กลางการบริหารของกระทรวงในการพัฒนา ยุทธศาสตร์ แปลงนโยบายของกระทรวงเป็นแผนปฏิบัติงาน จัดสรรทรัพยากร และบริหารราชการทั่วไปของกระทรวงให้บรรลุเป้าหมายและเกิดผลสัมฤทธิ์ตามภารกิจของกระทรวง โดยให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษา วิเคราะห์ จัดทำข้อมูลเพื่อเสนอแนะรัฐมนตรี สำหรับใช้ในการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และผลสัมฤทธิ์ของกระทรวง

(๒) จัดทำและพัฒนาแผนยุทธศาสตร์อันเป็นแผนแม่บทของกระทรวง ในการพัฒนาการท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการ ตามนโยบายของกระทรวงให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลรวมทั้งประสานแผนปฏิบัติงานและเสนอแนะนโยบายในการตั้งและจัดสรรงบประมาณประจำปี

(๓) แปลงนโยบายเป็นแนวทางและแผนการปฏิบัติราชการในระดับกระทรวง

(๔) จัดสรรและบริหารทรัพยากรของกระทรวง เพื่อให้เกิดการประหยัดคุ้มค่า และสมประโยชน์

(๕) ดำเนินการเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่กิจกรรมตลอดจนผลงานของกระทรวง

(๖) กำกับ เร่งรัด ติดตาม และประเมินผล รวมทั้งประสานการปฏิบัติราชการของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง

(๗) ดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และเป็นศูนย์ข้อมูลกลางเพื่อสนับสนุนการบริหารงานของกระทรวง และให้บริการค้นคว้าแก่งานของรัฐบาลและประชาชน

(๘) ดำเนินการเกี่ยวกับงานความช่วยเหลือและความร่วมมือกับต่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศด้านการท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการ

(๙) ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ รวมทั้งกฎหมายและระเบียบในความรับผิดชอบของกระทรวง และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวงหรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ข้อ ๓ ให้แบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ดังต่อไปนี้

ก. ราชการบริหารส่วนกลาง

(๑) สำนักบริหารกลาง

(๒) ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

(๓) สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์

ข. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค

สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ข้อ ๔ ในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ให้มีกลุ่มตรวจสอบภายใน เพื่อทำหน้าที่หลักในการตรวจสอบการดำเนินงาน

ภายในสำนักงานปลัดกระทรวงและกระทรวงและสนับสนุนการปฏิบัติงานของสำนักงานปลัดกระทรวงและกระทรวง รับผิดชอบงานขึ้นตรงต่อปลัดกระทรวง โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจสอบด้านการบริหาร การเงิน และการบัญชีของสำนักงานปลัดกระทรวงและกระทรวง

(๒) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๕ ในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ให้มีกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร เพื่อทำหน้าที่หลักในการพัฒนาการบริหารของสำนักงานปลัดกระทรวงและกระทรวงให้เกิดผลสัมฤทธิ์ มีประสิทธิภาพ และคุ้มค่า รับผิดชอบงานขึ้นตรงต่อปลัดกระทรวง โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่หัวหน้าส่วนราชการเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการในสำนักงานปลัดกระทรวงและกระทรวง

(๒) ติดตาม ประเมินผล และจัดทำรายงานเกี่ยวกับการพัฒนาระบบราชการในสำนักงานปลัดกระทรวงและกระทรวง

(๓) ประสานและดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาระบบราชการร่วมกับหน่วยงานกลางต่าง ๆ และหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงและกระทรวง

(๔) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๖ สำนักบริหารกลาง มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการเกี่ยวกับงานบริหารทั่วไปของสำนักงานปลัดกระทรวง และงานช่วยอำนวยความสะดวก

(๒) ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดระบบงานและบริหารงานบุคคลและพัฒนาบุคลากรของสำนักงานปลัดกระทรวง และที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวง

(๓) ดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี การงบประมาณ การพัสดุ อาคารสถานที่ และยานพาหนะของสำนักงานปลัดกระทรวง และที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวง

(๔) ดำเนินการเกี่ยวกับงานกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง งานนิติกรรมและสัญญา งานเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางแพ่ง อาญา งานคดีปกครอง และงานคดีอื่นของสำนักงานปลัดกระทรวงและที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวง

(๕) ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่กิจกรรม และการปฏิบัติงานของสำนักงานปลัดกระทรวงและกระทรวง รวมทั้งหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๖) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๗ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของกระทรวงให้สอดคล้องกับมาตรฐานกลางและนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศ

(๒) พัฒนาระบบงานคอมพิวเตอร์และเครือข่าย รวมทั้งให้คำปรึกษาแนะนำ หรือฝึกอบรมการใช้คอมพิวเตอร์และการใช้โปรแกรม

(๓) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง

(๔) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๘ สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) แปลงนโยบายระดับชาติและระดับกระทรวงเป็นแผนแม่บทและแผนการปฏิบัติราชการของกระทรวง

(๒) จัดทำและพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ ประสานนโยบายและแผนให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนแม่บทของกระทรวง รวมทั้งเร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง

(๓) ศึกษา วิเคราะห์ เพื่อจัดทำข้อมูลในการกำหนดนโยบาย จัดทำแผนงาน โครงการ รวมทั้งจัดทำและประสานแผนการปฏิบัติงานของกระทรวง

(๔) จัดทำงบประมาณประจำปีของสำนักงานปลัดกระทรวงและหน่วยงานในสังกัดกระทรวงให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนงานของกระทรวง

(๕) เสนอแนะมาตรการเพื่อผลักดันและสนับสนุนการนำนโยบายและแผนไปสู่การปฏิบัติ

(๖) ติดตามและประสานความร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศหรือหน่วยงานในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการ

(๗) ติดตามและประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการ

(๘) ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ และคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย

(๙) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๙ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ประสานงานและปฏิบัติหน้าที่ในฐานะตัวแทนของกระทรวงในส่วนภูมิภาค รวมทั้งดำเนินการประสาน ส่งเสริม และสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการในเขตพื้นที่จังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด

(๒) จัดทำแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการของจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด รวมทั้งติดตาม ประเมินผล และรายงานสถานการณ์ด้านการท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการในระดับจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด

(๓) ดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านการท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการในเขตพื้นที่จังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด โดยประสานหรือร่วมมือกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

(๔) ส่งเสริม สนับสนุน และให้คำปรึกษาแนะนำแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเครือข่ายชุมชน ประชาชน และหน่วยงานอื่นที่ดำเนินงาน

ด้านการท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการเพื่อพัฒนาองค์ความรู้และการมีส่วนร่วม
ด้านการท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการในเขตพื้นที่จังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด

(๕) ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการพัฒนา
การท่องเที่ยว

(๖) ปฏิบัติงานตามกฎหมายในความรับผิดชอบของกระทรวงซึ่ง
กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

(๗) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่
เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑

วิระศักดิ์ โควสุรัตน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการและอำนาจหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยจัดตั้งสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคขึ้นในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อทำหน้าที่ประสานงานและปฏิบัติหน้าที่ในฐานะตัวแทนของกระทรวงในส่วนภูมิภาค และกำหนดให้มีกลุ่มตรวจสอบภายใน และกลุ่มพัฒนาระบบบริหารขึ้นในสำนักงานปลัดกระทรวงเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินงาน สนับสนุนการปฏิบัติงาน และพัฒนาการบริหารของสำนักงานปลัดกระทรวง รวมทั้งปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ อันจะทำให้การปฏิบัติภารกิจตามอำนาจหน้าที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

เรื่อง กำหนดและแบ่งเขตท้องที่ของสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
ตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๓ ข. แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ
สำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๑ ออกตาม
ความในมาตรา ๘ จ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
ออกประกาศกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬากำหนดและแบ่งอำนาจหน้าที่ใน
เขตท้องที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
ซึ่งเป็นส่วนราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาคของสำนักงานปลัดกระทรวง
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ได้แก่

(๑) สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย ให้ตั้งอยู่
ณ จังหวัดเชียงราย มีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องที่ ๔ จังหวัด คือ

(ก) จังหวัดเชียงราย

(ข) จังหวัดพะเยา

(ค) จังหวัดแพร่

(ง) จังหวัดน่าน

(๒) สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ ให้ตั้งอยู่
ณ จังหวัดเชียงใหม่ มีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องที่ ๓ จังหวัด คือ

(ก) จังหวัดเชียงใหม่

(ข) จังหวัดลำพูน

(ค) จังหวัดลำปาง

(๓) สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดแม่ฮ่องสอน ให้ตั้งอยู่ ณ จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน

(๔) สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพิษณุโลก ให้ตั้งอยู่ ณ จังหวัดพิษณุโลก มีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องที่ ๕ จังหวัด คือ

- (ก) จังหวัดพิษณุโลก
- (ข) จังหวัดพิจิตร
- (ค) จังหวัดเพชรบูรณ์
- (ง) จังหวัดนครสวรรค์
- (จ) จังหวัดอุทัยธานี

(๕) สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุโขทัย ให้ตั้งอยู่ ณ จังหวัดสุโขทัย มีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องที่ ๔ จังหวัด คือ

- (ก) จังหวัดสุโขทัย
- (ข) จังหวัดตาก
- (ค) จังหวัดกำแพงเพชร
- (ง) จังหวัดอุดรธานี

(๖) สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้ตั้งอยู่ ณ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องที่ ๕ จังหวัด คือ

- (ก) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
- (ข) จังหวัดอ่างทอง
- (ค) จังหวัดสิงห์บุรี
- (ง) จังหวัดสระบุรี
- (จ) จังหวัดลพบุรี

(๗) สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครนายก ให้ตั้งอยู่ ณ จังหวัดนครนายก มีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องที่ ๔ จังหวัด คือ

- (ก) จังหวัดนครนายก
- (ข) จังหวัดปทุมธานี
- (ค) จังหวัดนนทบุรี
- (ง) จังหวัดปริมณฑล

(๘) สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกาญจนบุรี ให้ตั้งอยู่ ณ จังหวัดกาญจนบุรี มีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องที่ ๔ จังหวัด คือ

- (ก) จังหวัดกาญจนบุรี
- (ข) จังหวัดนครปฐม
- (ค) จังหวัดสุพรรณบุรี
- (ง) จังหวัดชัยนาท

(๙) สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเพชรบุรี ให้ตั้งอยู่ ณ จังหวัดเพชรบุรี มีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องที่ ๔ จังหวัด คือ

- (ก) จังหวัดเพชรบุรี
- (ข) จังหวัดราชบุรี
- (ค) จังหวัดสมุทรสาคร
- (ง) จังหวัดสมุทรสงคราม

(๑๐) สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้ตั้งอยู่ ณ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

(๑๑) สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชลบุรี ให้ตั้งอยู่ ณ จังหวัดชลบุรี มีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องที่ ๓ จังหวัด คือ

- (ก) จังหวัดชลบุรี
- (ข) จังหวัดฉะเชิงเทรา
- (ค) จังหวัดสมุทรปราการ

(๑๒) สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดระยอง ให้ตั้งอยู่ ณ จังหวัดระยอง มีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องที่ ๓ จังหวัด คือ

- (ก) จังหวัดระยอง
- (ข) จังหวัดฉะเชิงเทรา
- (ค) จังหวัดสระแก้ว

(๑๓) สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดตราด ให้ตั้งอยู่ ณ จังหวัดตราด มีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องที่จังหวัดตราด

(๑๔) สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครราชสีมา ให้ตั้งอยู่ ณ จังหวัดนครราชสีมา มีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องที่ ๓ จังหวัด คือ

(ก) จังหวัดนครราชสีมา

(ข) จังหวัดบุรีรัมย์

(ง) จังหวัดสุรินทร์

(๑๕) สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดขอนแก่น ให้ตั้งอยู่ ณ จังหวัดขอนแก่น มีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องที่ ๔ จังหวัด คือ

(ก) จังหวัดขอนแก่น

(ข) จังหวัดชัยภูมิ

(ค) จังหวัดมหาสารคาม

(ง) จังหวัดกาฬสินธุ์

(๑๖) สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี ให้ตั้งอยู่ ณ จังหวัดอุบลราชธานี มีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องที่ ๓ จังหวัด คือ

(ก) จังหวัดอุบลราชธานี

(ข) จังหวัดอำนาจเจริญ

(ค) จังหวัดศรีสะเกษ

(๑๗) สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดมุกดาหาร ให้ตั้งอยู่ ณ จังหวัดมุกดาหาร มีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องที่ ๓ จังหวัด คือ

(ก) จังหวัดมุกดาหาร

(ข) จังหวัดยโสธร

(ค) จังหวัดร้อยเอ็ด

(๑๘) สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดหนองคาย ให้ตั้งอยู่ ณ จังหวัดหนองคาย มีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องที่ ๓ จังหวัด คือ

(ก) จังหวัดหนองคาย

(ข) จังหวัดสกลนคร

(ค) จังหวัดนครพนม

(๑๙) สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอุดรธานี ให้ตั้งอยู่ ณ จังหวัดอุดรธานี มีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องที่ ๒ จังหวัด คือ

(ก) จังหวัดอุดรธานี

(ข) จังหวัดหนองบัวลำภู

(๒๐) สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเลย ให้ตั้งอยู่ ณ จังหวัดเลย มีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องที่จังหวัดเลย

(๒๑) สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ให้ตั้งอยู่ ณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องที่ ๒ จังหวัด คือ

(ก) จังหวัดสุราษฎร์ธานี

(ข) จังหวัดชุมพร

(๒๒) สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพังงา ให้ตั้งอยู่ ณ จังหวัดพังงา มีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องที่ ๒ จังหวัด คือ

(ก) จังหวัดพังงา

(ข) จังหวัดระนอง

(๒๓) สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดภูเก็ต ให้ตั้งอยู่ ณ จังหวัดภูเก็ต มีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องที่จังหวัดภูเก็ต

(๒๔) สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่ ให้ตั้งอยู่ ณ จังหวัดกระบี่ มีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องที่จังหวัดกระบี่

(๒๕) สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช ให้ตั้งอยู่ ณ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องที่จังหวัดนครศรีธรรมราช

(๒๖) สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดตรัง ให้ตั้งอยู่ ณ จังหวัดตรัง มีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องที่ ๒ จังหวัด คือ

(ก) จังหวัดตรัง

(ข) จังหวัดพัทลุง

(๒๗) สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสงขลา ให้ตั้งอยู่ ณ จังหวัดสงขลา มีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องที่จังหวัดสงขลา

(๒๘) สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสตูล ให้ตั้งอยู่ ณ จังหวัดสตูล มีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องที่จังหวัดสตูล

(๒๙) สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดยะลา ให้ตั้งอยู่ ณ จังหวัดยะลา มีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องที่จังหวัดยะลา

(๓๐) สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดปัตตานี ให้ตั้งอยู่ ณ จังหวัดปัตตานี มีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องที่จังหวัดปัตตานี

(๓๑) สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนราธิวาส ให้ตั้งอยู่ ณ จังหวัดนราธิวาส มีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องที่จังหวัดนราธิวาส

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

วีระศักดิ์ โควสุรัตน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ภาคผนวก ๓

(บทบัญญัติกฎหมายด้านการท่องเที่ยวสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี)

หน้า

- | | |
|---|-----|
| ๑. พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษ
เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๖ | ๒๘๑ |
| ๒. พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและ
นิทรรศการ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๕ | ๓๐๒ |



พระราชกฤษฎีกา

จัดตั้งองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
(องค์การมหาชน)

พ.ศ. ๒๕๔๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

เป็นปีที่ ๔๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนขึ้นเป็นองค์การมหาชนตามกฎหมายว่าด้วยองค์การมหาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน” หมายความว่า การจัดการรูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองความจำเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสุนทรียภาพ โดยคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรที่มีคุณค่าอย่างสมเหตุสมผล และสามารถรักษาเอกลักษณ์ของธรรมชาติ วัฒนธรรม เพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

“แหล่งท่องเที่ยว” หมายความว่า แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางโบราณสถาน แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น

“ชุมชนท้องถิ่น” หมายความว่า กลุ่มคนที่อยู่รวมกันโดยได้ตั้งถิ่นฐานและสืบทอดวัฒนธรรมร่วมกันมาอย่างต่อเนื่อง เป็นระบบ และมีแบบแผนแน่นอนในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่ง

“การบริหารการพัฒนา” หมายความว่า การกำหนดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ การดำเนินการ การประสานงาน การกำกับดูแล และการติดตามประเมินผลให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ขององค์การ

“พื้นที่พิเศษ” หมายความว่า พื้นที่ เขต หรือแหล่งท่องเที่ยวที่คณะกรรมการกำหนดและประกาศให้เป็นพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

“สำนักงานพื้นที่พิเศษ” หมายความว่า สำนักงานบริหารการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในพื้นที่พิเศษ

“องค์การ” หมายความว่า องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

หมวด ๑

การจัดตั้ง วัตถุประสงค์ และอำนาจหน้าที่

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งองค์การมหาชนขึ้น เรียกว่า “องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน)” เรียกโดยย่อว่า “อพท.”

มาตรา ๖ ให้องค์การมีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร หรือจังหวัดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๗ ให้องค์การมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ประสานงานการบริหารจัดการการท่องเที่ยวระหว่างส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่หรือได้รับมอบหมายให้บริหารจัดการการท่องเที่ยวไม่ว่าในระดับชาติ ระดับภูมิภาค หรือระดับท้องถิ่น

(๒) ประสานงานการใช้อำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ชุมชน ผังเมือง สิ่งแวดล้อมการท่องเที่ยว หรือการรักษาความสงบเรียบร้อย เพื่อบูรณาการการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาและรักษาสีงแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

(๔) ส่งเสริมการใช้ศักยภาพของหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว

(๕) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ชุมชนท้องถิ่นของตน

(๖) ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนท้องถิ่นจัดให้มีการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

(๗) ส่งเสริมการจัดทำข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

(๘) ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ที่มีศักยภาพในด้านการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดการจ้างงานและยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่แห่งท้องถิ่นให้ดีขึ้น

มาตรา ๘ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ ให้องค์การมีอำนาจกระทำการกิจการต่างๆ ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินต่างๆ

(๒) ก่อตั้งสิทธิหรือทำนิติกรรมใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน

(๓) ให้กู้ยืมเงินหรือกู้ยืมเงินเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ขององค์การ

(๔) เข้าร่วมทุนกับบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นในกิจการที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ขององค์การ

(๕) เป็นตัวแทนหรือนายหน้า หรือมอบหมาย หรือว่าจ้างให้บุคคลหรือนิติบุคคลอื่นประกอบกิจการต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ขององค์การ

(๖) เรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการในการดำเนินกิจการ

(๗) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นและต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ

การกู้ยืมเงินตาม (๓) และการเข้าร่วมทุนกับบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นตาม (๔) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๒

ทุน รายได้ และทรัพย์สิน

มาตรา ๙ ทุนและทรัพย์สินในการดำเนินกิจการขององค์การประกอบด้วย

- (๑) เงินที่รัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนประเดิม
- (๒) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสมเป็นรายปี
- (๓) เงินอุดหนุนจากภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรอื่น และเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้
- (๔) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินกิจการ
- (๕) ดอกผลของเงินหรือรายได้จากทรัพย์สินขององค์กร
- (๖) เงินรายได้ที่สำนักงานพื้นที่พิเศษแบ่งให้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่องค์การจัดให้มีบริการใดอันอยู่ในวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ขององค์การให้องค์การมีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการจากกิจการนั้นได้ตามอัตราที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๑ บรรดารายได้ขององค์การไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๒ ให้อสัณหาริมทรัพย์ซึ่งองค์การได้มาจากการให้หรือซื้อด้วยเงินรายได้ขององค์การเป็นกรรมสิทธิ์ขององค์การ

ให้องค์การมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ จำหน่าย และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การ

มาตรา ๑๓ การใช้จ่ายเงินขององค์การ ให้ใช้จ่ายไปเพื่อกิจการขององค์การโดยเฉพาะ

การเก็บรักษาและเบิกจ่ายเงินขององค์การ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๓

การบริหารและการดำเนินกิจการ

มาตรา ๑๔ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน” เรียกโดยย่อว่า “กทท.” ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูงทางด้านการบริหารการพัฒนาพื้นที่ การท่องเที่ยว ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือด้านการปกครอง

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนสี่คน ได้แก่ ปลัดกระทรวงมหาดไทย อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง และผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนห้าคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ทางด้านการบริหาร กฎหมาย การท่องเที่ยว สิ่งแวดล้อม การผังเมือง หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ โดยในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมิใช่ข้าราชการหรือผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐร่วมอยู่ด้วย

ให้ผู้อำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการโดยตำแหน่ง และให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการตามความจำเป็น

มาตรา ๑๕ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์ และไม่เกินเจ็ดสิบปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๖) ไม่เป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างขององค์การ ที่ปรึกษา อนุกรรมการ หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีสัญญาจ้างกับองค์การ

มาตรา ๑๖ ประธานกรรมการและกรรมการขององค์การจะต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับองค์การหรือในกิจการที่ขัดหรือแย้งกับวัตถุประสงค์ขององค์การ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่เป็นกิจการสาธารณประโยชน์และมีได้แสงหากำไร

มาตรา ๑๗ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไป จนกว่าประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๑๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ หรือกระทำการอันเป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๑๖

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้อื่นดำรงตำแหน่งแทน เว้นแต่วาระเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่แต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้ และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งตนแทน

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างตามวรรคหนึ่ง และในกรณีที่ประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้กรรมการเท่าที่มีอยู่นั้นเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการเป็นการชั่วคราว

มาตรา ๒๐ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำและเสนอนโยบายและแผนยุทธศาสตร์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนต่อคณะรัฐมนตรี

(๒) กำหนดแผนปฏิบัติการเพื่อให้นโยบายและแผนยุทธศาสตร์บรรลุผล

(๓) ให้คำแนะนำ เสนอแนะ และร่วมแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในพื้นที่พิเศษแต่ละแห่ง

(๔) ติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในพื้นที่พิเศษแต่ละแห่ง

(๕) เสนอต่อคณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการในกรณีมีปัญหาลักษณะเกี่ยวกับการประสานงานการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในพื้นที่พิเศษ

(๖) เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณานุมัติหรือจัดสรรงบประมาณสำหรับการบริหารและการพัฒนาการท่องเที่ยว

(๗) อนุมัติแผนการลงทุนและแผนการเงินขององค์การ

(๘) ประกาศกำหนดพื้นที่พิเศษด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี และเสนอรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะที่ปรึกษาในพื้นที่พิเศษดังกล่าว

(๙) ควบคุมดูแลการดำเนินงานและการบริหารงานทั่วไปขององค์การ ตลอดจนออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ทรัพย์สินขององค์การ และสวัสดิการ หรือสิทธิประโยชน์อื่นของผู้ปฏิบัติงานในองค์การ

(๑๐) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ

มาตรา ๒๑ การจัดทำนโยบายและแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนตามมาตรา ๒๐(๑) จะต้องคำนึงถึงหลังการผังเมืองและสิ่งแวดล้อม โดยอย่างน้อยจะต้องมีรายละเอียดในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ที่ดิน การควบคุมการก่อสร้างให้กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม การวางแผนผังเมือง การจัดทำพิมพ์เขียว และการบำรุงรักษาพื้นที่สีเขียวในเขตการใช้ประโยชน์ที่ดิน

(๒) การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมในลักษณะสมดุล มีการกำหนดตัวชี้วัดด้านสิ่งแวดล้อม สมรรถนะในการรองรับนักท่องเที่ยวไม่ให้เกิดกระทบกระเทือนต่อสิ่งแวดล้อมและมีการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และจัดทำรายงานสถานการณ์ทุกๆ ปี

(๓) การสนับสนุนอุตสาหกรรมในครัวเรือนโดยใช้วัสดุท้องถิ่น พัฒนาสินค้าหัตถกรรมและช่วยเหลือชุมชนท้องถิ่นในการออกแบบผลิตภัณฑ์ รวมทั้งการสร้างตลาดและอุปสงค์ของผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นด้วย

(๔) การมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชน มาตรการควบคุมความแออัดของประชากรในเขตพื้นที่พิเศษ และมาตรการด้านสุขอนามัยด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการควบคุมมลภาวะ และด้านการกำจัดของเสีย

(๕) การพัฒนาโครงข่ายของโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว ได้แก่ การคมนาคม การขนส่ง สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานสำหรับการท่องเที่ยว การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรม สินค้า บริการ และบุคลากรการท่องเที่ยว

(๖) การส่งเสริมการท่องเที่ยวและตลาดการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร

มาตรา ๒๒ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ในการปฏิบัติหน้าที่ ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณา ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้นั้นแจ้งให้ที่ประชุมทราบ และให้ที่ประชุมพิจารณาว่าประธานกรรมการหรือกรรมการผู้นั้นสมควรจะอยู่ในที่ประชุมหรือจะมีมติในการประชุม เรื่องนั้นได้หรือไม่ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๓ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความเชี่ยวชาญให้เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการ และมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

การแต่งตั้งที่ปรึกษาหรือคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง อาจแต่งตั้งจากผู้แทนองค์กรเอกชนผู้แทนชุมชนท้องถิ่นหรือเครือข่ายชุมชนท้องถิ่น หรือผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่พิเศษก็ได้

ที่ปรึกษาและอนุกรรมการต้องไม่มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับองค์การหรือในกิจการที่ขัดหรือแย้งกับวัตถุประสงค์ขององค์การไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่เป็นกิจการสาธารณประโยชน์และมีได้แสวงหากำไร

การประชุมคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๔ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ที่ปรึกษา และอนุกรรมการ ได้รับเบี้ยประชุมหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๕ ให้องค์การมีผู้อำนวยการคนหนึ่ง

คณะกรรมการเป็นผู้มีอำนาจสรรหา แต่งตั้ง และถอดถอน
ผู้อำนวยการ

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาผู้อำนวยการ ให้เป็นไปตามประกาศของ
คณะกรรมการ

มาตรา ๒๖ ผู้อำนวยการต้องเป็นผู้สามารถทำงานให้แก่องค์การได้
เต็มเวลา และต้องเป็นผู้ซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์ในวันที่ได้รับการแต่งตั้ง

(๓) เป็นผู้ซึ่งมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์เหมาะสม
กับกิจการขององค์การโดยมีประวัติการทำงานที่สามารถแสดงให้เห็นถึง
ประสบการณ์ของผู้นั้นว่าได้วางรากฐานขององค์กรและทำให้เกิดผลสำเร็จของ
องค์กรมาแล้วเป็นอย่างดี

(๔) ไม่มีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕(๓) (๔)
หรือ (๕)

มาตรา ๒๗ ผู้อำนวยการจะต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่
กระทำกับองค์การหรือในกิจการที่ขัดหรือแย้งกับวัตถุประสงค์ขององค์การ ไม่ว่า
โดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่เป็นกิจการสาธารณประโยชน์และมีได้แสวงหา
กำไร

มาตรา ๒๘ ผู้อำนวยการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้
รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๒๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ผู้อำนวยการพ้น
จากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ออกตามกรณีที่กำหนดไว้ในข้อตกลงระหว่างคณะกรรมการกับผู้อำนวยการ

(๔) คณะกรรมการให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๒๖ หรือกระทำการอันเป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๒๗

มติของคณะกรรมการให้ผู้อำนวยการออกจากตำแหน่งตาม (๔) ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการเท่าที่มีอยู่ โดยไม่นับรวมผู้อำนวยการ

มาตรา ๓๐ ผู้อำนวยการมีหน้าที่บริหารกิจการขององค์การให้เป็นไปตามกฎหมาย วัตถุประสงค์ขององค์การ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ นโยบาย และมติของคณะกรรมการ และเป็นผู้บังคับบัญชาเจ้าหน้าที่และลูกจ้างทุกตำแหน่ง เว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ตรวจสอบภายในตามมาตรา ๔๕ วรรคสอง รวมทั้งให้มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอเป้าหมาย แผนงาน และโครงการ ต่อคณะกรรมการ เพื่อให้การดำเนินงานขององค์การบรรลุวัตถุประสงค์

(๒) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านต่างๆ ขององค์การ รวมทั้งรายงานการเงินและบัญชี ตลอดจนเสนอแผนการเงิน และงบประมาณของปีต่อไปต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา

(๓) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงกิจการและการดำเนินงานขององค์การให้มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ต่อคณะกรรมการ

ผู้อำนวยการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการขององค์การ

มาตรา ๓๑ ผู้อำนวยการมีอำนาจ

(๑) บรรจุ แต่งตั้ง เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัย เจ้าหน้าที่และลูกจ้าง ตลอดจนให้เจ้าหน้าที่และลูกจ้างออกจากตำแหน่งตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การโดยไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ นโยบาย หรือมติที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๒ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้แทนขององค์การ เพื่อการนี้ ผู้อำนวยการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๓ ให้คณะกรรมการเป็นผู้กำหนดอัตราเงินเดือนหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้อำนวยการตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๔

การประสานการบริหารการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

มาตรา ๓๔ เพื่อประโยชน์ในการบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและมีบูรณาการ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ประสานการปฏิบัติการกับส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เพื่อให้หน่วยงานดังกล่าวใช้ทรัพยากรบุคคลงบประมาณและอำนาจหน้าที่ของตน ไม่ว่าในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม การผังเมือง การควบคุมอาคาร การรักษาสาธารณสุขสมบัติของแผ่นดิน การสาธารณสุข การรักษาความสะอาด การรักษาความสงบเรียบร้อย หรือในด้านอื่นใด แล้วแต่กรณี ให้มีผลสำเร็จตามแผนยุทธศาสตร์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว หรือตามแผนปฏิบัติการในการบริหารจัดการหรือพัฒนาพื้นที่พิเศษและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ของชุมชนท้องถิ่นที่อยู่ในพื้นที่เช่นนั้น

การประสานการปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง องค์การโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจจัดทำบันทึกข้อตกลงฉบับหนึ่งหรือหลายฉบับระหว่างองค์การกับส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงาน

อื่นของรัฐ เพื่อกำหนดวิธีการ เงื่อนไข การใช้อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบของหน่วยงานนั้นได้ตามที่เห็นสมควร รวมทั้งการมอบอำนาจของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐให้องค์การดำเนินการใดๆ แทนด้วย ทั้งนี้ ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการนั้นและตามความเหมาะสม

ในกรณีที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐตามวรรคหนึ่งไม่ยินยอมทำบันทึกข้อตกลงหรือไม่ปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้คณะกรรมการรายงานต่อรัฐมนตรี หรือผู้มีอำนาจบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลหน่วยงานนั้นเพื่อพิจารณาสั่งการ หรือเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อวินิจฉัยชี้ขาดและให้มีการดำเนินการตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒

หมวด ๕

การบริหารการพัฒนาในพื้นที่พิเศษ

มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์ในการบริหารการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในพื้นที่พิเศษ คณะกรรมการมีอำนาจประกาศให้พื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเป็นพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดแนวเขตของพื้นที่พิเศษไว้ด้วย

มาตรา ๓๖ ในพื้นที่พิเศษแต่ละแห่งให้มีคณะที่ปรึกษา ประกอบด้วย ผู้แทนจากภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้แทนชุมชนท้องถิ่น ที่คณะกรรมการเสนอรัฐมนตรีแต่งตั้งจากหน่วยงานหรือบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กับพื้นที่พิเศษนั้น

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือก คุณสมบัติ อำนาจหน้าที่ วาระการดำรงตำแหน่ง และการปฏิบัติหน้าที่ของคณะที่ปรึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

ให้นำความในมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๔ มาใช้บังคับกับการประชุมและเบี้ยประชุมของคณะที่ปรึกษาดังกล่าวโดยอนุโลม

มาตรา ๓๗ ในพื้นที่พิเศษแต่ละแห่งให้องค์การจัดตั้งสำนักงานพื้นที่พิเศษเป็นหน่วยบริหารการพัฒนาในพื้นที่พิเศษนั้น เพื่อดำเนินงานพัฒนาการท่องเที่ยวให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้

สำนักงานพื้นที่พิเศษมีอำนาจหน้าที่บริหารจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่พิเศษนั้นตามนโยบายแผนยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติการตามมาตรา ๒๐ หรือโดยคำแนะนำของคณะที่ปรึกษา และมีหน้าที่เสนอแนะหรือให้ข้อมูลแก่คณะกรรมการเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ รวมทั้งดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การตามมาตรา ๙

ให้มีผู้จัดการสำนักงานพื้นที่พิเศษคนหนึ่งโดยคณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้ง

ให้คณะกรรมการสนับสนุนงบประมาณแก่สำนักงานพื้นที่พิเศษ

ในกรณีที่มีปัญหาอุปสรรคในการบริหารจัดการ ให้สำนักงานพื้นที่พิเศษรายงานต่อองค์การเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาให้ความช่วยเหลือสนับสนุน แก้ไขปัญหา หรือดำเนินการอื่นใด

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่สำนักงานพื้นที่พิเศษมีความจำเป็นต้องปรับปรุงพื้นที่หรือจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวเพิ่มเติมจากที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐได้จัดทำไว้ตามอำนาจหน้าที่ปกติ และมีค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษา ให้สำนักงานพื้นที่พิเศษโดยความเห็นชอบของคณะที่ปรึกษารายงานต่อองค์การเพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง หรือค่าตอบแทนเพื่อเป็นรายได้ของสำนักงานพื้นที่พิเศษนั้นได้

การเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง หรือค่าตอบแทนในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้เฉพาะเท่าที่จำเป็นและเมื่อได้มีการรับฟังความคิดเห็นของชุมชนและผู้ประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องแล้ว โดยสำนักงานพื้นที่พิเศษต้องประกาศอัตราให้ทราบเป็นการทั่วไป

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่พื้นที่พิเศษแห่งใดมีความจำเป็นต้องมีการประสานงาน หรือประสานความร่วมมือระหว่างส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐในการใช้อำนาจหน้าที่เพื่อ

ประโยชน์แก่การบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้บรรลุเป้าหมาย คณะกรรมการอาจมอบหมายให้สำนักงานพื้นที่พิเศษเป็นผู้จัดทำบันทึกข้อตกลงกับหน่วยงานของรัฐนั้นๆ ได้ เพื่อการนี้ให้คำแนะนำในมาตรา ๓๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๖

ผู้ปฏิบัติงานขององค์การ

มาตรา ๔๐ ผู้ปฏิบัติงานขององค์การมีสามประเภท คือ

- (๑) เจ้าหน้าที่หรือลูกจ้าง
- (๒) ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญซึ่งองค์การจ้างให้ปฏิบัติงานเป็นที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญโดยมีสัญญาจ้าง
- (๓) เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมาปฏิบัติงานเป็นเจ้าหน้าที่ขององค์การเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๔๔

มาตรา ๔๑ เจ้าหน้าที่ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์
- (๓) สามารถทำงานให้แก่องค์การได้เต็มเวลา
- (๔) มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์เหมาะสมกับวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ขององค์การ
- (๕) ไม่เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือพนักงานหรือลูกจ้างของราชการส่วนท้องถิ่น
- (๖) ไม่มีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕(๓) (๔) หรือ (๕)

มาตรา ๔๒ เจ้าหน้าที่จะต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำ กับองค์การหรือในกิจการที่ขัดหรือแย้งกับวัตถุประสงค์ขององค์การ ไม่ว่าโดย ทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่เป็นกิจการสาธารณประโยชน์และมีได้แสวงหากำไร

มาตรา ๔๓ เจ้าหน้าที่พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตาม มาตรา ๔๑ หรือกระทำการอื่นเป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๔๒

(๔) ถูกให้ออกหรือปลดออก เพราะไม่ผ่านการประเมินผลงานหรือ ผิดวินัยตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดไว้ในข้อบังคับ

มาตรา ๔๔ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานขององค์การ รัฐมนตรีอาจ ขอให้ข้าราชการ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นใดในกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่น ของรัฐมาปฏิบัติงานเป็นเจ้าหน้าที่ขององค์การเป็นการชั่วคราวได้ ทั้งนี้ เมื่อได้รับ อนุมัติจากผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างของผู้นั้น และมีข้อตกลงที่ทำไว้ใน การอนุมัติ

ข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นใดซึ่งได้รับอนุมัติ ให้มาปฏิบัติงานเป็นเจ้าหน้าที่ขององค์การเป็นการชั่วคราวตามวรรคหนึ่ง ให้ ถือว่าเป็นการได้รับอนุญาตให้ออกจากราชการหรือออกจากงานไปปฏิบัติงานใดๆ และให้นับเวลาระหว่างที่มาปฏิบัติงานในองค์การสำหรับการคำนวณบำเหน็จ บำนาญหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นทำนองเดียวกันเสมือนอยู่ปฏิบัติราชการหรือ ปฏิบัติงานเต็มเวลาดังกล่าว แล้วแต่กรณี

เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติให้มาปฏิบัติงานในองค์การ ให้ เจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่งมีสิทธิได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง และรับเงินเดือนไม่ต่ำกว่าตำแหน่งและเงินเดือนเดิมตามข้อตกลงที่ทำไว้ใน การอนุมัติ

หมวด ๓

การบัญชี การตรวจสอบ และการประเมินผลงานขององค์การ

มาตรา ๔๕ การบัญชีขององค์การ ให้จัดทำตามหลักสากล ตามแบบ และหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด และต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายใน เกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และการพัสดุขององค์การ ตลอดจนรายงานผลการ ตรวจสอบให้คณะกรรมการทราบอย่างน้อยปีละครั้ง

ในการตรวจสอบภายใน ให้มีผู้ปฏิบัติงานขององค์การทำหน้าที่เป็น ผู้ตรวจสอบภายในโดยเฉพาะ และให้รับผิดชอบขึ้นตรงต่อคณะกรรมการตาม ระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๖ ให้องค์การจัดทำงบดุล งบการเงิน และบัญชีทำการส่ง ผู้สอบบัญชีภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี

ในทุกรอบปี ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกตาม ที่คณะกรรมการแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เป็นผู้สอบบัญชีและประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินขององค์การ โดยให้ แสดงความคิดเห็นเป็นข้อวิเคราะห์ว่าการใช้จ่ายดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประหยัด และได้ผลตามเป้าหมายเพียงใด แล้วทำบันทึกรายงานผลการสอบ บัญชีเสนอต่อคณะกรรมการ

เพื่อการนี้ ให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและ เอกสารหลักฐานต่างๆ ขององค์การ สอบถามผู้อำนวยการ ผู้ตรวจสอบภายใน เจ้าหน้าที่และลูกจ้าง หรือบุคคลอื่น และเรียกให้ส่งสรรพสมุดบัญชีและเอกสาร หลักฐานต่างๆ ขององค์การเป็นการเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

มาตรา ๔๗ ให้องค์การทำรายงานประจำปีเสนอรัฐมนตรี รายงานนี้ให้ กล่าวถึงผลงานขององค์การในปีที่ล่วงมาแล้ว บัญชีทำการ พร้อมทั้งรายงานของ ผู้สอบบัญชี รวมทั้งคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการ โครงการ และ แผนงานที่จะจัดทำในภายหน้า

มาตรา ๔๘ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมประสิทธิภาพและการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ โครงการ และแผนงานที่ได้จัดทำไว้ ให้องค์การจัดให้มีการประเมินผล การดำเนินงานขององค์การตามระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด แต่ต้องไม่นานกว่าสามปี

การประเมินผลการดำเนินงานตามวรรคหนึ่ง ให้จัดทำโดยสถาบันหรือองค์การที่เป็นกลางและมีความเชี่ยวชาญในด้านการประเมินผลการดำเนินงาน โดยมีการคัดเลือกตามวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

การประเมินผลการดำเนินงานขององค์การจะต้องแสดงข้อเท็จจริงให้ปรากฏ ทั้งในด้านประสิทธิผล ในด้านประสิทธิภาพ และในด้านการพัฒนาองค์การ และในรายละเอียดอื่นตามที่คณะกรรมการจะได้กำหนดเพิ่มเติมขึ้น

ในกรณีที่มีเหตุผลจำเป็นเป็นการเฉพาะกาล จะจัดให้มีการประเมินเป็นครั้งคราวตามมาตรานี้ด้วยก็ได้

มาตรา ๔๙ ในกรณีที่มีการปฏิบัติการร่วมกันระหว่างหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๓๔ หรือมาตรา ๓๕ เป็นผลสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายได้อย่างดี ingsคณะกรรมการอาจเสนอให้มีการให้รางวัลหรือประโยชน์ตอบแทนแก่ข้าราชการ พนักงาน หรือเจ้าหน้าที่ซึ่งได้ร่วมมือปฏิบัติการนั้น ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๘

การกำกับดูแล

มาตรา ๕๐ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินกิจการขององค์การให้เป็นไปตามกฎหมาย และให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งองค์การ นโยบายของรัฐบาล และมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับองค์การ เพื่อการนี้ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้องค์การชี้แจง แสดงความคิดเห็น ทำรายงานหรือยับยั้งการกระทำขององค์การที่ขัดต่อวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งองค์การ นโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับองค์การ ตลอดจนสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินการขององค์การได้

หมวด ๙ บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๑ ในวาระเริ่มแรก แต่ไม่เกินสี่ปีนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกา
นี้มีผลใช้บังคับให้คณะกรรมการบริหารจัดการพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยว
อย่างยั่งยืน ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๓๘๙/๒๕๕๕ เรื่อง แต่งตั้ง
คณะกรรมการบริหารจัดการพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ลงวันที่
๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕ ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการตามพระราชกฤษฎีกา
ฉบับนี้ จนกว่าคณะกรรมการบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยว
อย่างยั่งยืนซึ่งได้รับแต่งตั้งตามพระราชกฤษฎีกานี้เข้ารับหน้าที่

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มรายได้และกระจายรายได้ไปสู่ชุมชนท้องถิ่น โดยให้มีการบริหารและพัฒนาพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวในเชิงบูรณาการมีองค์กรกลางทำหน้าที่กำหนดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ และประสานงานกับท้องถิ่นหรือพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวหรือส่งเสริมและพัฒนาพื้นที่ที่มีศักยภาพในการท่องเที่ยวให้มีการบริหารจัดการพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวในเชิงคุณภาพรวมทั้งสามารถระดมบุคลากร งบประมาณ และเครื่องมือเครื่องใช้มาใช้ในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีเอกภาพ และแก้ไขปัญหาโดยรวดเร็ว ตลอดจนส่งเสริมให้มีการนำความรู้ด้านการบริหารจัดการสมัยใหม่มาใช้เพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้ สมควรจัดตั้งองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนขึ้นเป็นองค์การมหาชนตามกฎหมายว่าด้วยองค์การมหาชนเพื่อปฏิบัติหน้าที่และจัดทำภารกิจดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้



พระราชกฤษฎีกา

จัดตั้งสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน)

พ.ศ. ๒๕๔๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕

เป็นปีที่ ๕๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการขึ้นเป็นองค์การมหาชนตามกฎหมายว่าด้วยองค์การมหาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

หมวด ๑

การจัดตั้ง วัตถุประสงค์ และอำนาจหน้าที่

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งองค์การมหาชนขึ้น เรียกว่า “สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ” เรียกโดยย่อว่า “สปน.” และใช้ชื่อภาษาอังกฤษว่า “Convention and Exhibition Bureau” เรียกโดยย่อว่า “CEB”

มาตรา ๖ ให้สำนักงานมีที่ตั้งของสำนักงานแห่งใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใกล้เคียง

มาตรา ๗ ให้สำนักงานมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

(๑) ส่งเสริมการจัดการประชุม การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล และการจัดนิทรรศการในประเทศไทย

(๒) สนับสนุน หรือจัดให้มีการนำเสนอศิลปะและวัฒนธรรมไทย อันเป็นการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไทย

(๓) ให้การบริการด้านความรู้ และฝึกอบรมแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือประชาชนให้เกิดความชำนาญและทักษะเทียบเท่ามาตรฐานสากลเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

(๔) เป็นศูนย์กลางข้อมูลด้านการประชุมและการจัดนิทรรศการ

(๕) ให้ความรู้แก่ผู้ดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยวให้เข้าใจการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

การดำเนินการตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวจะต้องมุ่งพัฒนาและเพิ่มศักยภาพของประเทศในการเป็นศูนย์กลางการจัดการประชุมนานาชาติ การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล และการจัดนิทรรศการนานาชาติ

มาตรา ๘ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗ ให้สำนักงานมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย และมาตรการในการส่งเสริมการจัดการประชุมนานาชาติ การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล และการจัดนิทรรศการในประเทศไทย

(๒) ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ธุรกิจการประชุม การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล และการจัดนิทรรศการในประเทศไทย

(๓) เป็นตัวแทนของประเทศในการจัดทำข้อเสนอเพื่อขอรับเป็นเจ้าภาพในการจัดงาน

(๔) เป็นศูนย์ข้อมูลและให้บริการข้อมูล รวมทั้งให้คำปรึกษาและคำแนะนำด้านการส่งเสริมการจัดการประชุมนานาชาติ การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล และการจัดนิทรรศการในประเทศไทย

(๕) สนับสนุนหรือจัดการสัมมนาฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับธุรกิจการจัดการประชุมการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล และการจัดนิทรรศการในประเทศไทย

(๖) กำหนดมาตรฐานและรับรองคุณภาพของผู้ประกอบธุรกิจจัดการประชุม การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล และการจัดนิทรรศการในประเทศไทย

(๗) เป็นศูนย์ประสานงานและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบธุรกิจการจัดการประชุมการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล และการจัดนิทรรศการในประเทศไทย

(๘) พัฒนาโครงการที่จำเป็นต่อการจัดการประชุม การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล และการจัดนิทรรศการในประเทศไทย ภายใต้การสนับสนุนจากรัฐบาล

(๙) ให้การสนับสนุนแก่หน่วยงานต่างๆ ในการจัดการประชุม การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลและการจัดนิทรรศการในประเทศไทย

(๑๐) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสำนักงาน

หมวด ๒

ทุน รายได้ และทรัพย์สิน

มา ร ๙ ทุนและทรัพย์สินในการดำเนินกิจการของสำนักงานประกอบด้วย

- (๑) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาตามมาตรา ๔๐
- (๒) เงินที่รัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนประเดิม
- (๓) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสมเป็นรายปี
- (๔) เงินอุดหนุนจากภาคเอกชนหรือองค์กรอื่น ทั้งภายในประเทศต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ และเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้
- (๕) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินการ
- (๖) ดอกผลของเงินหรือรายได้จากทรัพย์สินของสำนักงาน

มาตรา ๑๐ บรรดารายได้ของสำนักงานไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๑ ให้อสังหาริมทรัพย์ที่สำนักงานได้มาจากการให้หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของสำนักงานเป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงาน

ให้สำนักงานมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ จำหน่าย และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของสำนักงาน

มาตรา ๑๒ การใช้จ่ายเงินของสำนักงาน ให้ใช้จ่ายไปเพื่อกิจการของสำนักงานโดยเฉพาะ

การเก็บรักษาและเบิกจ่ายของสำนักงาน ให้เป็นไปตามระเบียบที่ คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๓

การบริหารและการดำเนินงาน

มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ” ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูงในด้านการบริหาร การท่องเที่ยว การประชุม หรือการจัดนิทรรศการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิบดีกรมส่งเสริมการส่งออก อธิบดีกรมสารนิเทศ อธิบดีกรมศุลกากร และผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

(๓) กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้แทนสมาคมทางการค้าที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว การประชุม หรือการจัดนิทรรศการ และเป็นสมาชิกของสำนักงาน จำนวนสามคน

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยว การประชุม การจัดนิทรรศการ หรือด้านอื่นอันเป็นประโยชน์แก่กิจการของสำนักงาน และเป็นบุคคลซึ่งมิใช่ข้าราชการหรือผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ จำนวนสองคน

ให้ผู้อำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการโดยตำแหน่ง และให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งพนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๑๔ ประธานกรรมการและกรรมการตามมาตรา ๑๓ (๓) และ (๔) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์ และไม่เกินเจ็ดสิบปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้

ความสามารถ

(๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๖) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสำนักงานหรือที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญที่มีสัญญาจ้างกับสำนักงาน

ความใน (๑) มิให้ใช้บังคับแก่กรรมการชาวต่างประเทศซึ่งสำนักงานจำเป็นต้องแต่งตั้งตามข้อผูกพันหรือตามลักษณะของกิจการขององค์การมหาชนนั้น

มาตรา ๑๕ ประธานกรรมการและกรรมการของสำนักงานจะต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับสำนักงาน หรือในกิจการที่เป็น การแข่งขันกับกิจการของสำนักงาน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่เป็นผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้เป็นประธานกรรมการหรือกรรมการในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่สำนักงานเป็นผู้ถือหุ้น

มาตรา ๑๖ ให้ประธานกรรมการและกรรมการตามมาตรา ๑๓ (๓) และ (๔) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้ง ประธานกรรมการหรือกรรมการขึ้นใหม่ ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการ ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่ง เพื่อดำเนินการต่อไปจนกว่า ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๑๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ประธานกรรมการและกรรมการตามมาตรา ๑๓ (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๔ หรือกระทำการอันมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๕

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการตามมาตรา ๑๓ (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้เสนอคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อื่นดำรงตำแหน่งแทน และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว เว้นแต่วาระเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการแทนก็ได้

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการตามมาตรา ๑๓ (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งประธานกรรมการ หรือกรรมการตามความในวรรคหนึ่ง และในกรณีที่ประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้กรรมการที่เหลือเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการเป็นการชั่วคราว

มาตรา ๑๕ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำกับดูแลการดำเนินงานของสำนักงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

(๒) กำหนดนโยบายการบริหารงาน และให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานของสำนักงาน

(๓) อนุมัติแผนการลงทุนและแผนการเงินของสำนักงาน

(๔) ควบคุมการดำเนินงานและการบริหารงานทั่วไป ตลอดจนออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศหรือข้อกำหนดเกี่ยวกับสำนักงานในเรื่องต่อไปนี้

(ก) การบริหารงานทั่วไปของสำนักงาน การจัดแบ่งส่วนงานของสำนักงานและขอบเขตหน้าที่ของส่วนงานดังกล่าว

(ข) การกำหนดตำแหน่ง คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินอื่นของพนักงานและลูกจ้าง

(ค) การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การประเมินผลงาน การลดถอน วินัยและการลงโทษทางวินัย การออกจากตำแหน่ง การร้องทุกข์ และการอุทธรณ์การลงโทษของพนักงานและลูกจ้าง รวมทั้ง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจ้างลูกจ้าง

(ง) การบริหาร และจัดการการเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินของสำนักงาน รวมทั้งการบัญชีและการจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีเป็นสูญ

(จ) การจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่นแก่พนักงานและลูกจ้าง

(ฉ) ขอบเขตอำนาจหน้าที่และระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตรวจสอบภายใน

(ช) การกระทำอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสำนักงาน

ระเบียบเกี่ยวกับการจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีเป็นสูญตาม (๔) (ง) ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๐ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือตามเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๑ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความเชี่ยวชาญให้เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการ และมีอำนาจแต่งตั้ง

คณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

ให้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๒๒ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ที่ปรึกษา และอนุกรรมการ ได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๓ ให้สำนักงานมีผู้อำนวยการคนหนึ่ง
คณะกรรมการเป็นผู้มีอำนาจสรรหา แต่งตั้ง และถอดถอน
ผู้อำนวยการ

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาผู้อำนวยการ ให้เป็นไปตามข้อกำหนด
ของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๔ ผู้อำนวยการต้องเป็นผู้สามารถทำงานให้แก่สำนักงานได้
เต็มเวลาและต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์
- (๒) มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์เหมาะสมในการบริหาร
กิจการของสำนักงานตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๗ และ
มาตรา ๘
- (๓) ไม่มีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔)
(๕) หรือ (๖)
- (๔) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับสำนักงาน

มาตรา ๒๕ ผู้อำนวยการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้
รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ไม่เกินสองวาระติดกัน

มาตรา ๒๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ผู้อำนวยการ
พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ออกตามกรณีที่กำหนดไว้ในข้อตกลงระหว่างคณะกรรมการกับผู้อำนวยความสะดวก

(๔) คณะกรรมการให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๒๔

มติของคณะกรรมการให้ผู้อำนวยความสะดวกพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ โดยไม่นับรวมตำแหน่งผู้อำนวยความสะดวก

มาตรา ๒๗ ผู้อำนวยความสะดวกมีหน้าที่บริหารกิจการของสำนักงานให้เป็นไปตามกฎหมาย วัตถุประสงค์ของสำนักงาน ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด นโยบาย ประกาศและมติของคณะกรรมการ และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างทุกตำแหน่ง เว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ตรวจสอบภายในตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง รวมทั้งให้มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอเป้าหมาย แผนงาน และโครงการต่อคณะกรรมการเพื่อให้การดำเนินงานของสำนักงานบรรลุวัตถุประสงค์

(๒) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านต่างๆ ของสำนักงาน รวมทั้งรายงานการเงินการบัญชี ตลอดจนเสนอแผนการเงินและงบประมาณของปีต่อไปต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา

(๓) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงกิจการและการดำเนินงานของสำนักงานให้มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ต่อคณะกรรมการ

ผู้อำนวยความสะดวกต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการของสำนักงาน

มาตรา ๒๘ ผู้อำนวยความสะดวกมีอำนาจ

(๑) บรรจุ แต่งตั้ง เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัย พนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนให้พนักงานและลูกจ้างออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้

ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด แต่ถ้าเป็นพนักงานหรือลูกจ้างตั้งแต่ตำแหน่งที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการฝ่าย หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

(๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานของสำนักงานโดยไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ ข้อกำหนด นโยบายหรือมติที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๙ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้แทนของสำนักงานเพื่อการนี้ผู้อำนวยการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๐ ให้คณะกรรมการเป็นผู้กำหนดอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้อำนวยการ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๔

ผู้ปฏิบัติงานของสำนักงาน

มาตรา ๓๑ ผู้ปฏิบัติงานของสำนักงานมีสามประเภท คือ

(๑) พนักงานหรือลูกจ้าง ได้แก่ ผู้ซึ่งปฏิบัติงานโดยรับเงินเดือนหรือค่าจ้างจากงบประมาณของสำนักงาน

(๒) ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ผู้ซึ่งสำนักงานจ้างให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นที่ปรึกษาหรือผู้ทรงคุณวุฒิโดยมีสัญญาจ้าง

(๓) เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมาปฏิบัติงานของสำนักงานเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๓๔

มาตรา ๓๒ พนักงานต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์

(๓) สามารถทำงานให้แก่สำนักงานได้เต็มเวลา

(๔) มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์เหมาะสมกับวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน

(๕) ไม่เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือพนักงานหรือลูกจ้างของราชการส่วนท้องถิ่น

(๖) ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔(๓) (๔) หรือ (๕)

(๗) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับสำนักงาน

ให้ความความในมาตรา ๑๔ วรรคสอง และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับกับพนักงานโดยอนุโลม

มาตรา ๓๓ พนักงานพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๓๒

(๔) ถูกให้ออกหรือปลดออก เพราะไม่ผ่านการประเมินผลงาน หรือกระทำผิดวินัยตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดไว้ในข้อบังคับ

(๕) ออกตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในสัญญาจ้าง

มาตรา ๓๔ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของสำนักงาน รัฐมนตรีอาจขอให้ข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ มาปฏิบัติงานในสำนักงานเป็นการชั่วคราวได้ ทั้งนี้เมื่อได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างของผู้นั้น และมีข้อตกลงที่ทำไว้ในการอนุมัติ

ในกรณีที่ข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นตามวรรคหนึ่ง ได้รับอนุมัติให้มาปฏิบัติงานเป็นพนักงานของสำนักงาน ให้ถือว่าเป็นการได้รับอนุญาตให้ออกจากราชการหรือออกจากงานไปปฏิบัติงานใดๆ และให้นับเวลาระหว่างที่มาปฏิบัติงานในสำนักงาน สำหรับการคำนวณบำเหน็จ บำนาญ หรือประโยชน์ตอบแทนอื่นทำนองเดียวกันเสมือนอยู่ปฏิบัติราชการหรือปฏิบัติงานเต็มเวลาดังกล่าวแล้วแต่กรณี

เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาที่มาปฏิบัติงานให้สำนักงาน ให้บุคคลตามวรรคหนึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนในส่วนราชการหรือหน่วยงานเดิม ในระดับตำแหน่งที่ไม่ต่ำกว่าระดับตำแหน่งเดิมตามข้อตกลงที่ทำไว้

หมวด ๕

การบัญชี การตรวจสอบ และการประเมินผลงาน

มาตรา ๓๕ การบัญชีของสำนักงาน ให้จัดทำตามหลักสากลตามแบบและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด และจะต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงิน การบัญชีและการพัสดุของสำนักงาน ตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการทราบอย่างน้อยปีละครั้ง

ในการตรวจสอบภายใน ให้มีผู้ปฏิบัติงานของสำนักงานทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบภายในโดยเฉพาะและให้รับผิดชอบขึ้นตรงต่อคณะกรรมการตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๖ ให้สำนักงานจัดทำงบดุล งบการเงิน และบัญชีทำการส่งผู้สอบบัญชีภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี

ในทุกรอบปี ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกตามที่คณะกรรมการแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี และประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของสำนักงาน โดยให้แสดงความคิดเห็นเป็นข้อวิเคราะห้ว่าการใช้จ่ายดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประหยัด และได้ผลตามเป้าหมายเพียงใด แล้วทำบันทึกรายงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อคณะกรรมการ

เพื่อการนี้ ให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่างๆ ของสำนักงาน สอบถามประธานกรรมการ กรรมการผู้อำนวยการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้อื่นซึ่งเป็นตัวแทนของสำนักงาน และเรียกให้ส่งสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่างๆ เป็นการเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

ให้สำนักงานจัดส่งงบการเงินที่รับรองแล้วให้กระทรวงการคลังทราบ

มาตรา ๓๗ ให้สำนักงานทำรายงานประจำปีเสนอรัฐมนตรี รายงานนี้ให้กล่าวถึงผลงานของสำนักงานในปีที่ล่วงมาแล้ว บัญชีทำการพร้อมทั้งรายงานของผู้สอบบัญชี รวมทั้งคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการ โครงการ และแผนงานที่จะจัดทำในภายหน้า

มาตรา ๓๘ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมประสิทธิภาพและการตรวจสอบการดำเนินงานของสำนักงาน ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ โครงการ และแผนงานที่ได้จัดทำไว้ ให้สำนักงานจัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานของสำนักงานตามระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด แต่ต้องไม่เกินสามปีนับแต่การประเมินครั้งสุดท้าย

การประเมินผลตามวรรคหนึ่ง ให้จัดทำโดยสถาบันหรือองค์กรที่เป็นกลางและมีความเชี่ยวชาญในด้านการประเมินผลกิจการ โดยมีการคัดเลือกตามวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

การประเมินผลการดำเนินงานของสำนักงานจะต้องแสดงข้อเท็จจริงให้ปรากฏในด้านประสิทธิผลในด้านประสิทธิภาพ และในด้านการพัฒนาองค์กร หรือในรายละเอียดอื่นตามที่คณะกรรมการจะได้กำหนดเพิ่มเติมขึ้น

ในกรณีที่มิเหตุผลจำเป็นเป็นการเฉพาะกาล จะจัดให้มีการประเมินเป็นครั้งคราวตามมาตรานี้ด้วยก็ได้

หมวด ๖

การกำกับดูแล

มาตรา ๓๙ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินกิจการของสำนักงาน ให้เป็นไปตามกฎหมายและให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสำนักงาน นโยบายของรัฐบาล และมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับสำนักงาน เพื่อการนี้ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้สำนักงานชี้แจง แสดงความคิดเห็น ทำรายงาน หรือยับยั้งการกระทำของสำนักงานที่ขัดต่อวัตถุประสงค์ของ

การจัดตั้งสำนักงาน นโยบายของรัฐบาล หรือมติของคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับสำนักงาน ตลอดจนสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินงานของสำนักงานได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๐ ให้รัฐมนตรีเสนอคณะรัฐมนตรีดำเนินการตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่ออนุมัติให้มีการโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน และเงินงบประมาณของกองการประชมนานาชาติ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ที่มีอยู่ในวันที่พระราชกฤษฎีกาใช้บังคับไปเป็นของสำนักงาน

มาตรา ๔๑ ในวาระเริ่มแรก ให้มีคณะกรรมการเตรียมการจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ ประกอบด้วย ประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นประธาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงการคลัง เป็นกรรมการ

ให้ผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยตำแหน่ง

มาตรา ๔๒ ให้คณะกรรมการเตรียมการจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการทำหน้าที่สรรหาประธานและกรรมการตามมาตรา ๑๓(๓) และ (๔) สำหรับวาระเริ่มแรก และปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ เท่าที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของสำนักงาน จนกว่าจะมีคณะกรรมการตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔๓ พนักงานหรือลูกจ้างของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีสิทธิขอเปลี่ยนไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสำนักงาน

พนักงานหรือลูกจ้างตามวรรคหนึ่งซึ่งสมัครใจเปลี่ยนไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสำนักงานต้องใช้สิทธิแจ้งความจำนงค์เป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการตามมาตรา ๔๑ กำหนด

การเปลี่ยนไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสำนักงานตามพระราชกฤษฎีกานี้ ไม่ถือว่าเป็นการออกจากงานเพราะการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเลิกจ้าง

การจะบรรจุและแต่งตั้งพนักงานหรือลูกจ้างตามวรรคหนึ่งให้ดำรงตำแหน่งให้เป็นไปตามอัตราค่าจ้าง คุณสมบัติ และอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างที่คณะกรรมการตามมาตรา ๔๑ กำหนดซึ่งจะต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับโครงสร้างและอัตราค่าจ้างของสำนักงานที่จะมีขึ้นด้วย และจะต้องได้รับเงินเดือนค่าจ้าง ค่าตอบแทน หรือสวัสดิการและประโยชน์อย่างอื่นไม่น้อยกว่าที่พนักงานหรือลูกจ้างผู้นั้นเคยได้รับอยู่เดิม ทั้งนี้ โดยผู้นั้นต้องผ่านการคัดเลือกและประเมินผลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการตามมาตรา ๔๑ กำหนด

การบรรจุและแต่งตั้งพนักงานหรือลูกจ้างที่ผ่านการคัดเลือกและประเมินผลเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสำนักงาน ให้มีผลในวันที่คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติให้มีการดำเนินการตามมาตรา ๔๐

มาตรา ๔๔ เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาการทำงานสำหรับคำนวณสิทธิประโยชน์ตามข้อบังคับของสำนักงาน ให้นับเวลาทำงานในขณะที่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างในสังกัดเดิมต่อเนื่องกับเวลาทำงานของพนักงานหรือลูกจ้างของสำนักงานด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการตามมาตรา ๔๑ กำหนด โดยคำนึงถึงความเป็นธรรม และกฎหมาย ระเบียบ หรือ ข้อบังคับอื่นอันเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของพนักงานหรือลูกจ้างด้วย

มาตรา ๔๕ ให้ผู้อำนวยการกองการประชุมนานาชาติ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้อำนวยการตามพระราชกฤษฎีกานี้เท่าที่จำเป็นจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้อำนวยการตามพระราชกฤษฎีกานี้ ซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งหน่วยงานเพื่อรับผิดชอบในการส่งเสริม พัฒนา กำกับดูแล ประสาน และอำนวยความสะดวกในการดำเนินธุรกิจท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับการประชุมการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล การจัดนิทรรศการ และสนับสนุนให้มีการนำเสนอศิลปะและวัฒนธรรมของประเทศไทยในการจัดการประชุมและการจัดนิทรรศการเพื่อให้เกิดภาพความเป็นเอกลักษณ์ของประเทศไทย รวมทั้งให้บริการด้านความรู้และฝึกอบรมแก่บุคลากรเกี่ยวกับธุรกิจการประชุม การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล และการจัดนิทรรศการในประเทศไทย ดังนั้น เพื่อให้หน่วยงานนี้มีการบริหารจัดการที่มีความคล่องตัว มีประสิทธิภาพ และมีภาพลักษณ์ของความเป็นไทย จึงสมควรจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการขึ้นเป็นองค์การมหาชนตามกฎหมายว่าด้วยองค์การมหาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

ภาคผนวก ๔

หน้า

(ประกาศและกฎกระทรวงที่สำคัญ)

- | | |
|---|-----|
| ๑. ประกาศกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
เรื่อง หลักเกณฑ์การใช้ภาพเครื่องหมายราชการประจำ
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๒ | ๓๒๑ |
| ๒. ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง กำหนดภาพเครื่องหมายราชการตามพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายราชการ พ.ศ. ๒๔๘๒ (ฉบับที่ ๒๔๕)
ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา | ๓๒๓ |
| ๓. กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒
กำหนดตราเครื่องหมายของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย | ๓๒๕ |
| ๔. กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๙) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘
กำหนดตราเครื่องหมายของการกีฬาแห่งประเทศไทย | ๓๒๘ |
| ๕. รูปแบบ ตราสัญลักษณ์สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว | ๓๓๒ |
| ๖. รูปแบบ ตราสัญลักษณ์สำนักงานพัฒนาการกีฬา
และนันทนาการ | ๓๓๓ |
| ๗. ข้อบังคับสถาบันการพลศึกษา ว่าด้วยตรา เครื่องหมาย
และสัญลักษณ์ของสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ | ๓๓๔ |
| ๘. กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๙) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘
การขออนุญาตดำเนินการจัดตั้งสมาคมกีฬา | ๓๓๗ |
| ๙. กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๒๙) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘
การอุทธรณ์คำสั่งของการกีฬาแห่งประเทศไทย ตามมาตรา ๕๙ | ๓๔๙ |



ประกาศกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

เรื่อง หลักเกณฑ์การใช้ภาพเครื่องหมายราชการประจำกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

พ.ศ. ๒๕๕๒

เพื่อให้การใช้ภาพเครื่องหมายประจำกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติเครื่องหมายราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๒ และประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดภาพเครื่องหมายราชการตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๒ (ฉบับที่ ๒๔๕) ลงวันที่ ๒๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดภาพเครื่องหมายราชการประจำกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กำหนดหลักเกณฑ์การใช้ภาพเครื่องหมายราชการประจำกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เรื่อง หลักเกณฑ์การใช้ภาพเครื่องหมายราชการประจำกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา”

ข้อ ๒. การใช้ภาพเครื่องหมายราชการประจำการท่องเที่ยวและกีฬา ให้ใช้เฉพาะในกิจการของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หากจะใช้ในกิจการอื่นจะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

การใช้ภาพเครื่องหมายราชการประจำกระทรวงการท่องเที่ยว
และกีฬาตามวรรคหนึ่งจะต้องเป็นไปในลักษณะที่เหมาะสมพอสมควรแก่กรณี
และไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รวมทั้งมิใช่
เพื่อประโยชน์ทางการค้าหากำไร

ข้อ ๓. ให้ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีอำนาจตีความและ
วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๒



(นางสาวศศิธารา พิชัยชาญณรงค์)

ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

เรื่อง กำหนดภาพเครื่องหมายราชการตามพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๒
(ฉบับที่ ๒๔๕)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๒ นายกรัฐมนตรีจึงให้ยกเลิกประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดภาพเครื่องหมายราชการตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๒ (ฉบับที่ ๒๑๐) ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๔๘๖ ของกระทรวงการท้องเที่ยวและกีฬา และออกประกาศภาพเครื่องหมายราชการของกระทรวงการท้องเที่ยวและกีฬาขึ้นใหม่ ไว้เป็นเครื่องหมายราชการตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๒ ดังปรากฏรายละเอียดของภาพเครื่องหมายราชการดังกล่าวท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒

พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

เครื่องหมายราชการ ประจำกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา



หน้าที่ความรับผิดชอบของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา คือ การส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนา อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การกีฬา การศึกษาด้านกีฬาและนันทนาการ ภาพเครื่องหมายราชการของกระทรวงฯ ลักษณะเป็นดวงตรารูปกลมขนาดจริงเส้นผ่าศูนย์กลาง ๖ เซนติเมตร (อาจย่อหรือขยายได้) มีองค์ประกอบ ดังนี้

ภาคภาษาไทย

ตรงกลางมีภาพ เรือพระที่นั่งสุพรรณหงส์ ทอดบัลลังก์กัญญา หมายถึง การเสด็จประพาส อย่างมีศักดิ์ศรีสง่างามตามประเพณี และอวดศิลปวัฒนธรรมของชาติไทย (เส้นสีทอง)

เบื้องบนมีภาพ พระพลบดี (พระอินทร์) ทรงช้างเอราวัณ พระหัตถ์ขวาถือวชิระ พระหัตถ์ซ้ายพระขรรค์ ลอยอยู่บนเมฆ แสดงถึง พลังอันรุ่งโรจน์ และความเจริญก้าวหน้าอันรันดร์ สองช้างซ้ายขวามีเมฆประกอบ (เส้นสีทอง พื้นหลังสีน้ำเงิน)

เบื้องล่างเป็น ลายกนกกระลอกคลื่น และมีอักษรข้อความว่า “กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา” (เป็นสีทอง พื้นหลังสีน้ำเงิน) วงกลมโค้งรับ (พื้นหลังมีน้ำเงินขลิบสีทอง)

ภาคภาษาอังกฤษ

มีองค์ประกอบเหมือนกับภาคภาษาไทย แต่เปลี่ยนจากอักษรภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อความ “Ministry of Tourism and Sports”



กฎกระทรวง

(พ.ศ. ๒๕๖๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๒ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ตราเครื่องหมายของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีลักษณะเป็นรูปคล้ายพระปรางค์วัดอรุณราชวราราม เบื้องบนมีรูปคล้ายเครื่องบิน บินผ่านพระปรางค์ เบื้องล่างมีรูปคล้ายเรือพระที่นั่งสุพรรณหงส์ ทั้งสามอย่างนี้อยู่ภายในวงกลม ในขอบกลมด้านบนมีอักษรว่า “ททท” ในขอบวงกลมด้านล่างมีอักษรว่า “TOURISM AUTHORITY OF THAILAND” ตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

นายกรัฐมนตรี

ตราเครื่องหมายของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ท้ายกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒



หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการปรับปรุงองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ให้เป็นการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๒ เรียกโดยย่อว่า “ททท” และในพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวให้ออกกฎกระทรวงกำหนดตราเครื่องหมายการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้



กฎกระทรวง

(พ.ศ. ๒๕๒๙)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย

พ.ศ. ๒๕๒๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ตราเครื่องหมายของการกีฬาแห่งประเทศไทย มีลักษณะเป็นรูปคล้ายพระอินทร์ทรงช้างเอราวัณ (ช้างสามเศียร) เบื้องล่างมีช่อชัยพฤกษ์โอบขึ้นสองข้าง และมีอักษรย่อ “กกท.” อยู่ด้านล่างโค้งสัมพันธ์กับช่อชัยพฤกษ์ ตามแบบทำยกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๙

พลเอก ป.ดิณสุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

ตราเครื่องหมายของการกีฬาแห่งประเทศไทย

ท้ายกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๙)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘



หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ บัญญัติให้รูปลักษณะตราเครื่องหมายของการกีฬาแห่งประเทศไทยต้องเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้



รูปแบบ
ภาพเครื่องหมายราชการประจำสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว



รูปแบบ
ภาพเครื่องหมายราชการประจำสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ



ข้อบังคับสถาบันการพลศึกษา

ว่าด้วยตรา เครื่องหมาย และสัญลักษณ์ของสถาบันการพลศึกษา

พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีข้อบังคับเกี่ยวกับตรา เครื่องหมาย และสัญลักษณ์ของสถาบันการพลศึกษา เพื่อเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘ สถาปนาสถาบันการพลศึกษา จึงกำหนดข้อบังคับสถาบันการพลศึกษาไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันการพลศึกษา ว่าด้วยตราเครื่องหมาย และสัญลักษณ์ของสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สถาบัน” หมายถึง สถาบันการพลศึกษา

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีสถาบันการพลศึกษา

ข้อ ๔ กำหนดให้มีตราสถาบันการพลศึกษา จำนวน ๓ แบบ คือ

(๑) ตราสถาบันการพลศึกษา เป็นรูปพระพลบดีทรงช้างเอราวัณอยู่เหนือก้อนเมฆ ซ้อนทับอยู่บนเครื่องหมายสามห่วง (เขียว ขาว เหลือง) บรรจุอยู่ในวงรี (สัดส่วน ๔ : ๓) พื้นสีน้ำเงิน ขอบนอกเป็นสีเหลืองทอง มีชื่อสถาบันภาษาไทยอยู่ที่ส่วนบนและชื่อภาษาอังกฤษอยู่ที่ส่วนล่างของขอบสีเหลืองทอง และมีลายประจำยามอยู่ทั้งสองด้านระหว่างชื่อภาษาไทยกับชื่อภาษาอังกฤษ อักษรชื่อภาษาไทย ภาษาอังกฤษและตราประจำยามเป็นสีเขียว ขอบนอกของตราเป็นเส้นสีน้ำเงินขนาดเล็ก

(๒) ตราสถาบันการพลศึกษาประจำวิทยาเขตภาษาไทย เหมือนกับตราสถาบัน แต่ส่วนล่างของขอบสีทองเป็นชื่อวิทยาเขต และตราสถาบันการพลศึกษาประจำวิทยาเขตภาษาอังกฤษ เหมือนกับตราสถาบัน แต่ส่วนบนเป็นชื่อสถาบันภาษาอังกฤษและส่วนล่างของขอบสีทองเป็นชื่อ วิทยาเขตภาษาอังกฤษ

(๓) ตราสถาบันการพลศึกษาประจำโรงเรียนกีฬาภาษาไทย เหมือนกับตราสถาบัน แต่ส่วนล่างของขอบสี่ทอนเป็นชื่อโรงเรียนกีฬา และตราสถาบันการพลศึกษาประจำโรงเรียนกีฬาภาษาอังกฤษเหมือนกับตราสถาบัน แต่ส่วนบนเป็นชื่อสถาบันภาษาอังกฤษและส่วนล่างของขอบสี่ทอนเป็นชื่อโรงเรียนกีฬาภาษาอังกฤษ

ข้อ ๕ กำหนดให้มีเครื่องหมายสถาบันการพลศึกษา สำหรับใช้ประกอบเครื่องแบบนักศึกษาเป็นรูปพระพลบดีทรงช้างเอราวัณอยู่เหนือก้อนเมฆ ซ้อนทับอยู่บนเครื่องหมายสามห่วง (เขียว ขาว เหลือง)

ข้อ ๖ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และเป็นผู้นิมนต์ชี้ขาด ในกรณีที่เกิดปัญหาจากการใช้ข้อบังคับนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

ศักดิ์ทิพย์ ไกรฤกษ์

ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

นายกสภาสถาบันการพลศึกษา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้กำหนดให้จัดตั้งสถาบันการพลศึกษาขึ้นในกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และโดยที่มาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวกำหนดให้ การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกวิทยาเขต คณะ สำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะให้ออกเป็นกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้



กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๙)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย

พ.ศ. ๒๕๒๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๙ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การขออนุญาตดำเนินการจัดตั้งสมาคมซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการกีฬาหรือการส่งเสริมการกีฬาโดยตรง ให้ผู้เริ่มก่อการจัดตั้งสมาคมยื่นคำขอตามแบบ กกท. ๑ ท้ายกฎกระทรวงนี้ จำนวน ๓ ชุด พร้อมด้วยเอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาหรือภาพถ่ายข้อบังคับของสมาคม

(๒) สำเนาหรือภาพถ่ายใบอนุญาตตั้งสมาคมตามกฎหมายว่าด้วยวัฒนธรรมแห่งชาติจากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

(๓) ชื่อ ที่อยู่ อาชีพของผู้เริ่มก่อการจัดตั้งสมาคมทุกคน พร้อมด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับประสบการณ์ด้านการกีฬาหรือส่งเสริมการกีฬา (ถ้ามี) ตามแบบ กกท. ๑ ก ท้ายกฎกระทรวงนี้

(๔) สำเนาหรือภาพถ่ายทะเบียนบ้านของผู้เริ่มก่อการจัดตั้งสมาคมทุกคน

(๕) ภาพถ่ายบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรประจำตัวของบุคคลซึ่งได้รับยกเว้นไม่ต้องมีบัตรประจำตัวประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวประชาชนของผู้เริ่มก่อการจัดตั้งสมาคมทุกคน

(๖) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๔ x ๖ เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือนของผู้เริ่มก่อการจัดตั้งสมาคมทุกคน คนละ ๕ รูป

ข้อ ๒ สมาคมซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการกีฬาหรือการส่งเสริมการกีฬาโดยตรงที่ตั้งและดำรงอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้แทนของสมาคมนั้นยื่นคำขอตามแบบ กกท. ๒ ท้ายกฎกระทรวงนี้ จำนวน ๓ ชุด พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) เอกสารหลักฐานตามข้อ ๑ (๑) และ (๒)

(๒) สำเนาหรือภาพถ่ายใบสำคัญการจดทะเบียนสมาคม

(๓) หลักฐานการเป็นผู้แทนของสมาคม

(๔) บัญชีรายชื่อกรรมการของสมาคมฉบับที่นายทะเบียนสมาคมรับรอง

(๕) บัญชีรายชื่อสมาชิกของสมาคมฉบับที่นายทะเบียนสมาคมรับรอง

ข้อ ๓ ใบอนุญาตให้ดำเนินการจัดตั้งสมาคมซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการกีฬาหรือการส่งเสริมการกีฬาโดยตรง ให้ใช้แบบ กกท.๓ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๔ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญให้ผู้แทนของสมาคมนั้นยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตตามแบบ กกท. ๔ ท้ายกฎกระทรวงนี้ พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) หลักฐานการเป็นผู้แทนของสมาคม

(๒) ใบรับแจ้งความของสถานีตำรวจแห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตนั้นสูญหาย

(๓) ใบอนุญาตที่ถูกทำลายหรือชำรุดบางส่วน ในกรณีที่ใบอนุญาตถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ

ใบแทนใบอนุญาตให้ใช้แบบ กกท. ๓ และมีข้อความว่า “ใบแทน” ด้วยหมึกสีแดงไว้ด้านหน้าตรงมุมบนด้านขวา

ข้อ ๕ สมาคมซึ่งได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจนี้ได้จดทะเบียนเลิกสมาคมไปแล้ว ให้แจ้งการเลิกสมาคมเป็นหนังสือต่อ กกท. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่จดทะเบียนเลิกสมาคม

ข้อ ๖ การยื่นคำขอและการจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจ

(๑) สำหรับสมาคมที่ข้อบังคับระบุให้มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นหรือแจ้งต่อ กกท.

(๒) สำหรับสมาคมที่ข้อบังคับระบุให้มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ในจังหวัดอื่น ให้ยื่นหรือแจ้งต่อสำนักงานสาขาหรือตัวแทนของ กกท. ในจังหวัดนั้น หรือต่อ กกท.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๙

พลเอก ป. ตีนสุตานนท์

นายกรัฐมนตรี

กกท. ๑



เลขรับที่.....
 รับวันที่.....
 ลายมือชื่อ.....ผู้รับคำขอ
 (สำหรับเจ้าหน้าที่เป็นผู้กรอก)

**คำขออนุญาตดำเนินการจัดตั้งสมาคมซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการกีฬาหรือการส่งเสริม
 การกีฬาโดยตรง ตามพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘**

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๑. ข้าพเจ้า (๑).....(๒).....

(๓).....ผู้เริ่มก่อการจัดตั้งสมาคมขอยื่นคำขอต่อการกีฬาแห่งประเทศไทย
 เพื่อขออนุญาตจัดตั้งสมาคมซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการกีฬาหรือการส่งเสริมการกีฬาโดยตรง
 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

(๑) ชื่อสมาคม.....

.....

(อักษรต่างประเทศ ถ้ามี)

(๒) วัตถุประสงค์ของสมาคม.....

.....

.....

(๓) สำนักงานแห่งใหญ่ของสมาคม ตั้งอยู่เลขที่.....

ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

เลขหมายโทรศัพท์.....

๒. พร้อมกับคำขอนี้ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่างๆ มาด้วย คือ

(๑) สำเนาหรือภาพถ่ายข้อบังคับของสมาคม

(๒) สำเนาหรือภาพถ่ายใบอนุญาตตั้งสมาคมตามกฎหมายว่าด้วยวัฒนธรรมแห่งชาติ

จากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

(๓) ชื่อ ที่อยู่ อาชีพของผู้เริ่มก่อการจัดตั้งสมาคมทุกคน พร้อมด้วยรายละเอียด
 เกี่ยวกับประสบการณ์ด้านการกีฬาหรือส่งเสริมการกีฬา (ถ้ามี) ตามแบบ กกท.๑ ก ท้ายคำขอนี้

(๔) สำเนาหรือภาพถ่ายทะเบียนบ้านของผู้เริ่มก่อการจัดตั้งสมาคมทุกคน

(๕) ภาพถ่ายบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรประจำตัวของบุคคลซึ่งได้รับยกเว้นไม่ต้องมีบัตรประจำตัวประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวประชาชนของผู้เริ่มก่อการจัดตั้งสมาคมทุกคน

(๖) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าที่ตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๔ x ๖ เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือนของผู้เริ่มก่อการจัดตั้งสมาคมทุกคน คนละ ๕ รูป

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลายมือชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ

(ลายมือชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ

(ลายมือชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ

กกท. ๑ ก

รายละเอียดเกี่ยวกับผู้เริ่มก่อการจัดตั้งสมาคม

ข้าพเจ้าชื่อ.....อายุ.....ปี
อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....เลขหมายโทรศัพท์.....
อาชีพ.....เป็นผู้เริ่มก่อการจัดตั้งสมาคม.....
ปัจจุบันดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการในคณะกรรมการหรืออนุกรรมการของ
สมาคม ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการกีฬาหรือการส่งเสริมการกีฬาโดยตรง ดังนี้

(ตำแหน่งปัจจุบัน)ตั้งแต่ พ.ศ.
.....ตั้งแต่ พ.ศ.

(เคยดำรงตำแหน่ง)พ.ศ.ถึง พ.ศ.
.....พ.ศ.ถึง พ.ศ.
.....พ.ศ.ถึง พ.ศ.
.....พ.ศ.ถึง พ.ศ.

เป็นนักกีฬาหรือเคยแข่งขันกีฬาในนามของชาติหรือประเทศไทย หรือในนามของทาง
ราชการรัฐวิสาหกิจ หรือภาคเอกชน

.....พ.ศ.
.....พ.ศ.
.....พ.ศ.
.....พ.ศ.

เป็นหรือเคยเป็นเจ้าหน้าที่ในการแข่งขันกีฬา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ตัดสินกีฬาในการแข่งขันกีฬา
ของชาติหรือระหว่างประเทศ

.....พ.ศ.ถึง พ.ศ.
.....พ.ศ.ถึง พ.ศ.
.....พ.ศ.ถึง พ.ศ.
.....พ.ศ.ถึง พ.ศ.

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลายมือชื่อ).....ผู้เริ่มก่อการจัดตั้งสมาคม



กกท. ๒

เลขรับที่.....
รับวันที่.....
ลายมือชื่อ.....ผู้รับคำขอ
(สำหรับเจ้าหน้าที่เป็นผู้กรอก)

คำขออนุญาตดำเนินการจัดตั้งสมาคมซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการกีฬาหรือการส่งเสริมการกีฬาโดยตรง ตามพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ (กรณีที่สมาคมที่ตั้งและดำรงอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา)

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๑. ข้าพเจ้า.....ผู้แทนของสมาคม.....

.....ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการกีฬาหรือการส่งเสริมการกีฬาโดยตรง และได้ตั้งและดำรงอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ขอยื่นคำขอต่อการกีฬาแห่งประเทศไทย เพื่อขออนุญาตจัดตั้งสมาคมดังรายละเอียดต่อไปนี้

(๑) ชื่อสมาคม.....

.....

(อักษรต่างประเทศ ถ้ามี)

(๒) วัตถุประสงค์ของสมาคม.....

.....

.....

(๓) สำนักงานแห่งใหญ่ของสมาคม ตั้งอยู่เลขที่.....

ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

เลขหมายโทรศัพท์.....

๒. พร้อมกับคำขอนี้ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่างๆ มาด้วย คือ

(๑) สำเนาหรือภาพถ่ายข้อบังคับของสมาคม

(๒) สำเนาหรือภาพถ่ายใบอนุญาตตั้งสมาคมตามกฎหมายว่าด้วยวัฒนธรรมแห่งชาติ
จากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

(๓) ภาพถ่ายใบสำคัญการจดทะเบียนสมาคม

(๔) หลักฐานการเป็นผู้แทนของสมาคม

- (ลายมือชื่อ).....ผู้แทนของสมาคม

[illegible]

กกท. ๓



ใบอนุญาตให้ดำเนินการจัดตั้งสมาคม
ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการกีฬาหรือการส่งเสริมการกีฬาโดยตรง

ใบอนุญาตที่...../.....

ใบอนุญาตฉบับนี้ออกให้เพื่อแสดงว่า.....
ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งเป็นสมาคมซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการกีฬาหรือการส่งเสริม
การกีฬาโดยตรง โดยให้ปฏิบัติตามข้อบังคับที่ กกท. กำหนด

ให้ไว้ ณ วันที่เดือน.....พ.ศ.

ตำแหน่ง

ผู้อนุญาต



กกท. ๔

เลขรับที่.....
รับวันที่.....
ลายมือชื่อ.....ผู้รับคำขอ
(สำหรับเจ้าหน้าที่เป็นผู้กรอก)

คำขออนุญาตดำเนินการจัดตั้งสมาคม
ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการกีฬาหรือการส่งเสริมการกีฬาโดยตรง

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๑. ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....เลขหมายโทรศัพท์.....ในฐานะผู้แทนของสมาคม.....
.....มีความประสงค์จะขอรับใบอนุญาตให้ดำเนินการ
จัดตั้งสมาคม.....เนื่องจาก

(เหตุที่ขอรับใบอนุญาต)

๒. พร้อมกับคำขอนี้ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่างๆ มาด้วย คือ

- ☐ หลักฐานการเป็นผู้แทนของสมาคม
☐ ใบรับแจ้งความของสถานีตำรวจแห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตนั้นสูญหาย
☐ ใบอนุญาตที่ถูกทำลายหรือชำรุดบางส่วน (กรณีที่ถูกทำลายหรือ
ชำรุดในสาระสำคัญ)

(ลายมือชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ

หมายเหตุ ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ต้องการ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๘ บัญญัติให้หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาตจัดตั้งสมาคม ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการกีฬาหรือการส่งเสริมการกีฬาโดยตรง ต้องเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้



กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๒๙)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย

พ.ศ. ๒๕๒๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๙ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การอุทธรณ์คำสั่งของ กกท. ตามมาตรา ๕๙ ผู้ได้รับคำสั่งของ กกท. ต้องกระทำสำหรับตนเอง จะอุทธรณ์เพื่อผู้อื่น หรือมอบหมายให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

ข้อ ๒ อุทธรณ์ตามข้อ ๑ ต้องทำเป็นหนังสือ และมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) วัน เดือน ปี ที่ยื่นอุทธรณ์

(๒) ชื่อ และที่อยู่ของผู้อุทธรณ์

(๓) คำชี้แจงข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายพร้อมทั้งความประสงค์ที่ยกขึ้นอ้างอิงในการอุทธรณ์โดยแจ้งชัด

(๔) เอกสารหลักฐานที่ประสงค์จะใช้เป็นหลักฐานหรือข้ออ้างในการอุทธรณ์

(๕) ลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์

ทั้งนี้ ให้แนบสำเนาคำขออนุญาตพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานประกอบคำขออนุญาตและสำเนาคำสั่งของ กกท. ตามมาตรา ๕๙ ไปพร้อมกับคำอุทธรณ์ด้วย

ข้อ ๓ การยื่นอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ยื่นต่อประธานกรรมการ หรือจะส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนถึงประธานกรรมการก็ได้ ในกรณีที่ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ให้ถือว่าวันที่ปรากฏในหลักฐานทางไปรษณีย์เป็นวันยื่นอุทธรณ์

เมื่อได้รับอุทธรณ์แล้ว ให้ประธานกรรมการออกใบรับอุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์ไว้เป็นหลักฐาน อุทธรณ์ที่ยื่นต่อประธานกรรมการโดยตรง ให้ออกใบรับอุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์ในวันยื่นอุทธรณ์ ถ้าได้รับอุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ให้ส่งใบรับอุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์ภายในสามวันนับแต่วันได้รับอุทธรณ์ และให้ประธานกรรมการเสนออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาโดยเร็ว

ข้อ ๔ คณะกรรมการจะพิจารณาอุทธรณ์เอง หรือจะมอบหมายให้คณะอนุกรรมการเป็นผู้พิจารณาและเสนอความเห็นเกี่ยวกับอุทธรณ์ก่อนก็ได้

กรรมการหรืออนุกรรมการซึ่งมีส่วนได้เสียในอุทธรณ์เรื่องใด จะเข้าชี้แจงต่อคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการก็ได้ แต่จะเข้าร่วมประชุมพิจารณาอุทธรณ์นั้นมิได้

ข้อ ๕ ผู้อุทธรณ์อาจขอมาชี้แจงหรือนำบุคคลหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงต่อคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการได้ก่อนที่คณะกรรมการจะได้วินิจฉัยคำอุทธรณ์ หรือคณะอนุกรรมการจะได้พิจารณาและเสนอความเห็นเกี่ยวกับอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ แต่ต้องมาชี้แจงหรือนำบุคคลหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการกำหนด

ข้อ ๖ คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการจะแจ้งให้ผู้อุทธรณ์หรือให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่อุทธรณ์ส่งเอกสารเพื่อข้อมูลหรือประโยชน์ในการพิจารณาอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการก็ได้ ในการนี้จะขอให้บุคคลดังกล่าวมาชี้แจงต่อคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการด้วยก็ได้

ข้อ ๗ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการที่ได้สั่งตามข้อ ๖ โดยมีได้แจ้งเหตุขัดข้องเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการภายในสองวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ และคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการพิจารณาเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร ผู้อุทธรณ์ย่อมไม่มีสิทธิที่จะโต้แย้งหรืออ้างอิงเอกสารหลักฐานนั้น

ข้อ ๘ ผู้อุทธรณ์อาจขอถอนอุทธรณ์ต่อประธานกรรมการได้

ข้อ ๙ ในกรณีที่คณะกรรมการมอบหมายให้คณะอนุกรรมการพิจารณาและเสนอความเห็นเกี่ยวกับอุทธรณ์ตามข้อ ๔ คณะอนุกรรมการต้องพิจารณาอุทธรณ์และเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการภายในห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์จากคณะกรรมการ แต่ถ้ายังพิจารณาไม่เสร็จ ให้คณะอนุกรรมการขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ได้อีกสองวัน และให้บันทึกเหตุผลที่จำเป็นต้องมีการขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ไว้ด้วย พร้อมทั้งรายงานให้คณะกรรมการทราบตามระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๑๐ คณะกรรมการต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับอุทธรณ์ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ได้ไม่เกินห้าวัน และให้บันทึกเหตุผลที่จำเป็นต้องมีการขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ไว้ด้วย

ข้อ ๑๑ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้ทำเป็นหนังสือระบุเหตุผลแห่งการวินิจฉัยและแจ้งผลการวินิจฉัยให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสามวันนับแต่วันที่ได้มีคำวินิจฉัย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๙

พลเอก ป. ศิริสุทนต์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ บัญญัติให้หลักเกณฑ์ และวิธีการยื่นอุทธรณ์ และวิธีพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งของ กกท. ตามมาตรา ๕๙ ต้องเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ที่ปรึกษา

๑. ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
(นางสาวศศิธารา พิชัยชาญณรงค์)
๒. รองปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
(นายปรีดี โชติช่วง)
๓. รองปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
(นายทินกร นำนุญจิตต์)
๔. ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง
(นายภูมิพิชญ์ เล็กแดงอยู่)

คณะทำงาน

- | | |
|-----------------------------|------------------------|
| ๑. นายชลอ สดคมขำ | หัวหน้ากลุ่มนิติการ |
| ๒. นายพินิจ กองสุข | นิติกรชำนาญการ |
| ๓. นายพัชระ ตั้งพานิช | นิติกรชำนาญการ |
| ๔. นางสาวพรพระรัตน์ บัวแก้ว | นิติกรชำนาญการ |
| ๕. นางยุพา วีระทรัพย์ | พนักงานพิมพ์ดีด ชั้น ๓ |

สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
๔ ถนนราชดำเนินนอก แขวงวัดโสมนัส เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กทม. ๑๐๑๐๐

